

מערב יבן

המחלקה לתחבורה וסיוע
המחלקה לתחבורה וסיוע

עכר-הים

מספר קו
מספר קו

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 16 13 05 09 010 7

387 מצקק זקן
מצקק ק. יד. ש/מ

40 3511/53

קצת 3511/53

ספר

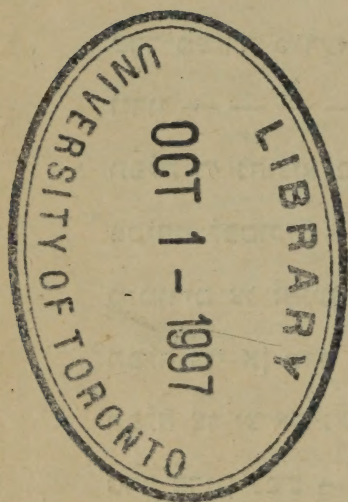
מעבר יבק

כולל :

תפילות ותחנונים שיתפלל החולה בעד עצמו, ותפילות
המבקרים בעדו, ותפילות לבני חב"ד קדישא

מיט

עבר-יטיש

מסודר על ידי

מ. שטרן

הוצאת

סטאר היברו בוק קאמפאני

58-54 קאנעל סטריט, ניו יארק

לוח המפתחות

(אינהאלט)

2	תפלה ביים מבקר-חולה-זיין
ג	מחילה בעטען פאר דעם חולה
ה	תפלה וואָס דער חולה בעט פאר זיך
ז	תפלה פאר די „מבקרים“ ביים אוועקגעהן
22	סדר מסירת מודעא
טו	וידוי
כב	תפלת ר' נחוניא בן הקנה
ל	פסיחה לפסוקים
76	מזמורים צו זאָגען ווען דער חולה האלט ביים אויסגעהן
נג	תפלה ביי אן אדם חשוב
נה	תפלה צו יציאת-נשמה
נו	סדר פדיון נפש
116	תפלת שמונה עשרה בקצרה
119	תפלות לבני חברה קדישא
126	שפתי צדק

הסולך לבקר את החולה אם הוא חולה בחולי מהלכת ח"ו כגון חולי ראש ח"ו וכיוצא
ח"ו יאמר בצוהו בפתח החולה פסוקים אלו :

ווען עס גייט מבקר חולה צ"ן ווען עס איז צ"ן קראנקייט וואס גייט
ארום דהיינו (חולי הראש) קאפ שטערצן ר"ל אדער דאס גלייכן, ואל ער
דינע פסוקים זאגן גלייך וויא ער קומט אריין אין שטוב פון חולה :

וַיֹּאמֶר יי אל מִשֶּׁה קַח לְךָ סָמִים נָטָף וְשִׁחִיתָ
וְחִלְבָּנָה סָמִים וּלְבוֹנָה זָכָה בַּד בַּבַּד
יְהִיָּה : וַעֲשִׂיתָ אוֹתָהּ קְטוֹרֶת רוּחַ מַעֲשֵׂה
רוּחַ מְמַלַּח טְהוֹר קוֹדֵשׁ : וְשִׁחִיתָ מִמֶּנָּה הָדָק
וְנִתַּת מִמֶּנָּה לְפָנַי הַעֲדוֹת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
אֶעֱד לְךָ שָׁמָּה קוֹדֵשׁ קִדְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם :
וְהִקְטִיר עָלָיו אֶתְרֵן קְטוֹרֶת סָמִים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
בְּהִטִּיבוֹ אֶת הַנִּירוֹת יִקְטִירָנָה : וּבְהַעֲלוֹת אֶתְרֵן
אֶת הַנִּירוֹת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה קְטוֹרֶת
תָּמִיד לְפָנַי יי לְדוֹרוֹתֵיכֶם :

בצוהו אל החולה יאמר צינו לצין עמנו שלא יבעת החולה : וסכל לפי החולה שאל
יודע צו שלא יקפיד ולא יבעת יאמר נגד החולה בקיל רס :

ווען ער קומט נאכהנט צום חולה ואל ער דינע פסוקים לאנגזאם זאגן
דאס דער חולה ואל זיך נישט ערשרעקן . ווען אפער ער ווייכט דאס דער
חולה וועט זיך נישט ערשרעקן מעג ער זיין הויך זאגן קעגן דעם חולה :

לֹא תֵאֻנָּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ :
כִּי מִלֵּאבָיו יֵצֵא לְךָ לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ :
רָפְאוּנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא חוֹשִׁיעֵנו וְנִשְׁעָה . כִּי
תִּהְלָתֵנו אֶתָּה :

אחר כך ידבר עם החולה דברי תחומין שלא יירא ולא יפחד לבו ושישמע למשמשים המשמשים אותו וישמור עצמו מן הצינה ושיזיע היטב וכיוצא בזה : וגם ישאל אותו פן יש לו דוחק בממון לצורכי צריאות גופו וכיוצא בזה : ואחר שיכנסו דברי אימון הלב בלב החולה אז יסיח עמו לפי תומו שאף על פי שאין בו שום סכנה מכל מקום יחוש למה שחז"ל (שבת לב) דאמר רב יצחק בריה דרב יהודה לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה חומרים לו הבא זכות והפטר אמר מר עוקבא מאי קרא כי יפול המופל ממנו ממנו להביא רחמים . על כן ראשית דבר ירחיק חלקים קבל על עצמו איזה דבר טוב לכשהעמוד מחולי זה . ויאמר לו שיהיה מתון מתון אפילו לענין קבלת דבר טוב שמה יקבל עליו דבר קשה שלא יהא יכול לקיים כל ימי חייו וטוב שלא חדור משתדור ולא תקיים . ומה טוב להזכיר החולה שיקבל עליו שלא לדבר דברים בטלים ושיחה חולין בזה"מ ועכ"פ שלא לדבר בין ברוך שאתה ובין שמונה עשרה כל ימי חייו גם שיהיה מדבר שקר ויקיים מדבר שקר הרחק . גם להזכירו שיהא זכיר בהפרשת מעשר מכל ריוח שיזמין הקב"ה לידו . ושיקבל עליו שלא לבצע ושלא יקבל כ"א שבועת בית דין גם להזכירו שלא יבייש שום עני בדברים ואע"פ שהיו נוהגין לו חף על פי כן יפייסו בדברים . ואחר שקיבל עליו איזה דבר יזהיר את החולה שילגש צינית ולא יסורו ממנו לא ביום ולא בלילה עד אשר יעמוד מחליו גם שיחגור עצמו בחיזור כל דבר כדי שלא יזכור שם שמם בלא תבונה ומכ"פ שלא ישכב בגלוי ראש ושלא יבחה מחומה בלא ברכת הנהנין כי חולה צריך יותר לדקדק במעשיו גם שיהיו ידיו נקיות לכל ברכה וצרכה ולזה יזהר המבקר את משמשי החולה שלא בפני החולה שיפקחו וישניחו על זאת להטיל מים על ידיו ואם מים זנוגים מוצקים לאותו חולה ירחיק לרחוק במים חמין שיכינו המה מים פושרין להם המיד וע"כ יהיו המשמשים נקראים זוכים ומוזכים ושיזכירו אותו לבדך ברכת הנהנין ואם החולה תלמיד חכם יזכירו המבקר שיקבל על עצמו להסמיד יותר :

בחורה כשיעמוד :

אח"כ יאמר להחולה דרך ענה טובה איענך ויהיה חלקים עמך . שאע"פ שאיןך בסכנה כלל אעפ"כ אשרי אדם מפחד המיד תן דעתך על ענייך פן הלית או הפקדה מאומה חלל אחרים ולא כהנה בפנקשך עדיין או להיפך שמה הלוו אחרים לך או הפקידו חללך הלא ידעת מה שחז"ל ביומא עבירות שבין אדם למקום יו"כ מכפר עבירות שבין אדם לחבירו חין יו"כ מכפר עד שירצה את חבירו : עוד אמר רבא בשעה שמכניסין את האדם לדין אומרים לו נשאת ונתת באמונה . קבעת עתים לתורה . עסקת בפירות ורבים . צפית ליבועה . פלפלת בחכמה . הבנת דבר מהוך דבר . ואעפ"כ אי יראה ה' הוא אוננו חין אי לא לא ע"כ צריך אדם ליתן דעתך שלא יפסידו אחרים על ידך ושלא תפסיד אדם על ידי אחרים מאחר שזאת היא שאלה ראשונה נשאת ונתת באמונה . גם פן ואולי תשאת נגד אחרים מהוך כעס ומריבה באונאת דברים וביונות והוצאות שם רע ה"ו שלא חלל שיהחלו לך ואם חין רצונך לשלוח אחרים או שהם רחוקים ממך אמור בפני שלשה בקשת מחילה וחברך חברא חית ליה שבוך יגיע דברי מחילתך חלל וישראל קדושים הם ובדלתי ימחלו לך וכן להיפך מחול על עלבונך הלא ידוע לך עובדא דרב הונא בריה דרב יהושע שהלש על רב פפא לביולי צי חזיא דחלש ליה עלמא אמר להו צביהו לי' זודתא ולסוף תפחא הוי מכסיף רב פפא למחזייה אמר ליה מאי חזית אמר ליה חין הכי הוה ואמר להו הקב"ה הואיל ולא מיקים במילי' לא תוקמו בהדיה שנאמר נושא עון ועובר על פשע למי נושא עון למי שעובר על פשע וכל אלה הדברים

הדברים שהזכרתי איך צריך להקדים בעת הזאת כי אם כשחלה פנוי מעסקי רפואות וכשישנה כדבעי למהוי ומחשבתך פנוי אז העלה על לבך הדברים האלה ויהיה חלקים עמך ויטעך מעדש דוי חמן סלה :

ואם החולה מהמים לבקש מחילה מצני אדם שהרע לנדם גם למחול לצני אדם עלזומו שהרעו לו יקראו המזכר נוסח זה בפני ג' צני אדם ואם אין החולה מקפיד על הכבוד צני אדם אפי' מה טוב ומה נעים שיאמר זה בפני עדה שלמה :

ווען דער הולץ וויל מחילה בעטן פון לייכען וואס ער האט אַמאל קעגן זיין בייז גיטאן . אָדער ווען ער וויל מוחל זיין דיא לייטען וואס האָבען אים בייז גיטאן וואל ער דאס פאר דרייא מענטשן זאגן . ווען דעם הולץ באקט גיט אים ווען מער מענטשן דער בייא זיינען אפי' פיל גלייכער ווען צעהן מענטשן זיינען דער בייא , דען דאס הייבט איין עדה :

אחי ורעי שמעוני ואדברה הנני מוכלם
מפשיעי ובוש מתטאי ותרני מבקש
מחילה וסליחה בלב מר ממלך מלכי המלכים
אשר בריתי נגדו מיום היוותי עד היום הנה
ואחריו אנשאלה מחילה מתורתו הקדושה
שפנמתי בכבוד תהורה ובגלומדיה ופרקתי
עול תורה מצוארי גם לא התזקתי ידי לזמרי

ווער עס פאר שטייט גיט קיין לשון קדש ואל ער זאגן אפי' בייטש :
אחי מיינע ברידער אונ פריינד הערט מיך אים אונ אפי' וועל ריידען
וויא אפי' בין אין מיר זעלבסט פאר אקט וועגן מיינע פאר
ברעכונגען אונ פאר שעמט וועגן מיינע זינד . אזוי בעט אפי' פאר ציאוונג
אונ פאר געבונג מיט ביטערין הערצין פון גאט דעם קניג איבער קניגין
וואס אפי' האב ווידער געשפּעניגט פון מיין יוגענד אן ביז דעם היינטיגען
טאג . איצונד בעט אפי' מחילה פון זיין הייליגע תורה וואס אפי' האב
גישענד אין אירען פבד אונ אין דעם פבד פון אירע לומדים . אפי' האב
פון מיין האלז גינארפען דאס נאך פון דער תורה אפי' האב גיט אונטער
האלטן

מעבר יבק

הנזרה ולא עוד אלא שפנעתי אחרים מללמוד:
ואחר כך אשאלה מחילה מאבי ומאמי שלא
קנימתי ולא הגעתי אפילו להצי כבוד ולחצי
מזרא לא זו אף זו שפנמתי בכבודם אשר
הושנוה לכבוד המקום וכמו כן נהגתי בזיון
בזקנים ובתלמידי חכמים :

ח"כ השאלה מחילה מבאר בני אדם שנהבדתי בקלוגם הן מצני אדם אשר ישנן פה
בעירנו וכן מצני אדם אשר אין פה וכן רותן אבר המה חיים עדנה וכן רותן שכבר מתו :
(אם רלון החולה לפדוע חיזה אנשים בשם אשרי לו) :

עדים אתם היום שאני מבקש מחילה מבולם
שימחלו לי על עלבונם ואם חטאתי
לנגדם בממון ובואו ויתבעו וישלמה להם

האקטען דיא לומדי הורה און נאך דער צו האב איך מיט גיבראכט דאס
אנדערע זאלען ניט לערנען . אויך פעט איך מחילה פון מיין פאטער און
מוטער דען ניט דאס אלץ וואס איך האב ניט גיטאן אהעלפסט פון דיא
געפירענדע שולדיקייט וויא צו הערין און צו פירכטען. זונדערין איך האב
נאך דער צוא גיטאן קעגין זייער פבוד וואס איז געגליכען צו דעם פבוד
פון הקב"ה. דאס גלייכען האב איך אויך פון אן גיטאן צוא זקנים
און תלמידי חכמים :

ווייטער פעט איך מחילה אלע אנדערע מענשין דורך וועלכע זייער ברפה
איז מיר איין פבוד גיטען און פייא דיא מענשין וואס דא אין דיען ארט
פייא אונז נינען אדער דיא וואס ניט מיר זינען. און דיא וואס זיין לעבן
נאך אדער דיא וואס זינען שוין גישטארבען :

עדים איר ליבע לייט איר זאלט זיין מיינע עדות דאס איך פעט מחילה
פון אלע מענשין דעם טאג וויא זאלין מיר מוחל זיין וואס איך
האב זיין פאר שפעט . און ווען איך האב מיט געלט זאכין קעגין זיין
געזונדענט

בְּרִיצוֹי כֶּסֶף כְּפִי הַשָּׁנֹת יָדִי וְכֵן לְהִיפֹךְ מַעֲדִיד
אֲנִי עָלִי הַיּוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת וְאַתְּכֶם אֱהוּבֵי וְרַעֲי
שְׂאֵנִי מוֹחֵל עַל עֲלֻבוֹנִי לְכֹל אָדָם וְאַתֶּם אַחֵי
וְרַעֲי שְׂאֵלְתִי וּבִקְשָׁתִי שֶׁתִּפְרָסְמוּ מִחִידָה זֹאת
וּבִקְשָׁה זֹאת כִּי לֹא מֵרָאשׁ כִּסְתָר דְּבִרְתִּי :

משיבים המבקרים אַנְטוֹוֹאָרְטִין דִּיא מְבַקְרִים כֵּן נַעֲשֶׂה מִיר וְנַעֲלִין עִם טָאן :

ואם רואים המבקרים שהדיבור קשה לחולה יסיימו ויאמרו :

ווען דִּיא מְבַקְרִים זעהן דאס דעם חולה פאנגט אָן שווער צו ווערן דאס
ביידען זאלן זיין דאס ווייטער זאגן :

קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְחוּם לְקַבְּלָךְ וְעַלְךָ יִתְמָלִי
רַחֲמִין רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לִמְעַן רַחֲמִיךָ
נִחְסְדִיךָ וְלִמְעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְאַל תִּבְיַשׁ הַחוּלָה
הַזֶּה מִסִּבָּרְתּוֹ וְכֹל חוּלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ
בְּבִלְל הַרַחֲמִים :

ויעשה סימן בספר במקום שסיימו כדי שידעו המבקרים הכלים אחריהם מאיזה
מקום שיחילו . וכן יעשה כל מבקר . ומה טוב שיאמרו להמשמש
אלל החולה בליזה מקום שסבך כדי שיהיה להמבקר שיבא חל"כ שיפתח במקום
שביים זה שלפניו :

ווען דִּיא מְבַקְרִים גייען אונזעק פון חולה זאלן זיין איין סימן מאבן אין

געזינדיגט . זאלן זיין קומן און דאס איבענע פאדערין וועל איך יעדערין
בעצאלן מיט פארעם געלט אדער מיט הפצים נאך מיינע פאר מעגן .
און אוך בעציגע איך אוף מיר הש"י וואס ווייס אלע מעגשנים גידאנקען
און אוך אייך מיינע געליבטע פריינד דאס איך בין מוחל אוף אלעס און
אלע מעגשן וואס זיין האבן מיר דער וויידער גיטאן . און איר נוסע
פריינט פעט איך אייך דאס איר זאלט מין מחילה בעטן אלע ארטען
בעבאנט מאבן ווייל איך האב עס גיט אין פאר פארגינדיגט גישפראכין :

ספר וואו זיין זינען געבליבען אום דיא מבקרים וואס וועלן קומען זאלן
וויסען וואו זיין זינען געבליבען. און אזוי זאל יעדער מבקר טאן און
סען גייער צוא ווייזען דעם קראנקן דיא ווערטער דאס ער זאל דיא
מבקרים קענען ווייזען :

ובבואם שנית לבקרו. אז ממקום שסיימו היום יתחילו בפעם שנית ללא שיפחו
פתיחא קמייחא שדף ב' עד כי תהליתו חמה. וכן בכל ביקור וביקור

ואם החולה נהנה מדברי מוכר ויכח ורצו להרבות כבוד שמים אזי יאמרו לו שיקבל
עליו עול מלכות שמים ועול מצות בשלימות ובנקיות וטהרת ידים וכלבישת ישיבה וחזרת
אזור כנ"ל אז יקרא ק"ש מהרז או יקראו אחד מן המבקרים מלה במלה בניקוד
וטעם. עד ה' חלקים חמת. ויוסיף. ה' חלקים חמת ומשה חמת ותורתו חמת :

ווען דיא מבקרים קומען ווידער זאלן זיין אנפאנגען צו זאגן וואו זיין
האבין זיך אפ גי'שטעלט. אפער פריער זאלן זיין זאגן פון (וויאמר ה'
וכו ב'יו תהלתנו אתה בדרך ב). ווען דער חולה האט הנאה פון דברי
מוסר זאלן זיין צוא אים זאגן דאס ער זאל אויף זיך מקבל זיין עול
מלכות שמים און עול מצות מיט דעם גאנצן הארצין. מיט אריינעם גוף
און זאל זיך נושאין און צייצית אן קליידען און גארטעל אן טאן און
קריאת שמע לייגען אין אסידור אדער עס זאל אים איינער פאר לייגען
ווען ער איז פערטיג זאל ער גאך דער צו זאגן (ה' חלקים וכו') אויף
טייטש נאט דער הער איז אמת. משה רבינו און זיין תורה וועלכע ער
האט אונז גיגעבן איז אמת. דער גאך בידך אפקיד רוחי וכו' דרייט מאל :

נ"פ בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת :

ואח"כ יאמרו לו הלא ידעת שחייב כל אדם לזכור מעמד הר סיני בכל יום ויום
בפרט החולה : ע"כ עשה זאת והגל מכל רע. עזוב עיניך והעלה על לבך

שהיום הוא שנה בסיון ואחרי עומד במעמד כל ישראל בהתחית הר סיני והער בער באש
עד לב השמים והקב"ה משמיע קולו קול ה' בכה קול ה' בהדר וחוצב מפיו להבות אש
בדמות של עשרת הדברות שהם נגד עשרה מאמרות שבהם נברא העולם וחיותו יסן של
עשרת הדברות עולים לסך חר"ך לפי שכל אות ואות הלוי מצוה אחת מתרי"ג מצות
ובשבעה אותיות הנוהרים על תרי"ג תלויין שבע מצות דרבנן בהם סך כולם חר"ך ואותיות
חר"ך בהיפוכן כח"ר רמו שבקיום המצות מכתיבים כח כבוד לאל הכבוד. ואחר שכל
זאת מהרהר בלבו : יקרא בשלמו עשרת הדברות בנקודות וטעמיהן : או יקרא אחד מן
המבקרים וקודם הפתיחה יאמר ובכן וכו' :

סען זאל דעם חולה דער מאנען ער זאל זיך פאר שטעלן וויא היינט
איז סתן תורה דאס מיר האבן זוכה גי'ווען דיא תורה צוא פעקומען
וועלכע

וּבְכֵן לָךְ הַפֶּל יִבְתִּירוּ

וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֹּר:
אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים
אַחֲרִים עַל פָּנָי: לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה
אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָדָם
וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ
עֹזֵן אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׂדֵשִׁים וְעַל רִבְעִים
לְשָׁנָאִי: וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאַהֲבִי וּלְשׂוֹכְרֵי
מִצּוֹתַי: לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי
לֹא יִנָּקֶה יְיָ אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׁוֹא:
זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אַתָּה
וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר
בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בֵּרַךְ יי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיִּקְדְּשֵׁהוּ: כִּכְדֹּר אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן
יֵאָרִיכוֹן יְמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
לָךְ: לֹא תִרְצַח: לֹא תִנָּאֵף: לֹא תִגְנוֹב: לֹא
תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שֹׁקֶר: לֹא תִחַמּוֹד בֵּית רַעַךְ
לֹא תִחַמּוֹד אִשְׁתִּי רַעַךְ וְעַבְדּוֹ וְאִמָּתוֹ וְשׁוֹרֹוֹ
וְחַמּוֹרֹוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעַךְ:

רַבּוֹן עוֹלָמִים אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵינַי כְּבוֹדְךָ עַל עַם קִדְשֶׁךָ לְדַבֵּר
עִמָּם: מִן הַשָּׁמַיִם הָיָה מִקְרָם קוֹלְךָ וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי
טוֹהַר גַּם כָּל הָעוֹלָם בּוֹלוֹ הָיָה מְלֻכְנִיָּה וּבְכִרְיוֹת בְּרָאשִׁית הִרְדּוּ
כִמְכָּה בְּהַגְלוֹתֶךָ מִלְּפָנָיו עַל הָרַי לְלַמֵּד לַעֲמָךְ תּוֹרָה וּמִצְוֹת:
מִצְוֹת עֲשִׂיהָ וּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה גַם שִׁבְעַ מִצְוֹת דְּרַבְּנֵן כּוֹלֵם
כְּלָלֶת בְּאוֹתִיּוֹת אֲשֶׁר בְּדִבְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְכָל הַנִּשְׁכָּמוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ
מִבְּרָאשִׁית וְכָל הַנִּשְׁכָּמוֹת שֶׁהָיוּ מַעוֹתֵי־דִים לְהִבְרָא עַד כּוֹף כָּל

רַבּוֹן הָעַר פֻּן דָּעַר גִּאנְצֶער וועלט דוא האַסט דיר פֿאנווען אין דיין
גִּיעֶרטיג וואַלקיין צוא דיין הייליג פֿאַלג מיט זיין צו בייִדען. פֿון
הימַעל האַסטו גיבאַסט הָעָרִין דיין שְׁמִים אונ האַסט דיר פֿווינען צו זיין
אין דיין הייליגן נַעֲבֵל. אויך דיא גאַנצֶע וועלט איז ערשט־ראקין פֿאַר דיר
אונ אַלע בִּשְׁעֵפֶעניש האַבִּין גַעצִיט־עֶרֶט פֿאַר דיר וויא דוא אונזער קעניג
האַסט דיר פֿאנווען אויף דעם פֿאַרְגִי סִינִי צו לַעֲרַנֶען צו דיין פֿאַלג תּוֹרָה
אונ מִצְוֹת. דיא מִצְוֹת וואס מען איז שוֹלְדִיג צוא טאן אונ דיא וואס
מיר זיינען פֿאַר באַטען גיט צוא טוהן. אויך דיא זיפֿען מִצְוֹת וואס אונזער
הַכְּמִים האַבִּין גיבאַטִין דיא זיינען אַלע פֿאַרְדִּיעֶן אין דיא אוֹתִיּוֹת פֿון
דיינע הייליגע עֲשִׂרֶת הַדְּבָרוֹת אונ אַלע נִשְׁכָּמוֹת דיא פֿון אָנפֿאַנג דער
וועלט זיינען פֿעֲשִׁיאִין גִּיוֹוֹאֲרִין אונ אַלע נִשְׁכָּמוֹת דיא וואס ביז דיא וועלט
וועט זיין ענדֶע האַבִּין וועלִין פֿשאַפֿען ווערִין דיא זיינען אַלע אויך צוא

ברורות כלם עמדו באותו מעמד וקמו וקבלו עליהם לאשרם
ולבנימם. אכןם אנכי חטאתי. ולא קימתי מה שקבלה נשמתתי
ופגמתי ברמ"ח אברי ושטה גידי ותחת אשר היה לי למחרה
ולגרשם בקיום רמ"ח מצות עשה ושטה לא העשה ההלפתי
והוכפתי להם טומאה בעוונותי ובמעשים אשר העזותי. אוי לי
מיום הדין בקום למשפט אלהים לתבוע פקדונו אשר הפקיד
אצלי וצחורנה מלובלבת אוי לאותה בושה וכלימה מה אענה
לפני שוכן רומה: על כן הערמתי סוד לקרוא דברות קדושים
בתורה אותיות ונקודות ובעמיתו יחי רצון שיהא חשוב לפניך
קריאתו באלו קימתי אותם ומרנג מצות ושבע דרבנן התלמידי

מתן תורה גיועזין און האבין אויף זיך גינוכען און אנטפאנגען זיך צו
רעכט פארמינען און פֿעכט צוא האלטן. אבער פאר וואר איך האב
געזינדיגט און האב גיט באשטעטיגט וואס מיין נשמה האט אויף זיך
אנטפאנגען. און האב צוא פראכין און פאר מיאוסת מינע צווייא
הונדערט און אכט און פירציג גלידער און מינע דרייא הונדערט און
פינף און זעכציג אדרין. דען אנשטאט דאס איך האב געבארפט בייניגען
און הייליגען דורך האלטונג דיא צווייא הונדערט און אכט און פירציג
מצות וואס מען איז שולדיג צו טאן און דיא דרייא הונדערט און פינף
און זעכציג וועלכע מיר זיינען פאר באטען גיט צו טאן האב איך אלעס
פאר קערט גיטאן און האב צוא זייא אומריינקייט גיטערט דורך מינע
זינד און דורך מינע שלעכטע ווערק ווייא צו מיר וועגן דעם יום הדין
ווען גאט וועט אויף שטיין צום גערקט צו פאדערין פון מיר זיין פקדון
וואס ער האט מיר פאר איין ווארונג גינעפין און איך האב אים בפֿלעקט
ווידער גינעפין. ווייא געשריען צוא אזעלכע שאנד און שמאד וואס
וועל איך ענטפערין פאר דעם דער וואס רוקט אין הויכען הימל דרום
האב איך איין קלוגע געהיימנים בעט־אכט רעכט צו לייענן דינע הייליגע
צעהן גיבאט עס זאל זיין ביוזיגט דאס מיין לייענען זאל גירעכניגט
ווערין גלייך וויא איך וואלט זייא מקנים גיווען און אויך די זעקס הונדערט

בָּהֶם בְּכָלֵלָם וּבְפָרְטָם וְאַתָּה יְיָ דִּגְגִי וְהִקְיִנִי וְאַדְהַר לְבָנִים כָּל
מִצְוָה שֶׁתִּבְאֵר לִי יְיָ לְמַעַן לֹא אֵיעוֹל בְּכִסּוּפָא בְּדַמְךָ אָמֵן :

אח"כ יזכירו המצוקים שהיו בידו מה שידענו לבו לזדקק והמקבל מידו יתנו למחן
בסתר יכסה חף. ומה טוב ומה נעים להזכיר החולה שהם רצונו שיעשו יורשיו
אחריו דבר טוב וישר לשלך בדרך כל הארץ. הנס בעפה חינו מכוכן כלל. אעפ"כ
מי גבר יחיה ולא יראה מות ומה שיעשה הזמן לא יעשה השכל שיצו עכשיו על אותו
דבר טוב ויחד מנכסיו מעשה ומעשיו דבר מסוים המספיק לאותו דבר כגון כל בית
או חיה נחלה שאין רצונו למכור ולהחליף כל ימי חייו בענין שלא יזיק לו אותו דבר
יחוד למבוא ומתנו לכשיקום מחליו. גם יתנה בחגאי גמור שהם ח"ו יהא דחיקא לו מלתא
ויצטרך לאותו דבר שיהיה לצורך פרנסתו שיהא הייחוד זה בטל מעקרו ומלא שאין לו
פסידא בזה במה שיהיה עכשיו כי חינו דומה שכן הזדקק שהדם מזה לבניו שיעשוהו
אחר מותו כשכבר נפלו נכסיו קמי ימיה וכהלו חיון ברשותו לשכר שהדם עושה בפועל
בעוד הנכסים ברשותו. ומכ"ש מה שיוצאים עושין מעמלן בלי צוואה מורשים שהיו
מקבל חלק עשירית שכן כנגד מה שהוא עושה ע"י עמלו. גלל כן טוב לגבר כי ישא עול
הזדקק ודבר קדושה בעודו חי וקיימא לן יחוד מלהא היא. ואם חיון רצונך לפרנס
בפניו המצוקים ורצונך להיות מהנעט לכת עם ה' הלקיך אעפ"כ צריך אחה לייחד
עדים נאמנים ויודעים ללמדך בלילה לשון ובלילה אופן העשיה כפי החולל שלא יערער
איה יורש או מוחל על דברך ומעשיך. ואם החולה הוא חנוני או כיוצא בו יזכירו מן
גזל רבים שלא צמחיון. והקנתו היא שיעשה זרכי רבים מנכסיו. עוד יזכור המצוק
אח החולה על המורגל בפומייהו דאנשי כשמצוקים את החולה להפך בפניו ההחדשות
ומעשים כדי לקצר פניו הזמן שבוואלי יפה הם עושים ואשריהם וטוב חלקיהם לאנשי
בדדחיו קמי החולה שמקילים עליו הענין של אריכת הזמן. אבל לפעמים מספרים לשון
הרע על בני אדם ומכילים פגמים ודופי בבני אדם ומלא שמכזירים חולי לבשמת
החולה כי המקבל ל"ה עושהו כעונש האומר. ע"כ יהא זהיר לגמור באנשים שידברו
בפניו שמן מנהו. וכן יזהיר המצוק בשמעו מחברים היוצאים שם דבר או חצי דבר
שים בו דגוד עבירה אך יקראו לפניו בדניאל ובדברי הימים בדרך שקראו לפני כהן
גדול בזליל יו"כ או במאמרי רז"ל דהיינו שישראלו להחולה מאיזה למוד הוא נהנה ביותר.
ועכ"פ חף שיספרו לו סיפור מעשים ומלחמות שבהרצות ויעשו לפניו מיני שחוק וזהו
מאד ומאד שלא יהא שום דגוד עבירה שם שלא תנא שכן בהפסידון ויהיו נקראים חוטאים
ומחטיאים את החולה וגורמים לו רעה ועליהם כתיב יש רעה חולה רחמי תחת השמש :

און דרייצען מִצְוֹת און דיא זינען פון דיא חֲכָמִים וואס זייער אָן
היינען זייען אָין זייער פֿלל און אָין זייער פֿרט. אונדוא גאט טוא מײַך
לייט זעליגען און טוא מײַך אויף ריכטען דאס אײַך זאל גיטארינט זיין
צוא טאן אײַמליכע מִצְוָה וואס קוינט מיר צו האַנד. דארום אײַך זאל
גיט פאר שַׁעֲקֵט אַרײַן גיין פאר דיר אָמֵן :

דער נאך זאלן דיא מבקרים דעם חולה דער מאנען צדקה אונ עט
וואס נומין צוא טאן אדער זיינע יורשים זאלן פון זיינעט וועגן וואס
נומין טאן. ווען ער מאכט אצוואה זאלן זיך לייט דער צו נעמען דיא
וואס פאר שטייען דאס קיין מחלוקת זאל נישט זיין. איז דער חולה איין
קרעמער גינעווען זאלן זיין אים דער מאנען טאמער האט ער ח"ו איין
ספק גול זיין זיך. ווען דיא מענשן ווילן ביי דעם חולה פאר בריינגען
זאלן זיין אים פרומע געשיכטין אונ חרדישם דער צייטן בברי אים
דיא צייט צוא פאר בריינגען אום ער זאל אן דיא יסורים פאר געסין
אפער ח"ו קיין לשון הרע רכילות ניבול פה אדער וואו נור קצת עבירה
איז. נישט צוא ביינען. אונ זעהן דעם חולה און צוא מונטערין אונ נישט
צוא שפדעבין :

(כשהולכים המבקרים מהחולה יאמרו בכוונה עזומה) :

ווען דיא מבקרים גייען אנוועק זאלן זיין דאס זאגן מיט רעכטע פונות:
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יְחֻם לְקַבֵּלְךָ וְעַלְךָ יִתְמָלִי
רַחֲמִין : רַבּוֹנֵנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמִיךָ
וְחֶסְדִּיךָ וְלָמַעַן שְׂמֶחָה תִּהְיֶה וְאֵל תְּבִישׁ הַחֹלָה
הַזֶּה מִסִּבָּתוֹ וְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ
בְּכֻלָּל הַרַחֲמִים :

אח"כ יכנסו עמו בדברים ויזכורו על מה שזכרו בראשונה שזוהי עשה הכל על
75 היות השם . וישאלוהו אם רצונו לספר בשבחו של מקום שיטול ידי ושיחזור
חזור וילבש צינור ויתן צדקה כרצונו . ואחר כך יקרא או יקראוהו אשרי יושבי וכו'
והלה לדוד כי כל החומר מובטח לו שהוא בן עולם הבא . אבל יעוררוהו שלא ההא
כוונתו על מנת לקבל פרס כי אם כדי להגיד גדולהו של משה"מ הקב"ה ושכרו ממלא יבוא.
ואחר שסיים תהיה לדוד יקרא או יקראוהו סדר זה . ויכוין למונה אותיות שבסוף כל
פסוק משמונה פסוקים שבמזמור זה שהם שני שמונה של הקב"ה והוא מזמור ד' בזהלים :
(אח"כ מזמור כ"ז ואם החולה אינו בן תורה יפרש לו המקרא פירוש המילה) :

דער נאך זאלן זיין מיט אים אין גישיפדעק קומען אונ אים פרעגן אויב
ער האט אלעס נישט פאר זאגט צוא זיינע קינדער אדער צוא אנדערע
קרובים אונ זאלן אים דער מאנען שירות ותשפחות לכבוד הקב"ה צוא

זאגן אלעס וויא אשיר דען ווען סען זאגט דעם מזמור האט סען עז"ב
און זאגן דיא מזמורים וויא דא שטייען . נאר אלעס הקב"ה שבת
והודאה צוא נעבין :

למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני
אלהי צדקי בצר הרחבת לי חניני
ושמע תפלתִי : בני איש עד מה כבודי לבלמה
תאהבון ריק הבקשו כזב סלה : ודעו כי הפלה
יי חסיד לו יי : שמע בקראי אליו : רגזו ואל
תחטאו אמרו בלבבכם על משבבכם ודומו
סלה : כס"ת סס יהוה

זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה : רבים אמרים
מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניו יהוה : נתתה

למנצח צו דעם זינג מיסטער אויף דעם כלי זמר נגינות אין גיטאנג צו
דוד . ווע' אויף רוק צו דיר ענטפער מיר מיין גאט וואס ווייכט
מיין רעכט און וואס אין מייע ארגומייט מאכסטו מיר גבאם וויא מיר
גינדעדי און הער מיין גיבעט . א איר מענשין קינדער ביז וואגען וועט
מיין ערקע זיין בייא אייך צו שאנדע . ביז וואגען וועט איר ליפין פסטע
זאכן און וועט נאר פאר לאנגען ליגענהאפטע זאכן צו הערן אימיר .
און ווייכט דאס גאט זעלבסט האט זינגעם פרומן זיך אפ גיזונדערט צו
מאכן פאר איין קיניג און דינער גאט וועט מיך הערן ווען איך וועל
נאר צו אים רופן . ציטערט און זינדירט ניט לייגט אייך איבער אין אייער
הארצין און אויף אייער גילענער און האלט מויל אימער . שלאממעט
פרוקע אפער דאס הייסט פקעכט אייער יצר הרע און פאר זיכערט
אייך אין גאט . פיל זאגן ווער וועט אונז ווייזן וואס גוטעס . בעלייכט
אונז מיט דעם ליכט פון דיינעם אנגענוכט . דו אפער גיכט מיר פריידן
אין

שְׁמִיחָה בְּלִבִּי מֵעַתָּה דָּגְנָם וְתִירוֹשָׁם רַבּוֹ :
בְּשָׁלוֹם יַחֲדָיו אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹן כִּי אֶתָּה יְיָ לְבָדָד
לְבִטָּחָה תוֹשִׁיבֵנִי : כס"ח טס ה'הוי

חל"כ מזמור כ"ז ואם החולה חינו בן מורה יפרש לו המקרא פירוש המילות :

כֹּה לְדָוִד יְיָ אֱוִרִי וַיִּצְעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מַעֲזוֹ חַיִּי כִמְיִ אֶפְחָד :
בְּקִרְוֹב עָלַי מְרַעִים לֹא כֹחַ אֶת בְּעָשִׂי צָרִי וְיָבִי לִי
הִמָּה בְּשָׁלוֹם וְנִפְלוֹ : אִם תַּחֲנֹךְ עָלַי מִחֲנֹה לֹא יִירָא לִבִּי אֵב תִּקּוּם
עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹמֵת : אֶתָּה שְׁאֵרִי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ
אֶבְקֹשׁ שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיִּי לֵת זֹת בְּנוֹעַם יְהוָה וּלְבִקֵּר
בְּהִיכְלוֹ : כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסוּכּוֹ בְּיוֹם רָעָה יִסְתַּיְכֵּנִי בְּכִסֵּת אֶהְלֹו בְּצוּר

אין מיינעם הארצין פיל מער אלס יענע פריידין וואס זיין האפין צוא
דער צייט דאש עס פאר מערין זיך זייערע קארין אונ זייער ניין . ווען
איך זיין מיד אונ שלאף באלד איין איז עס גור ווייל דא גאט זעלבסט
זעצט מיד איין אין דער גרעסטע רוהע :

לדוד ה' ווען גאט איז מיין ליכט . מיין הילף . פאר וועמן דארף איך מיד
פירקטין : ווען גאט איז דער שוין פון מיין לעבן פאר וועמען האב
איך מיד צו שרעקן : ווען עס געהרין זיך צוא מיר שלעכטע מענטשן צו
זערין מיין פלייש . מיינע פיינדע אונ מיינע האסער . וועלן זיי געטרויכלט
ווערין אונ פאלען : ווען עס וועט זיך לאנגערין ארום מיד אלאנגער פון
פיינד וועט זיך מיין הערן גיט פירקטין . ווען עס וועט זיך אשטרייט
מאכין גענין מיד . ביא אלעס דעם גין איך ביא מיר גאנץ זיכער : דאס
איינציגע אפער וואס איך האב אמאל גיבעטין פון דיר . פערלאנגע איך
עס יעצט אויך . דאס איך זאל זיין אין גאטעס הויז פל זמן איך וועל
לעבין . דאס איך זאל דארט זעהן דיא צימליכקייט פון גאט . אונ דאס
איך זאל יעדן פריא מארגן בעזוכען זיין הייליגע הויז : דאס ער זאל מיד
בעהאלטן אין זיין צעלט אין יעדן ואינגליקס טאג . ער זאל מיד פאר
בארגן אין געהיימען ארט פון זיין גיזעלט . אויף איינעם פֿעלזין זאל ער

יְרוּמָּנִי : וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי וְאַזְבָּחָהּ בְּאַהֲלוֹ
 וּבְהִי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאַזְמָרָה לַיהוָה : שְׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא
 וְהִגִּי וְנִגְנִי : דָּךְ אָמַר לִבִּי בְקָשׁוּ פָנַי אֶת פָּנֶיךָ יי אֲבַקֵּשׁ : אֵל
 תִּסְתַּהַר פָּנֶיךָ מִכְּנִי אֵל תִּמְצַח פְּאֶף עֲבָרָךְ עֲזָרְתִּי הָיְתָה אֵל תִּמְלִשְׁנִי
 וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : כִּי אֲבִי וְאִמִּי עָבְוּנִי וַיהוָה יֵאָדָּבֵנִי :
 הוֹרֵנִי יי בִּרְכָּךְ וְנִגְנִי בְּאַרְחַת מִישׁוֹר לְבָשֶׁן שׁוֹרְרִי : אֵל תִּהְיֶנִּי
 בְּנִגְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי עֶשְׂקֵר וַיִּפֹּחַ חֶמֶס : לֹאֵלָּה הֶאֱמַנְתִּי
 לְרֹאוֹת בְּטוֹב יי בְּאַרְצָן חַיִּים : קִנְיָה אֵל יי תִּחַר וַיִּצְמַח לִפְנֵי וְקִנְיָה
 אֵל יְהוָה :

מִיָּד הַיּוֹד וְעֵצִין : אִיזֵן זָאֵל בְּאֵלָד עֲרֵה־יִבִּין מִיין הַיּוֹפֵט אִיבֵּר מִיִּנֵּעַ פִּינֵד
 וְאִם הָאֵבִין מִיָּד אִיזֵן וְנִגְנֵעַ אִיזֵן וְעַל דְּעַר פֶּאָר אֶפְפֶּעֶרִין אִין מִיין
 גִּינֵעַלֵט אֶפְפֶּעֶר מִיט גִּרֻיכֶעֶר שְׁאֵלִינֵג. אִיזֵן וְעַל וְנִגְנֵעַ אִיזֵן וְנִגְנֵעַ צוֹ גִּאֵט :
 דְּעַר גִּאֵט מִיין שְׁטִים מִיט וְעַלִּבִין אִיזֵן רֹחַ צוֹ דִּיר . אִיזֵן מִיט גִּינֵעַרִיג .
 אִיזֵן עֲנִטֶפֶר מִיט : אִין בִּינֵעַם גִּאֵט מִיט מִיין הָאָרֶץ גִּינֵפֶרֶאֵבִין
 אִיזֵן יִשְׂרָאֵל בְּעַט נֹר צוֹ מִיט גִּאֵט . אִיזֵן וְעַלֵט אִיזֵן דֹּדֵר אִיזֵן אִיזֵן וְעַל
 גֹּר דִּיר אִיזֵן אִין בְּעַמִּין : פֶּעֶרֶבֶאֲרֵנֵעַ נֹר גִּיט מִיט דִּיין אִיזֵן עֲנִטֶפֶרֶאֵבִין פֹּן מִיט .
 שְׁטִים גִּיט אִין מִיט צֶאֱרֵעַן דִּיין גִּנֵּעַכֵט . דִּיא וְאִם בִּיכֵט גִּיטֵעַן בִּיז אֶהֱעַר
 מִיין הִילֵף . פֶּעֶרֶבֶאֵל מִיט גִּיט . דִּיא גִאֵט מִיין בִּיז הֶעֱרִיגֶעֶר הֶעֱלֶפֶר : דְּעַר
 אִלֵם מִיין פֶּאֶטֶר אִיזֵן מִיטֶעֶר הָאֵבִין מִיט פֶּאָר לֵאזִין . הָאֵסֵט דִּיא גִאֵט מִיט
 אִיזֵן גִּינֵטֶעַן : לְעַהֲרִין מִיט גִאֵט דִּיין וְעַג . אִיזֵן פִּיר מִיט אִין אִיזֵן גִּלִּיכֵן
 שְׁטֵעַן פֹּן וְעַגִין מִינֵעַ פִּינֵד וְאִם וְיִלִין אִיזֵן מִיט בִּיז וְעַג : גִּיב מִיט
 גִּיט אִיבֵּר אִין דְּעַם וְיִלִין פֹּן מִינֵעַ פִּינֵד . דְּעַן עַם שְׁטֵעַלִין זִיד מִיט
 אִיזֵן עֲנִיגִין פֶּל פֶּאֶלֶשֶׁע עֲדוֹת וְאִם בִּינִין נֹר פֹּן רֹיב : הֶעֱטֵעַ אִיזֵן חֲלִלָה
 גִּיט גִּינֵטֶעַן צוֹא וְעַג גִּאֵטֵם גִּיטֵעַן אִין דֵּאס לֵאנֵד פֹּן לְעַבִין (אִין
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) דֵּאס תִּיכֵט וְעַג אִיזֵן וְאֵלֵט גִּיט הָאֵבִין אִין זִיד דְּעַם זְכוֹת
 פֹּן דִּיזֶעֶר אִיזֵן וְאֵלֵטִין שׁוֹן לֵאנֵג זִיד גִּיטֶפֶרֶאֲרֵקט מִינֵעַ פִּינֵדֶע אִיבֵּר
 מִיט : דִּיאֶהֱעַר הָאֶפֶע יִשְׂרָאֵל נֹר צוֹא גִאֵט . שְׁטֵאֲרֵק אִיזֵן קֶעֶפֶטִיג דִּיין
 הָאָרֶץ אִיזֵן הָאָף צוֹא גִאֵט :

מעבר יבק

ט

אֵל נָא רָפָא נָא לִי : גַּם יִכְרְנִי יְהוָה אֵל בְּמִשְׁפָּט
 אֵל בְּאַפָּה פֶּן תִּמְעִיטֵנִי : רָפְאֵנִי יְיָ וְאַרְפָּא
 הוֹשִׁיעֵנִי וְאַנְשֵׁעַה כִּי תִהְלֹתִי אֶתָּה : אֵל תַּעֲזֹבֵנִי
 יְיָ אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי : חוֹשָׁה לַעֲזֹרְתִּי יְיָ
 תִשׁוּעָתִי : לִישׁוּעָתָה בְּחַיִּיתִי יְיָ : יְיָ לִישׁוּעָתָה
 בְּחַיִּיתִי : בְּחַיִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתָה : לְפִוְרָקָנָה סִבְרִית
 יְיָ : יְיָ לְפִוְרָקָנָה סִבְרִית : סִבְרִית יְיָ לְפִוְרָקָנָה :
 בִּידָה אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֶת :
 בְּטוֹב אֱלִין וְאַקִּיץ בְּרַחֲמִים :

והמבקרים יאמרו דייא סבקרם זאגין :

יְבָרַךְ יְיָ וְיִשְׁמְרֵה : יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַוְנֶךָ :
 יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁלַם לְךָ שְׁלֹום :

ויאמר החולה זאגט דער חוֹלָה :

שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יְבוּא

אל גאט איך פֿעט דיר הייל מיך (דרייא מאל) קעכטיג מיך גאט גייערשט
 מיט גרעכט . זאלקסטו מיך נישט שטראפֿין מיט דיין צארין דען
 פֿילייכט וועכסטו מיך מינערין . גאט הייל מיך אזו וועל איך ווערין גייהיילט.
 העלף מיר אזו ווייט ביז איך וועל ווערין גייהאלפֿן דען מיין לויב ביקסטו .
 פאר לאז מיך נישט גאט מיין גאט טוא דיר נישט פון מיר דער ווייטערין .
 טוא אײלין צוא מיין הילף . גאט דוא ביקט מיין הילף . צוא דינע הילף
 טוא איך האפֿין גאט . גאט צו דינער הילף טוא איך האפֿין . איך האב
 גאט צו דינער הילף . אין דינער האנד טוא איך ביהאלטן מיין נשמה דוא
 זאלקסט מיך אויס לייוון ווארהאפטֿיגער גאט . אין גוטען ואל איך איבער
 קעכטיגען אונ ואל אויף וואקן מיט דער פארעמונג :

למנצח

בית

עָרִי : עָרִי מַעַם יְיָ עוֹשֶׂה עֲמֹם וָאָרֶץ :

והמבקרים מסיימים דיא מבקרים זאגין אוים :

אַל יתֵּן לְמוֹט רִגְלָהּ אֶל יָנוֹם שׁוֹמְרָהּ : הִנֵּה לֹא
יָנוֹם וְלֹא יִשְׁשׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל : יְיָ שׁוֹמְרָהּ יְיָ
צִלָּהּ עַל יַד יְמוּנָהּ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וַיְרֵחַ
בַּלַּיְלָהּ : יְיָ יִשְׁמְרָהּ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשָׁהּ :
יְיָ יִשְׁמֹר צִיאָתָהּ וּבּוֹאָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

וואמרו המבקרים זאגין דיא מבקרים :

לְמַנְצָחָא מוֹמֹר לְדוֹד : אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דֵּל
בְּיוֹם רָעָה יִמְלִיכֵהוּ יְיָ : יְיָ יִשְׁמְרֵהוּ
וַיְחַיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפֵּשׁ אִיבּוֹ :
יְיָ יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשְׁ דָּוִי כֹּל מִשְׁכָּבוֹ הַפֶּכֶת בְּחֵלּוֹ :
והחולה יסיים אונ דער חולה זאגט אוים :

אָנִי אֲמַרְתִּי יְיָ חַנּוּנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי חָטֵאתִי

דיא מבקרים זאגין אויף דייטש :

לְמַנְצָח צו דעם זאגט פייסקער איין גיזאנג צוא דוד : וואול דעם וואס
פֿעגייט זיך קלוג מיט דעם קראנקען דאפיר וועט אים גאט
רעטירען אין זיין אוינגליקס טאג : גאט וועט אים היטען . וועט אים
פֿעלעפֿין . וועט געריקט ווערן אין לאנד . אונ דו וועסט אים גיט אפער
געפֿין צו דעם ווילען פון זיינע פיינדע : גאט זעלבסט וועט אים לעהנען
אויף זיין שטערצין געט . דוא וועסט זיין גאנצין לאגער אום פייטן אין
זיינער קראנקהייט :

אונ דער חולה פאר קאנצעט :

אָנִי אֶלֶס אִיך אָבער זאג אין מיינער קריינקהייט . גאט זיי מיר גינעדדיג .
היילע מיין נפֿש . ווען אויך אִיך האב צוא דיר גיזינדיגט : ריידן דאן

לֵךְ : אִי־בִי יֹאמְרוּ רַע לִי מִתִּי יָמוּת וְאֶבֶר שְׁמוֹ :
וְאִם בָּא לִרְאוֹת עֲזָא יִדְבֹר לְבֹו יִתְּבִין אָוֶן לֹו יֵצֵא
לְחֻזֵּן יִדְבֹר : יִתֵּד עָלַי יִתְּלַחֲשׁוּ כֹל שְׂנְאֵי עָלַי
יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי יִדְבֹר בְּלִיעַל יִצּוֹק בֹּו וְאִשָּׁר יִשְׁכַּב
לֹא יִזְכִּיר לְקוֹם : גַּם אִישׁ שְׁלֹוֹמִי אִשָּׁר בְּמִחְתִּי
בֹו אֶבֶר לְחֻמֵּי הַדִּיר עָלַי עֲיֵב : וְאַתָּה יְיָ חֲנִנִי
וְחֲמִימִי וְאֶשְׁלָמָה לָהֶם בְּזֹאת יִדְעָתִי כִי חֲפִצָּת
בִּי כִי לֹא יִרְיֶעַ אִיבִי עָלַי : וְאִנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת
בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיהָ דְּעוֹלָם : בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִהֶעוֹלָם וְעַד הֶעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

מיינע פיינדע שְׁלַעֲבָמַעס איבער מיר . ווען וועט ער שוין שְׁטאַרבִּין (זאגן זיין) דאס זיין נאָמן זאל פֿערקאָרן ווערן : אונ ווען איינער קומט שוין מיר פֿעוועקן עִפֿרעכט ער גור פאלש . ער זאָגלעט דאן אין זיינעם האַרצין גור אונזעכט וואס ער זאל ריידין פון מיר אַלס ער וועט אין גאס אַרויס : אַלע מיינע פיינדע סוֹדִין זיך וועגן מיר אום מיר אונ גליקליך צו מאַכן : איינע קראַנקייט וואס גיט אַזײַל (זאגן זיין) איז אין אים אַרײַן געקאָן . אונ וויא ער דאט זיך גילייגט וועט ער שוין גיט אויף שְׁמײַן : אויף מיין פֿרידעם מענש אויף וועלכין איך האב מיר פֿערזיכערט . וואס שְׁפִיזט מיין פֿרויט . האט אויף זיין פוס גיהייבן אויף מיר : גור דו גאט זיין מיר גינעדניג . ער־האַלטע מיר דאס איך זאל זיין פֿאַצאַלן : דורך דעם גיעל איך וויסען דאס דוא האַכט איין גיפֿעֿלן אן מיר ווען דער פיינד וועט זיך גיט פֿרייען איבער מיר : אונ ווייל איך בין געבליבן פֿיין מיינער פֿרוכטייט האַכטו מיר גישטיצט אונ האַכט מיר גישטעלט פֿאר דיר אויף איבער : גילויבט איז גאט דער גאט פון ישׂראל . פון דער וועלט ביז אין יענער וועלט אָמן וְאָמן :

מעבר יבן

אס אין החולה מסוכן אל יבעתהו שיאמר וידוי דשכיב מרע אל"כ הוא דורש מנצמו
לומר אז יקרהו ע"י כרכור כמבואר בפעם שלישי. וכן הכתובים אוחזי נצרכ
יכללו דברים לסנו במשפט שחייב אפילו כל צריא לומר וידוי הקצרה קודם גיסן
קודם שיפקוד נכחו בידו כל מקום ונאמן בעל הפקדון להחזיר נכסו לסגרים מהים
חדשים לבקרים רבה אמונתך כחייב. ואז יאמר הידוי כמבואר בסמ"ק. והכריזה
בידו לקדש או להאריך :

ווען דער חולה איז ניט מבוכן זאלין זיין אים ניט ערשערקן דאס ער
זאל דיא נידוי פון דיא קראנקע זאגן ביז ער פאדערט פון זיך זעלבסט.
ווען ער פאר לאנגט עס זאל אים איינער פאר זאגן וויא ווייטער שטייט
בייא דעם דריטן מאל. דיא לייט וואס פערזוכן דעם חולה בייא נאכט
שלאף צייט זאלין זיין אים מיט גוטע ווערטער זאגן וויא יעדער מאן
איז שולדיג בייא נאכט איידער ער שלאפט אונ גיט איבער זיין נשמה
צו הקב"ה. גיהער ער זיך מתנודה זיין אזוי זאל ער אויך טאן. וועט
אים הקב"ה זיין נשמה צוא פריא אויך ווידער געבן. אזוי קען ער דיא
פשוטה דיא קליינע נידוי זאגן. אדער אויך דיא גרויסע נידוי וויא זיין
שטייט נידרוקט אין אלע גרויסע תפלות :

ובנא-ס מן החולה יאמרו כמו שאלמו ביניא רשונה :

ווען זיי גייען אנוועק פון חולה זאלין זיי דאס זאגן וויא צום ערשטן מאל:
קודשא בריך הוא יחוס ל. בלך ועלך יתמלי רחמין : רבונ
שע עולם עשה למען רחמיה ורחמיה ורחמיה ורחמיה
הגדול ואל תביש החולה תנה מסכתו וכל חולי עמו ישאאל
יהיו בכלל דרחמים :

צוואס פעם שלישי לבקרו יאמר כסדר הראשון עד כי תהלינו אחר ואל"כ יסיפו ויאמרו:
ווען זיין קובן דאס דריטע מאל מבקר חולה זיין זאלין זיין זאגן וויא
צום ערשטן מאל ביז פי תהלינו אמה אונ דער נאך דאס :

יהא רעוא דתהא מבזרך מפומא דקב"ה
ושכינתה בכל מדה ומדה דיליה ובפעשר
ספירן דיליה ובכל שמה דיליה ומארבע סמכין
ושית דרגין דבורסא ומכל מארי מתיבתן
ומכל

וּמָבֵל מִלְאָכָיָא וּמָבֵל פִּמְלִיָּא עִילָאִי וּמָבֵל
פִּמְלִיָּא תַתָּאִי בַּעֲנָלָא וּבְזִמָּן קָרִיב וַיַּעֲלֶה
אֶרְוָכָה לָךְ וּמִמְבוֹתֶיךָ יִרְפָּאָךְ : וּמִנְהוּרָא
דַּעֲתִיקָא קִדְיָשָׁא יִצְמִית לָךְ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב
וּבְרַחֲמֵי תַרְבִּים יִרְחַם עָלֶיךָ עִם כָּל חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל דְּצָרִיכִים לְרַחֲמִים אֲמֵן סָלָה וְעַד־יִהְיֶה
לְרַצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי :

ויטול החולה ידיו וילבש ציצית ויהגור חזור וישן מחומה לצדקה ויאמר החולה לדוד עד
גמירא ח"כ יעוררוהו בלדק שימסור מודעא פן ח"ו יחזיקו יסורים עליו ויסתירוהו הינה"ר
לבעט בהקב"ה או בבני אדם מהוגנים ע"כ מה טוב ומה נעים שימסור מודעא תחילה
ומתחילה יפרש לו המזכר הנוסח של מכירת מודעא ויביטו מה המסירה מודעא
משמשת מראשה לסופה כדי שידע החולה מה הוא אומר ואם החולה צר אורזין אינו
נריך לפרש לו כי יצין מחליו :

וקודם שיאמר החולה המכירת מודעא ירהרו העדה השונה בלגס כדי שיכנים
הקב"ה למעשהם :

דיא מְבַקְרִים זְאֵלִין דַּעַם חוֹלָה צוּא שְׁפָרְעֵכִין אֹנֵן זְאֵנִין עַר זָאל זִידֵּי דִיא
הַעֲנֵט וְנֹאשִׁין אֹנֵן צִיצִית אֹנֵן אֲנֶאֱרַטְעַל אָן צִיִּהֶעֶן אֹנֵן עֲמִוּוּאָם צִדְקָה גַּעֲבִין
אֹנֵן זָאל זְאֵנִין דַּעַם מְזִמּוֹר תַּהֲלָה לְדוֹד וכו' אֹנֵן דַּעַר נָאךְ אִים דַּעַר מֵאֲנֵעֵן
דָּאָם עַר זָאל מוֹסֵר מוֹדַעָא זִיין דַּעַן עִם מְרַעֲפֵט ח"ו דָּאָם ווען דִיא יסורים
שְׂמֵאֲרָקִין זִידֵּי • דָּאָם דַּעַר יִצֵּר הָרַע אֹנֵן מְקַטְרִגִּים בִּידַעַן אָן דַּעַם (פֶּן
אָדָם) מַעֲנִשִׁין צוּ שְׁלַעֲכַטְעַם אֹנֵן פֶּאר שְׁפָרְעֵכִין אִים אֵלֶעס גוֹטְזֵן דָּאָם
עַר זָאל ח"ו אָן הַקְבִּיָּה אָדַעַר אִין זִיין תּוֹרָה אָדַעַר אִין דִּי חֻקִּים לִיִּקְנֵעֵן
אֹנֵן דַּעַר מַעֲנֵשׁ ווען עַר זִייעַר הָאָרֶט אִין הוֹלָאָת לִיגֵט קַעַן עַר ח"ו אִים
יְסוּרִים זִידֵּי לֵאזִין אִיפֶּער בִּידַעַן וַיִּיל עַר אִין נִיט רַעֲכַט בִּיִּיא זִידֵּי זַעֲלִפְקֵט
דְּרוֹם גִּיהֶער יַעֲדַעַר חוֹלָה צִיטְלִיךְ מוֹסֵר מוֹדַעָא זִיין אֹנֵן זִידֵּי פֶאר הַקְבִּיָּה
מְנַקָּה זִיין • ווען אָפֶּער דַּעַר חוֹלָה אִין קִיין לְמִדִּין זָאל מַעַן אִים עַרְשֵׁט
אזִיף דִּיטִישׁ זְאֵנִין וואָס דִיא מְכִירַת מוֹדַעָא אִין אֹנֵן וואָס בַּעֲנִיפֵט נִיא אֹנֵן
דַּעַר נָאךְ אִים וואָרֶט פֶּאר וואָרֶט פֶּאר לִיַּעֲנֵעֵן • אֹנֵן אֵלֶע וואָס בִּיִּיא דַּעַר

מעבר יבק

כסירת מודעא זיינען זאלן מוהרר בתשובה זיין . ווייל זיין זיין גען
גיטליכען גיטליכען צו דער יעדע קדושה :

דאס איז דער קורצער נוסח פון דער כסירת מודעא :

דער מענטש זאגט, ווייל עס קאן גיטליכען ח"ו . דאס דער יצר הרע
אדער איינער פון זיינע כתות אדער ווער עס איז מאכט אים
איבער ריידן ער זאל לייקענען אן הקב"ה אדער אין אונזער תורה אדער
אין דיא גביאים אדער אן דעם וואס אונזערע חכמים האבן אונז אין
משניות און גמרא פאר גיטליכען אדער אין אנדערע ספרי קודש. אדער
אין איין מצוה אדער איין פירוש פון איינער מצוה אדער מוסר אדער צו
לייקענען פון שכל און עזבט בעולם הזה אדער בעולם הבא. אדער לייקענען
פון משיח און תחית המתים. אדער זיין וועלן איבער ריידען דאס
אונזערע גביאים אדער כתובים האבן גיטליכען וואס גיט, אמת איז .
אדער גיט גיטליכען פון הקב"ה. און דער מענטש הערט זיין צווא ווייל
אויס אום גידולט אדער יסורים אדער צער. אזוי איז ער מוכר מודעא דאס
ווען עס איז ח"ו דיועם גיטליכען איז עס גיט מיט זיינעם גוטען ווילן
זונדרן אויס יסורים און צער און פון אום גידולט אדער פאר פירונג און ער
איז פון איצונדערט אן. דיא אלע רייד און שלעכטע גידאנקען מבטל ביי
נאר דאס זיין זאלן קיין שום בעשטאנד האבן. און דאס וואס ער האט
גירעט קעגן דער אמונה אדער גיטליכען עט וואס אנדערש ח"ו קעגן דער
אמונה איז ער אלעס מבטל מיט דעם גאנצן הארצין. און אין גענעגן-
טייל איז ער מקבל אויף זיך פון איצונד אן און אויף אייביג בשטענדיג
מיט גוטען ווילן און פולען הארצין דאס נאט ב"ה איז דרגאט פון אברהם
יצחק ויעקב. און איז אליין דער בשעפער פון הימל און ערד און פון
אלע פון גרויס און קליין וואס גור דרינען איז. ער האט אלץ בשאפן
אויס גיטליכען. און דיא תורה וואס מיר האבן דורך משה רבינו פקומען
איז אמת אויך אלע גביאים משנה גמרא אגדות מדרשים וואס אונזערע
חכמים האבן גיטליכען איז אמת סייד אין גמלה סייד אין נסתר עס קומט
אלעס פון דעם איינציגען נאט דער וואס אן משה רבינו גיטליכען און דער
האט עס אונזערע עלטערין ווייטער גילערניט. און דאס נאט און זיין תורה
ליבט ער און גלויבט. אויך דאס נאט האט השגחה אויף אלע אונזערע

ווערקן ער צאלט אונז אזוי וואויל דאס נוטץ אלס דאס בייזעס נאך
אונזערע מעשים און שפייזט אונז ב'חסד' שיקט אונז כ'שם' און כ'תה
מתים צו דער רעכטע צייט. און אלץ וואס ער קענין דעם ביינקען אדער
ריידען איז אלעס בטל ומבוטל. און ער זאל בעטן בייא הקב"ה ער זאל
אים היטען פון אזעלכע שלעכטע גידאנקען נאר ער זאל אים אלע צייט
געבען נוטע גידאנקען צו גלויבען אין אים און אין זיין תורה. און אין
אלע דברי נביאים וחכמים דיא הייליגע. און דער נאך זאל אים איינער
דיא מכירת מודעה פאר זאגן וויא זיא שטייט דא:

אחי ורעי מורי גרבותי אחרי שאלהים נצב בעדת א
ומוראו עלינו ואין זר אתנו: ב'בן אבוא אל הקלך כלבו
של עולם ולקדושתו אשר עמו והנני מוסר מודעה גמורה עד
סוף כל המודעות בכל לשני דתיקנו חכמינו וזכרונם לברכה
לבטל בהון מודעה לענין שאם הם ושלום יסיתני המיסית
הגדול הידוע להסית או להדים או לפתות מאחרי המקום
ברוך הוא אותי על ידי עצמו או על ידי אחר מכל פתות
דיליה דוכרין או נוקבין או על ידי שלוהיהן או חיו יסית פי
איוה רוח מטעה מכיל דאיתנהון בעלמא לעשות שום מעשה
אשר לא טוב בעיני אלהים ואדם או לחטא בדבר רע לבטל
ב'סורים או לדבר תועה על ייחודו של עולם או להרהר אחר
מדותיו או לדבר תועה או להרהר רעה על תורתו הקדושה
הן על תורה שבכתב או על תורה שבעל פה הן על פלה או
על מקצתה או לדבר תועה או להרהר רעה על שום דבר
מדברי נביאים אמת ואדק ומכיל שכן וקל וחומר על נבואת
משה רבינו עליו השלום אדון כל הנביאים או לדבר תועה
או להרהר רעה על דברי חכמים ודקדוקי סופרים: או על
תוכחתן והפלגת שבר ועונש הנמצאים בדברי חכמים אבות
העולם: או על מצות דרבנן או חס ושלום אעשה שום עבירה

מעבר יבק

בְּיָשׁוּעָה או בְּדַבּוּר מִתּוֹךְ כַּעַם וְצַעַר יְסוּרִים או מִתּוֹךְ כָּל־כּוֹל
 הַדַּגָּת וְטִירוֹף. עַל כָּל אֲשֶׁר זָכַרְתִּי הִנְנִי מוֹסֵר מוֹדָעָה מִעֲתָה
 וּמִצִּבְיָתוֹ עַל כָּל יָמֵי הָיִי וְאַף אַחֵר פְּרִידַת נֶכֶשִׁי מִגּוֹפִי אֵינֶנִּי
 זוֹ וּבְהִתְרַמֵּת הֵם וְלֵאמֹר עַל כִּסְיִית מוֹדָעָה זֹאת וְהִרְיֵנִי מַעֲד
 עָלֶי הַבּוֹרָא עֲמִי וְאֶרֶץ וְאֶהָבָם עֲדָה הַקְדוּשָׁה לְכָל הַמַּעֲשִׂים
 וּפְעוּלֹת וּדְבָרִים וְהַהוֹרִים וּמִהֲשִׁבוֹת וְרוֹת אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה או
 אֲדַבֵּר או אֲהַרְהֵר הֵם וְלֵאמֹר מִה עֲשִׂיתָ אֵינִי יֹשְׁרִים וְטוֹבִים
 לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְהֵד בְּנֵי אָדָם שְׂמַעְתָּה וּמַעֲשִׂיו הֵמָּה בְּטָלִין
 וּמְבוֹטְלִין וּפְסוּלִים בְּעֵינֶיךָ וְהַשּׁוֹבִים בְּהֵרֵם הַנֶּשֶׁבֶר וּכְאֶפֶס
 נִתְּחוּ וּנְעַתָה אַחֲרֵיכֶם בְּהוֹן עֲשִׂיתָ לֹא עֲרִידִין וְלֹא קָמִין :
 וּכְמוֹתָ אֲנִי בַּהוֹדָא גְמוּלָה עַל הָאֱמֶת שְׂאֵלְתִינוּ וְאֵלֵהִי אֲבוֹתֵינוּ
 אֲבָרְתָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא הַבּוֹרָא שְׂמִים וְאֶרֶץ וְכָל צָבָאָם וְהוּא
 יִתְבָּרַךְ שְׂמִי אֶחָד יְחִיד וּמִיּוֹתֵד הוּא הָיָה וְהוּא הָיָה וְהוּא יִהְיֶה
 לְפָנָיו לֹא נּוֹצֵר אֵל וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה : יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד וּמִקְבֵּל
 אֲנִי עֲצֵי עוֹל כָּל־כֶּתוֹ וְעוֹל תּוֹרָתוֹ וְעוֹל מִצְוֹתוֹ : עֲמַעֲיָרָא יי
 וְלֵהֲנוּ יי אֶחָד : אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ וּבְשָׁמִים וּבְאֶרֶץ וּבְשָׁמִי
 הַשָּׁמַיִם בְּעֲלִיּוֹתֵים וּבְכָל הָאֲרָצוֹת בְּיָמִים וּבְכָל תְּהוֹמוֹת וּבְכָל
 הַהָיִים וּבְכָל הַקְּמִיעִים וּבְתַחַת הָאֲרָצוֹת וּבְאֶרְבַּע רוּחוֹת
 הַשָּׁמַיִם עַד אֵין סוֹף וְעַד אֵין תְּקֵר הוּא וְלֹא אַחֵר וְאֵין עוֹד
 מִיְּבָרָה יי אֱלֹהִים אֱמֶת וְתוֹרָתוֹ שְׂבָכְתָב וְתוֹרָתוֹ שְׂבָעַל פֶּה
 אֱמֶת : וּכְשֶׁה רַבֵּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם אֱמֶת : וְכָל דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים
 אֱמֶת : וְדְבָרֵי מַשְׁנֵוֹת וְתַלְמוּד וְאַגְדָּה וְדִרְשׁוֹת רַבּוֹתֵינוּ וְקִרְוָנָם
 לְבִרְכָּה אֱמֶת : הֵן הַנִּגְלוֹת וְהַנִּסְתָּרוֹת וְדְבָרֵי קַבְלַת אֱמֶת כָּלָם
 נִתְּנוּ בְּרוּעָה יְהִד. אֵל אֶחָד אֶמְרָן לְאֶדְרוֹן כָּל הַנְּבִיאִים. וּבְכֵן
 אֵת יי אֲנִי יִרְאָה הַתְּרוֹמָמוֹת וְאוֹתוֹ אֲנִי אוֹהֵב בְּכָל לְבָבִי
 וּבְכָל נַפְשִׁי וּבְכָל כֹּחֹדִי כִּי הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּרָעָדִי
 אֵין יְכוּלָת בָּשׁוּם נִבְרָא : גַּם אֲנִי מֵאֵמִין אֱמוּנָה שְׁלִישִׁי שְׂכָל

מַעֲשִׂים וּמִקְרִיִּים הַהוּם בְּהֵאֵל עֲלֵמָא כָּלֵם הָמָּה בְּהַשְׁנִיחָתוֹ
 וּבִפְרִטִיּוֹת וְהַכֵּל בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים לְהִיטִיב לָאָדָם אֲשֶׁר מִזְבֵּעַ
 יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲרִיתוֹ: כִּי הוּא הַיִּשְׁלָם שֶׁבֶר מִזְבֵּחַ לְצַדִּיקִים וְשֶׁבֶר
 בַּעַל עֲוֹשָׁה רָע וְאֵין שִׁפְחָה לְפָנָיו כִּנּוּא כְבוֹדוֹ גַּם אֲנִי מֵאֲמִין
 בְּבִיאת מְשִׁיחַ צִדְקָנוֹ שִׁיחֵיו הַמֵּתִים וְשִׁיחֵיהֶם יוֹם הַדִּין גְּדוֹל
 וְנוֹרָא: גַּם אֲנִי מֵאֲמִין שֶׁהוּא כִּמְסִית וּמְחִיָּה וּמִפְרָגִם לְכָל בְּרִיָּה
 תָּמִיד וְהַכֵּל בְּצֶדֶק וְהַכֵּל בְּמִשְׁפָּט: וְאֵם חַס וְשִׁלּוֹם אֲהִיָּה נִיסַת
 לְהוֹדוֹת לְהַמְסִית בְּשׁוֹם דְּבוּר קֵל כִּכָּל הַנִּזְכָּר לְמַעַלָּה אֵינוֹ אֵמֶת:
 וְחַס וְשִׁלּוֹם וּמִכָּל שְׁתֵּין אֵם אֲדַבֵּר אוֹ אֶעֱשֶׂה מַעֲשֶׂה מֶה שֶׁהוּא
 מִהַנִּגֵּד עַל הוֹדָאוֹת שֶׁהוֹדִיתִי עַל כָּלֵם אוֹ עַל כִּקְצָתוֹ דָּעוּ נָא
 רַבּוֹתִי שֶׁכָּל אוֹתָן מִמְּשֻׁבוֹת וְהַרְהוּרִים וּדְבָרִים וּמַעֲשִׂים הָמָּה
 כְּזָב וְשֶׁקֶר וְשׂוֹא וְאֵף אֵם חַס וְשִׁלּוֹם אֶעֱשֶׂה בְּזִאת כִּתּוּף יִסּוּרִים
 וּבִלְבוֹל הַדַּעַת וְלֹא מִחֶמֶת שׁוֹם כִּיסִית גַּם כֵּן הַכֵּל בְּיָד מְכֻוֵּל
 מַעֲקָרוֹ וּמִתְנָה אֲנִי עֲלֵיהֶם מַעֲיָקְרוֹ שְׁלֹא יִהְיוּ מַעֲשִׂי וּדְבָרֵי
 וְהַרְהוּרֵי אֲשֶׁר הָמָּה נִגֵּד רִצּוֹן הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא אוֹ נִגֵּד תּוֹרָתוֹ
 הַקְדוּשָׁה וְלֹא יַעֲשֶׂה רוּשֵׁם כָּלֵל לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה וְאֲחֵלָּה
 וְאֲתַחֲנֵן לְקוֹנֵי כַּעֲבָשָׁיו שְׁלֹא יִתְעַשֵּׂב לִי לָעוֹן: אַחֲרֵי שֶׁאֵין עֵתָה
 בְּרוּחֵי רַכִּיָּה וְאֵין אָדָם גִּתְפָּס עַל צַעֲרוֹ: וּבְאַכְמוּנָה זוֹ אֲנִי חִי
 וְכֵה אֲנִי צְמוֹת אַחֵר מֵאֵה עֲנִים. שֶׁהוּא הַמַּאֲצִיל הוּא הַבּוֹרָא
 הוּא הַיוֹצֵר הוּא הַעוֹשֶׂה וְאֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף כִּי אֵם
 אוֹר גְּדוֹל וְנוֹרָא הוּא עַל סְבִיבּוֹ אוֹר קְדוֹשׁ וְטָהוֹר: אוֹר
 קְרָמִין: אוֹר צֶה: אוֹר מְצוּחָצָה: אוֹר זָךְ וְנָקִי: אוֹר מְמִיר
 וְנִשְׁלָם: אוֹר פְּעוּט וְאֵין סוּף לְאַחֲדוּתוֹ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלָכּוּתוֹ: הוּא חֵי וְקַיִם נוֹרָא מְרוֹם וְקְדוֹשׁ: מְקוֹר מַיִם חַיִּים
 יי: דוֹדֵי צֶחַ וְאֶדוֹם דְּגוּל מְרַבֶּכֶה: רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קוֹצוֹתָיו
 תַּלְתָּלִים שְׁחֻרוֹת פְּעוּרָב: עֵינָיו בְּיוֹנִים עַל אֶפְיָקֵי מַיִם רוֹחֲצוֹת
 בְּהֶלֶב יוֹשִׁבוֹת עַל כִּלְאֵת: לְחִיָּו בְּגִדוֹת הַבּוֹשֵׁם בְּהַדְלוֹת

מִרְקָתִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נוֹטָפוֹת מִזֶּרַע עוֹבֵר : יָדָיו גְּלִילִי וְהֵב
 מִמָּלְאִים בִּתְרָשִׁישׁ מִעֵיז עֵשֶׂת לֶשֶׁן מְעַלְפֶּת סְפִירִים : שׁוֹקִיו
 עֲמוּדֵי יֵשׁ מְיוֹסְדִים עַל אֲדָנִי פֹה מֵרָאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בְּחֹר בְּאֲרוֹמִים :
 תִּבּוֹ מִמְתָּקִים וְכוֹלוֹ מִחֲמָדִים זֶה דּוֹדִי וְזֶה רֵעִי בָנוֹת יְרוּשָׁלָּיִם :
 וַיְהִיָּה רָצוֹן מִלִּפְנֵי אֲבִינוֹ שֶׁבְּשָׁמַיִם יִשְׁתָּהוּ קְרִיאַת פְּסוּקֵי שִׁיר
 הַשִּׁירִים יִשְׁקֶרֶתִי מְקוֹבָלִים וְחֲשׁוּבִים לִפְנֵי כָּאֱלֹהֵי יִתְיָ מִיֵּנוֹן
 בְּשִׁיעוֹר קוֹמָה כְּמוֹ שֶׁבִּינוֹ שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְׁלֹם בְּעֶצְמוֹ
 וַיִּקְיֵם בָּנוֹ מִמֶּלֶךְ שְׁתָּבוֹב כִּי בִי יִרְבּוּ יְמֵיךְ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת
 חַיִּים כִּי מִיָּנֹה מְקוֹר חַיִּים וְתוֹצְאוֹת חַיִּים : בְּכָתוֹב וְאַתָּם
 הַדְּבָקִים בִּיהִיָּה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם אָמֵן : יִהְיוּ לְרָצוֹן
 אֲמָרֵי כִּי וְהַגִּיזוֹן לְכִי לִפְנֵיךְ יְיָ צוּרִי וְגִיּוֹאֲלִי :

מְשִׁיבֵי הַמְבָרִים עֲנִטְפֶּרֶן דִּיא מְבָרִים :

עֲדִים אֲנִיָּהוּ עַל מְסִירַת מוֹדָעָא שְׁלָךְ וְכָל
 אֲנִשׁר יֵצֵא מִפִּיךָ הֵן תִּהְיֶה קְצוֹת דְּרָכֵי אֵל :
 גְּדוּלָתוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ מִי יִמָּלֵל :

וְחֹרֵר הַחֹלֶה וְאִשׁ דְּעַר הַחֹלֶה זָאֵנֵט וַיִּדְעַר :

דְּעוֹנָא אֲחִי וּמוֹרֵי וְרִבּוֹתֵי שְׂאֵנֵי מִתְחַרֵּט עַל
 כְּשִׁלּוֹנוֹת שְׁלִי שְׁעִבְרָתִי מִעוֹדִי וְעַד יוֹם
 זֶה שֶׁפְּעָמִים רַבּוֹת מִדֵּי תְּרַחֲוִירִים לֹא יֵצְאָתִי
 וְהַתְּרַתִּי תְּרַחֲוִירִים רָעִים וְאַפְּשִׁיר שִׁגְם בְּדַבּוֹר
 נִבְשָׁלָתִי לְדַבֵּר סָרָה עַל מְדוּתָיו יֵשׁ מְכוּם וְעַל

דְּעוֹנָא וַיִּסְתֵּן מִיֵּנֶע פְּרִינְד דָּאס אִיד-הָאב תְּרַמָּה אוֹיף אַלְעס אום
 קֶעכט וואס אִיד-הָאב גִּטָּאן צִיט אִיד לֶעב, דָּען אִיד-הָאב פִּיל מָאל
 בִּיזֶע תְּרַחֲוִירִים גִּיבֵאט אונ אפֿשִׁיר הָאב אִיד מִיט בִּיין בִּיידן גִּיזִידִיגט
 קֶעזִין הַקְבִּיָּה אונ קֶעזִין זִינֶע מְדוּת אונ אוֹיף קֶעזִין תְּרַחֲוִירִים שְׁכַתֵּב אונ

כִּדְרוֹת הַתּוֹרָה שֶׁבְּכָתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה עַל כָּל־אֶנִּי
מִתְחַרֵּט וּמִתְאַנֵּחַ מִרִירוֹת וְאַעֵן וְאֶמַּר אֲזִי לִי
מָה עָשִׂיתִי : שְׁלֹא זָכַרְתִּי אֶת אַחֲרִיתִי : צִדִּיק
הוּא יִי כִי פִיתוּ מִרִיתִי : וְהִנְנִי עוֹקֵר וּמִתְחַרֵּט
עַל אֹתָן מִחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְעַל הַדְּבָרִים רָעִים :
הַתֵּיב הַתֵּיב אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כָּל־כֶּלֶח כָּל־כֶּלֶח אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱמֹן :

והח"כ יזכירוהו שיאמר גם הפסוק שה' רגיל לאומרו שמתחיל ומסיים בשמו והם לא
רגיל בכך ילמדוהו המבקר חיצו פסוקים מההלים ששמו של החולה בקרבנו :
דַּעַר גָּאָךְ זָאֵלִין זַיִיא אִים דַּעַר מֵאֵינִן דָּאס עַר זָאֵל זַיִין פֶּסֶק זָאֵינִן וּוּאָו
זַיִין גָּאָמַעֵן שְׁמִיטִי דְרִינַעֵן . וּוּעֵן עַר זַעֲלֶפֶסֶט נוֹיִים גִּיט זָאֵלִין זַיִיא אִים
תְּהֵלִים אַזַּעֲלָכַע פֶּסֶקִים זֻכִּין אִים פֶּאָר זָאֵינִן :

סדר הוידוי הקצר כמבואר ב"ד סימן של"ה מודה אני לפניך וכו' וכל המשנה
מלבדן חו"ל ידו על ההתחנה :

אם רגיל החולה להסודות או שהמבקרים רואים שטעה לומר אומרים לו הסודות ואף
על פי שאין חזו רואים כך שום השגות אע"פ כן הלא הרבה הסודות ולא מתו . והרבה
שלא הסודות ומתו ובשכר שאתה מהסודות אתה חי וכל המסודה יש לו חלק לעולם הבא .
ואם חינו יודע להסודות אומרים לו אמור :

הִתְהַא מִיתָתִי בַּפֶּרֶה עַל כָּל עֲוֹנוֹתִי :

וכל אלו הדברים אין אומרים בפני נשים ולא בפני קטנים שמא יכזבו וישכחו לבו :

אז יאמר ע"י סרסור דוקא מודה וכו' :

גָּאָךְ דַּעַם זָאָמֵט מַעֵן צוּא אִים עַר זָאֵל זִיךְ מִתְּוֹדָה זַיִין, וּוּעֵן עַר פּוֹן זִיךְ
זַעֲלֶפֶסֶט פֶּאָר לֵאָנִיט אִיז עַם פִּיל בַּעֲסַעַר, וּוּעֵן מַעֵן זַעֲהֵט אִז דָּאס חוֹלָאֵת

תורה שבעל פה האב איך תרמה אויף אלעם און זיפצע מיט לויטערער
ביטערונג און גישרייד ווייא צוא מיר וואס האב איך גיטאן דאס איך
האב מיין סוף גיט באמבראכט גאט איז גירעכט דען איך האב אים ווידר
גיטאן איך בין זיך מיתוודה אויף אלעם און האב תרמה אויף אלע ביידע
מחשבות און דברים רעים לאז מיר דאך לויז דער פון, גאט פון יעקב
פאר גיב דאך גאט פון ישראל אמן :

מעבר יבק

שטארקט זיך זאגט מען אים ער זאל זיך מתנודה זיין אונ אלס ווען
 מיר גלייך קיין ביינע פאר ענדערונג און דיר זעהן גיהערקטו דאך נידוי
 זאגן: דען מיר האבן גיזעהן דאס מיט גאטעס הילף דאס פיל האבן
 זיך מתנודה גיזעזין אונ לעבן לאנג דען ווידוי איז מבפר אויף עבירות
 אונ בריינגט צוא עולם הבא. אונ פיל האבן קיין נידוי גיזאגט אונ
 גישטארבן און נידוי, אלוו בארום ברויכסטו דיר דעכט וועגן גיט
 באקומערין ווידערין ליבער מיט גאנצן הארצין מתנודה זיין אזו זאגט
 מען אים פאר דיע קורצע וידוי מודה אני וכו' קען ער גיט אזוא פיל
 זאגן זאגט ער נור דיא ווערטער:

תהא מיתתי בפרה על כל עונותי:

**מודה אני לפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
 שרפואתי ומיתתי בידך יהי רצון
 מלפניך שתרפאני רפואה שלימה ואם חס
 ושלום אמות תהא מיתתי בפרה על כל חטאים
 ועונות ופשעים שחטאתי ופשעויתי ופשעשעתי
 לפניך ותן חלקי בגן עדן ופני לעולם הבא
 הגפון לצדיקים. תודיעני אורח חיים שובע**

ווען הקב"ה וויל אז איך זאל שטארבן זאל דאך מיין מיתה איין בפרה
 זיין אויף אלע ביינע עבירות:

מודה איך באקען פאר דיר גאט אונ גאט ביינע עלטערין דאס ביינע
 היילונג אונ מיין מויט איז אין ביינע הענט עס זאל זיין בווייליגט
 פאר דיר דאס דא זאלקט מיר תיילן מיט איינע גאנצע היילונג אונ
 ווען איך חס ושלום זאל שטארבן זאל מיין מויט איין בפרה זיין אויף
 אלע זינד אונ פאר קרימונג אונ מיסטאט דאס איך האב גיזינדקט אונ
 פאר קרימט אונ גימיסטאט פאר דיר אונ גיב מיר מיין טייל אין גן עדן
 אונ דעכט פערטיג מיר צוא עולם הבא דאס פאר בארגין איז צוא דיא
 צדיקים

שְׁמֹחוּת אֶת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נָצַח :

אם רוצה להאריך בידיו יום הכיפורים הרבות בידו . ואם רצה להוסיף יפתח ויאמר :
 ווען ער וויל דיא גרויסע וידוי פון יום כפור אדר די זאגן . מעג ער עס טון :
 אַלֵּהֵינוּ וַאלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי
 וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּחִנָּתִי שְׂאִין אֲנִי עֹז
 פָּנִים וְכוּשִׁי עֹזְרֶךָ לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וַאלֵּהֵי
 אֲבוֹתֵי צְדִיק אֲנִי וְלֹא חֲטָאתִי אֲכַל אֲנִי חֲטָאתִי :
 וְלֹא זָכַרְתִּי אַחֲרֵיתִי : הִרְעַתִּי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי :
 צְדִיק הוּא יְיָ כִּי פִיהוּ מְרִיתִי :

אֲשַׁמְתִּי אֲבִלְתִּי מֵאֲכָלִי אִיסוּר פִּירוֹת
 מִתּוֹלְעִים וּמִתּוֹעֲבִים וְעִבְרַתִּי עַל
 לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה : אֲבִלְתִּי מֵאֲכָלִי אִיסוּר

צדיקים לאז מיד וויסן דיין שטענע פון אייביגן לעבן איין זעטיגקייט פון
 פרייד איז פאר דיר . צימלעבקיט איז אין דינע רעכטע האנט עוין :
 אלהי מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערן עס זאל קומען פאר דיר
 מיין גיבעט און דוא זאלסט דיר גיט פאר בארגן פון מיין בעטן
 דען איך האב קיין עטארק גיזיכט אינ בין גיט הארט גאקן צוא זאגן
 פאר דיר גאט און גאט פון מיינע עלטערן איך בין גירעכט און האב
 גיט גיזינדיגט . פר וואר איך האב גיזינדיגט און האב גיט באדאכט מיין
 לעצט איך האב גיאפילט דאס וואס איך האב גימאן גאט איז גירעכט
 דען זיין מינד האב איך ווידער שפענדיגט :

אשמת איך האב גישולדיגט איך האב גיגעסן אזעלכע זאכן די פאר
 באטן זיין : אויך אויפס וואס ווערעמדיג גיוועזן : אזו האב
 איך עובר גיוועזן אויף דעם וואס גאט האט גיפאטן דוא זאלסט גיט
 זיין ווערדיגס עסן : איך האב גיגעסן אזעלכע עסן וואס אום שבת

מעבר יבך

שֶׁנֶתְּכֶשְׁלוֹ בְּאִיסוּר שְׁבֵת אֲכַלְתִּי מֵאֲכִלִי אִיסוּר
חֲמִיץ בַּפֶּסַח : אֲכַלְתִּי בְּלִי נְטִילוֹת יָדַי וּבְלִי
גִּיּוּב יָדַי אֲכַלְתִּי בְּלֹא בְּרָכָה לִפְנֵיהָ וְלֹא
בְּרָכָה לְאַחֲרֶיהָ אֲכַלְתִּי בִּימֵי תַעֲנִית שֶׁהָיוּ
צָבוּר מִתַּעֲנִין :

בְּנִדְתִּי בְּזִיתִי תוֹרָה וְדוֹמְדִיהָ : בְּזִיתִי צְדִיקִים
וַיִּשְׁרִים בְּזִיתִי סִפְרֵי קוֹדֶשׁ וּתְפִילִּין
וּמִוּזוֹת . שֶׁלֹּא שְׁמַרְתִּים בְּמַהֲרָה וּבְכָבוֹד :
בְּזִיתִי מִצְוֹת דְּאֻרִּיתָא וְדִרְבָּנָן וּנְחֻגֵּתִי בָהֶם
קְלוֹת רֹאשׁ : בְּעֻלְתִּי בְּעִילוֹת אִיסוּר : בְּעֻלְתִּי
סְמוּךְ לְוֹסֶת וְהִבֵּאתִי עֲצָמִי לְסֶפֶק בִּיאַת נִדּוּת
אִזִּי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה : בִּרְכַּתִּי בְּרָכָה לְבִטּוֹלָה :

אִזִּי נִקְרָאָט גִּיּוּאָרִין : אִידֵּךְ הָאֵב אֹם פֶּסַח הַמִּין גִּינְעָסִין : אִידֵּךְ הָאֵב
גִּינְעָסִין אֵן גִּיּוּאָשִׁין . דִּי הָעֵנֶט גִּיּוּאָשִׁין אֹם גִּיט אָב גִּיטְרִיקֶעֱנֶט . אִידֵּךְ הָאֵב
גִּינְעָסִין אֹם גִּיט גַּעֲמָאָט קִיין בְּרָכָה פֶּאָרִין עָסִין , אֹם גִּיט נֶאָכִין עָסִין .
אִידֵּךְ הָאֵב גִּינְעָסִין אִין אַזְעֶלְכֶּע טַעַן וָעוֹן דֵּר קָהֵל הָאֵט גִּיפֶאָט :
בְּגִדְתִּי אִידֵּךְ הָאֵב גִּיפֶעֱלָט , אִידֵּךְ הָאֵב פֶּאָר שְׁעָט אֵן דִּיא תוֹרָה אֹם
אֵן אִידֵּעַ לְעִרְנֶער , אִידֵּךְ הָאֵב דִּיא הִילִיגֶע סְפָרִים פֶּאָר שְׁעָט ,
אִידֵּךְ תְּפִילִּין אֹם מִוּזוֹת הָאֵב אִידֵּךְ זִיִּיא גִיט רַעָט אִין אָט גִּינְוָעֶן
בְּקִדּוּשָׁה אֹם בְּכָבוֹד צוּא תֵּאלֶטִין . אִידֵּךְ הָאֵב פֶּאָר שְׁעָט דִּיא מִצְוֹת
וָאֵם גָּאט דֹּאט גִּיבֶאָטִין אֹם אֹנְזֶערֶע רַבָּמִים , אֹם הָאֵב זִיִּיא פֶּאָר גִּרִּינֵג
גִּיבֵּאלֶטִין , אִידֵּךְ בִּין גִּילְעָגִין פִּיִּיא אִיין אִשָּׁה דִּיא וָאֵם זִיִּיא אִזִּי אָסוּר צוּא
מִיד גִּינְוָעִין , אִידֵּךְ בִּין גִּילְעָגִין פִּיִּיא מִיין וָיִיב גִּיאָהָעֵנֶט פֶּון אִידֵּךְ צִיִּיט ,
אֹם הָאֵב מִיד זַעֲלָפָט גִּיבֶרֶאָט צוּא סֶפֶק נִדָּה . וָוִיִּיא גַּעֲשִׁרֶעֱן צוּ זַעֲלָכֶּע

בְּיָמַי בִּישָׁתִי עֲנִיִּים וְאֲבִיוָנִים וְזָקְנִים :
 גִּזְלָתִי וְנִבְתִּי כְמוֹן יִשְׂרָאֵל וְכְמוֹן נֹזְעֲרִים
 וְנִתְחַלַּל שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדֵי גִלְתִּי פָנִים
 בַּתּוֹרָה שְׁלֹא כִהְלָכָה גְבוּהָ לָבִי וְעִשִּׂיתִי עֲצָמִי
 תּוֹעֵבָה כִּי תוֹעֵבַת יְיָ כָּל גְּבוּהַ לֵב :

דִּבַּרְתִּי דּוֹפִי דִּבַּרְתִּי לְשׁוֹן הָרַע לְצַנּוֹת
 וּרְכִילוֹת שְׂקָרִים וְנִבּוֹל פֶּה : דִּבַּרְתִּי
 עַל שׂוֹכְנֵי עֵפָר : דִּבַּרְתִּי בֵּין גְּאוּלָּה לְתַפְלָה :
 דִּבַּרְתִּי בְּשַׁעַת לְמוֹד תּוֹרָה וּבְשַׁעַת תַּפְלָה
 דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כָדַת : וּבָזָה חֲטָאתִי וְהִיִּיתִי

שְׂאֵנֵד, אִיךְ הָאָב אָפֶט בְּרָכָה גַּעֲמָאָכְט אַום זונְכְט, אִיךְ הָאָב אָרַעֲמַע
 לִיִּט אונ גױט באַדער־פֿאַמֿינע אִיךְ אַלְטע לִיִּט פֿאַר שְׁעֵמֶט אונ פֿר שְׁמַעַט :
 גִּזְלָתִי אִיךְ הָאָב גַּעֲרִיבְט אִיךְ הָאָב גִּישְׁטוֹלֵן גַּעֲמֶט פֿון יְהוּדִים אונ נֹזְעֲרִים
 דאָדורף אִיז גָּאט זײַן הִיִּלִּיגער גאַמֶען פֿאַר שְׁוועֶכט גיוואָרין .
 אִיךְ הָאָב בײַן תּוֹרָה פֿאַשײדן אונ אִיין פֿאַלשִׁין פֿשֶׁט גַעזאַנְט אונ נִיט
 מִיט גִּיאָרְהִיט, אִיין האַפֿעֲרֵדִיג האַרץ הָאָב אִיךְ גַּעֲהאַט דאָדורף הָאָב
 אִיךְ מִיך אונְוועֲרֵדִיג גַעֲמָאָכְט, דַּען גָּאט פֿאַר אונְוועֲרֵדִיגט אַלע
 הוִיכע הערצער :

דִּבַּרְתִּי דּוֹפִי אִיךְ הָאָב גִּירַעַט לַעֲסָטֶערוֹנֵג לְשׁוֹן הָרַע שְׁפַעֲטֶערייא
 שְׁמִיבְלַעֲרִיא לִגִּין אונ שְׂאָלְקֶהאַפֿמִינע בִּיד הָאָב אִיךְ
 גִּירַעַט, אִיךְ הָאָב גִּירַעַט אִיךְ גִּישְׁטאַרְפֿעֲנע לִיִּט. אִיךְ הָאָב גִּירַעַט
 צווייַסן גָּאָל יִשְׂרָאֵל אונ שְׁמוּנָה עֶשְׂרֶה, אִיךְ הָאָב גִּירַעַט אִיךְ דַּעַר צִיִּט
 ווען מַען האַט תּוֹרָה גִּילַעֲרִיגט אונ אִין דַּעַר צִיִּט ווען מַען האַט תַּפְלָה
 גִּיטאַן אַזַּעֲלֶכֶּע רִיִּד דָּאָס וואָס אִיז נִיט רַעֲכֶט גִּילַעֲזִין. דַּעֲרִיבְער הָאָב
 אִיךְ גִּיוִנְדִּיגט אונ הָאָב אַנְדַּערַע אִיךְ גִּיבֶאָכְט זִינְדִּיגן, דַּען עֲנִטוֹיִדַּעַר

מַחֲטִיא לְרַבִּים הַשִּׁיבוּנִי אֹהֵב הַקְּשִׁיבוּ לְקוֹלִי
 וּבִטְלוּ מִתּוֹרָה וּמִתְפִּלָּה אֹהֵב לְאוֹתָהּ בּוֹשֶׁה :
 דְּבַרְתִּי בְּשִׁבְתּוֹת וַיָּמִים טוֹבִים דְּבָרִים שֶׁל חוֹל
 מַעֲסָקִי מִשָּׂא וּמַתָּן וּמַעֲסָקִי אֲבוֹת מְלָאכוֹת :
 הִעֲלִיתִי הוֹצֵאתִי וְרַע לְבִטְלָה עַד אֵין מִסְפָּר :
 אֹהֵב וַי נָא בּוֹי אֹהֵב עָלַי מָה עָשִׂיתִי :
 הִרְהַרְתִּי בַיָּמִים וּבֵאתִי לְיַדִּי קָרִי בְּלִירוֹת :
 הִקְשִׁיתִי עֲצָמִי לְדַעַת : הִסְתַּבְּלִיתִי בְּמָה
 שֶׁאֶסְרָה תּוֹרָה לְהַנָּאֵתִי וּמִתּוֹךְ כֶּךָ לְיַדִּי עֲבִירוֹת
 בֵּאתִי: אֹהֵב לִי מָה עָשִׂיתִי הוֹצֵאתִי שְׁמוֹת שָׁמַיִם
 לְבִטְלָה : הוֹצֵאתִי בְּשִׁבְתּוֹת מִרְשׁוֹת לְרִשׁוֹת :

זיי האבין מיר דרויף אנטווארט גיגעבן אדער זיין האבן מיר צו גיגעט
 אזו האב איך זיי מבטל געוועזן פון דער תורה און פון דער תפלה ,
 ווי געשריען צו אעלעקע שאנר, איך האב אום שבת אום יום טוב
 גירעט זעלעקע זאכן פון משה ויהוה וואס מען טוט אום דער וואכן זיין
 ביידען, איך פון זעלעקע ארבייט דיא וואס מען טוהט נישט אום שבת,
 האב איך גערעט :

העויתי איך האב פאר קרימט איך האב מוציא זרע לכתלה געוועזן ,
 אזווא פיל מאל גאר אן צאל . ווייא און ווינד געשריען אייך
 מיר וואס האב איך געטאן . בייא טאג האב איך בייע גידאנקען גיהאט
 דאדורך בין איך גיקומען צו קרי בייא נאכט. איך האב געבליקט פון
 טיין וואויל לוקט וועגן אעלעקע זאכן וואס גאט האט פאר פאטין
 דאדורך בין איך צו זינד גיקומן . ווייא צו מיר וואס האב איך גיטאן ,
 איך האב גאטס גאמען גידאכט צו און נוצן . איך האב אום שבת
 אויך דעם עירוב געטראגן , איך האב איין בייון נאמען אויף לייט אויס
 גיטראכט

הוצאתי שם רע על האנשים : הרבנתי פני
 חברים פרבים תרימותי ידי על חברים
 ונקראתי רשע : הבתי חבירי תרתתי
 במבואות כטונפים וגם בבית הבסא בדברי
 תורה ובדברי קדושה ובשמות קדושים
 לרצון : תרתתי את רבותי תרתתי את
 מדותי : הכשרתי את האסור והטרפתי את
 המתר תרתתי אתרי ג עקרים : אוי וכו'
 והרשעתי ויעזר שלא לשם שמים נתועדתי:
 זדתי ולולתי הורים ומורים : זנתי : זלל
 וסבא היתי : זרים אהבתי : זרעי וזרע

גיטראקט . איך האב מיינע חבירים פאר שעמט פאר פיל לייט . איך האב
 מיינע הענט אויף געהויבן צוא שלאגן גענין מיינע חברים וואס באדורף
 הייס איך איין רשע . איך האב מיינע חברים געשלאגן . איך האב
 געטראקט אין אונגריינע גאסן אויך אין בית הבסא אין דברי תורה אונ
 אין הייליגע ואבן אונ אין דיא הייליגע געמען פון הקב"ה מיט ווילן .
 איך האב שלעקטע גידאנקען גיבאט אויף מיינע רבנים . איך האב
 שלעקטע גידאנקען געהאט אויף ביינע געמען (מדות) . איך האב גיהייסן
 טאן וואס איז פאר פאטין אונ האב פאר פאטין גיט צוא טאן וואס
 ערלויבט איז . איך האב שלעקטע גידאנקען געטראקט אויף די דרייצעהן
 הויפט פונקטן פון דר אטונה . וויי אונ ווינד צו מיר וואס האב איך גיטאן :
 והרשעתי איך האב גיטולדיגט . זעלבע צוא ואמען קונפטיין דיא גיט
 פון גאטס וועגן גישעעהען האב איך פאר ואמילט :

זדתי איך האב גימטויליגט אונ איך האב פאר שפאט אונ גילעכטערט
 לענגער אונ אונקער ווייזער איך האב מונגה גינען מיט פרויען

זָרְעִי לֹא גִדְלָתִי דְתוֹרָה וְלִמְעָשִׁים מַזְבִּים : זָרַע
מִרְעִים גִּדְלָתִי :

חֲמִסָּתִי חֲלָלָתִי שְׁמֵךְ הַגְדּוֹל : חֲלָלָתִי שְׁבָתוֹת
וּמוֹעֲדִים וַיּוֹם כַּפְּרִים חֲבִדָּתִי כָּל
הַבְּתוֹב בְּאַזְהָרֵת לֹא תַחֲמוֹד אִשֶּׁת רַעָה בֵּית
רַעָה עֲבָדוֹ אֲמָתוֹ וְשׂוֹרוֹ וְהַמּוֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ
חוֹטֵא וּמַחֲטִיא רַבִּים הָיִיתִי :

טַפְּלָתִי שֶׁקָּר טַמְאָתִי עֲצָמִי וְטַמְאָתִי אֲחֵרִים
בְּכָל מִנֵּי טוֹמְאוֹת וְתוֹעֵבוֹת : טָעִיתִי
בְּהוֹרָאוֹת וְלֹא הִתְחַזַּרְתִּי בִּי טַמְאָתִי בְּרִיתִי עַד
אֵין מִסְכָּר : טַמְאָתִי רְאִיוֹת עֵין שְׁלִי לְרֵאוֹת

וְנֹאס פֶּאָר בְּאִמִּין אִיו . אִין פֶּרַעֲסֶער אונ אִין זויפֶּער בִּין אִיד גִּינוּעִין .
פֶּרַעֲמֶדע האב אִיד גַּעלִיכְט אונ מִינַע קִנְדֶּער אונ קִנְדֶּס . קִנְדֶּער האב
אִיד גִּיט דער צוִיגִין צוא תוֹרָה אונ גוטע מַעֲשִׂים . גִּיכְטס ווערדינע
קִנְדֶּער האב אִיד ערצוִיגִין :

הַמִּסְתִּי אִיד האב גִּירוֹיכְט . בִּין גִּיאַכְפֶּערטִין נֶאמֶען האב אִיד פֶּאָר
שְׁנוּעֶכְט . אִיד האב שְׁבָת אונ יום טוֹב אונ יום כַּפּוֹר פֶּאָר
שְׁנוּעֶכְט . אִיד האב גִּינְלוֹכְט צו דִּיא ווייב פון חֶבֶר אויך צו וִיין הוִיז צו
וִיין קֶנַעכְט וִיין דִּינְכְט מוֹיד וִיין אֶזְקֶס וִיין אִיזִיל אונ אַלֶן וואס ער פֶּאָר
מֶאָנֶט . אִיד האב גַּעוֹינְדִיגְט אונ האב אַנְדֶּערֶע אויך גִּמֶאכְט וִינְדִיגֶען :
טַפְּלָתִי שֶׁקָּר אִיד האב בִּהֶעפֶט פֶּאֶלְשֶׁקִיט . אִיד האב מִיד פֶּאָר אונ-
רִיינִגְט , אונ אויך אַנְדֶּערֶע פֶּאָר אונ־רִיינִגְט מִיט אֶלִילִיא
אומ־רִיינִקִיט אונ אומ־ווערדיגִיט , אִיד האב טִיין בְּרִית קודֶשׁ אָן צֶאל
פֶּאָר אומ־רִיינִגְט . אִיד האב מִינַע אִיגִין פֶּאָר אומ־רִיינִגְט דָּאס אִיד
האב גִּיזֶעהן אונ גִּינְלוֹכְט ווייפֶּער אונ מַעֲדִיכְט דִּיא וואס אִיו פֶּאָרבֶאמִין

בְּנָשִׁים וּבְכַנּוּיֹת וּבְכִימוֹת בְּיָנִיקִין לְדַרְדֵּי :
טַמְאָתִי רָעִיוֹנִי בְּשַׁעַת תְּשׁוּבָתִי : אוֹי לִי וְכוּ

יַעֲזָבֵנִי רַע יָדַעְתִּי אֶת כְּבוֹדְךָ וּמִרְדֵּתִי בָּךְ :
יַחֲדָתִי עִם נָשִׁים וְעִם כַּנּוּיֹת וְעִם מַה
שֶׁאֲחֵרוּ חֲכָמִים לִי תַיִחַד :

כִּוְבָתִּי כִנִּיתִי שֵׁם לְחֵבְרִי : כִּינִיתִי בְּקִיּוֹם מַצּוֹת
וּבְלַמּוֹד תּוֹרָה וּבְשֵׁאֵר מַעֲשִׂים טוֹבִים
לְיוֹהָרָא וּלְהַגְדִּיל שְׁמִי : כְּבוֹדְךָ הִמְרָתִי לְקָלוֹן :
כְּבוֹד אֱלֹהִים הִמְרָתִי לְקָלוֹן : אוֹי לִי וְכוּ
לְזָתִי לְוִיתִי וְלֹא פָרַעְתִּי : לְקַחְתִּי רַבִּית :

צו בְּדִיקָען . אונ אן בְּחִמּוֹת ווען וויא האפֿין זיך צו נאמען בְּהַעֲפֹט .
אײך האב מינע גיבאנקען פאר אומבֿינִיגט אין דיא צייט ווען אײך האב
מײך צו מיין ווייב בְּהַעֲפֹט . וויא געשריען איבער אַזעלכע שאַנד :
יעצתי רע אײך האב ראט גיגעפֿין צו בייזן . אײך האב גיוואוסט דיין
כְּבוֹד אונ האב ווידער שפּעניגט אן דיר . אײך האב מײך
היימליך פאר אַייגִיגט מיט ווייפֿער אונ מעדקינס אונ מיט וועלכע וואס
אינזרע חכמים האבין פאר באטין זיך היימליך צו פאר אַייגִיגט :
כזבתי אײך האב געלוגענט . אײך האב מיין חבֿר איין שאַנד נאמען אויף
גיבאקט . אײך האב פון גאָה וועגן תּוֹרָה גילערניגט אונ מיר
גוטע מעשים אן גינומען פון גאָה וועגן דאס אײך זאל איין גוטע נאמען
האבין . דיין עהרע האב אײך פאר וועקקלט מיט שאַנד . דעם כְּבוֹד
פון פאטער אונ מוטער האב אײך פאר וועקקלט מיט שאַנד . וויא
געשריען איבער אַזעלכע שאַנד :

לצתי אײך האב גישפּעט . אײך האב געליהען אונ האב גיט גיצאלט .
אײך האב רבֿית גינומען אויך רבֿית גיגעפֿין . אײך האב שוחד

לְקַחְתִּי שׁוֹתֵד : לֹא צָפִיתִי לִישׁוּעָה :

מִרְדָּתִי מִלְעִיג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים הָיִיתִי : מִלְעִיג
עַל דְּבָרֵי מוֹסֵר הָיִיתִי : מוֹרָאת חֲכָמִים

מוֹרָאת אָב וָאִם לֹא קִנְיָתִי : מוֹעֵל בְּכַמּוֹן
הִקְדַּשְׁתִּי הָיִיתִי : מַחְלֹקֶת עָשִׂיתִי : מַשָּׂא

וּמִתָּן שָׁלֹא בְּאִמּוֹנָה עָשִׂיתִי :

נִאֲצַתִּי נִדְרָתִי נִשְׁבַּעְתִּי וְלֹא קִנְיָתִי :

נִתְכַבְּדָתִי בְּקִלּוֹן חֲבִירִי : נִבְנַסְתִּי

לְבֵית קֹדֶשׁ בְּעֶזְרוֹת פְּנִים : נִבְנַסְתִּי לְבֵית חֲבִירִי

וּלְבֵיתִי פֶתֶאֱוִם : נוֹקֵם וְנוֹסֵר הָיִיתִי :

סִרְדָּתִי סוֹד חֲבִירִים גְּלִיתִי אֶפִּילוֹ הִנְעַשְׂתָּ

נִינְטֵנ אִיךְ הָאב נִיט גִּיהָאָפֶט אִיךְ דִּיא הִילף פֿון גִּיא :

מִרְדָּתִי אִיךְ הָאב ווִידער שְׁפִיעִינְט . אִיךְ הָאב גִּישְׁפֶּעט פֿון אונזערע

חֲכָמִים אונ פֿון גִּיעֶרע רִיד . אִיךְ הָאב גִּישְׁפֶּעט פֿון דִּיא סְרִים

וואוּ שְׂכִירָאָף רִיד ווִינען דִּרִינען גַּעשְׂרִיפֶען . דִּיא אונטער ווִיזונג פֿון

חֲכָמִים אונ פֿון פֿאטער אונ מוטער הָאב אִיךְ נִיט גִּיהָאָלְטִין . אִיךְ הָאב

גִּישְׁפֶּלֶשֶׁט אָן גַּעלט פֿון קֶדֶשׁ . מַחְלֹקֶת הָאב אִיךְ אָן גִּימאַכט . אִיךְ בִּין

נִיט אִיךְ רִיקטִיג אִין מִיין האַנדעל שְׁאָפֶט גִּווען :

נִאֲצַתִּי אִיךְ הָאב דער צֶערִינְט . אִיךְ הָאב אִיין גִּדר גִּישְׂאֵן אִיךְ אָפֶט

גִּישְׂוואָרִין אונ הָאב גַּם נִיט גִּיהָאָלְטִין . אִיךְ הָאב מִיר עֶהרע

גִּימאַכט מִיט דִּיא שְׁאָנֶד פֿון מִיין חֶבֶר . אִיךְ בִּין אִין שוֹל גִּינאַנְגִּין מִיט

גִּרוֹם גִּאָה . אִיךְ בִּין אִין מִיין הויז אונ אִין מִיין חֶבֶרס הויז פֿלוצלונג

אַרִיין גִּינאַנְגִּין . אִיךְ בִּין אִיין נוֹקֵם וְנוֹסֵר גִּווען :

סִרְדָּתִי אִיךְ הָאב אָפ גִּיקערט פֿון נוֹטען ווען : דִּיא גִּיהִימִנִים פֿון מִינע

חֲבִירִים הָאב אִיךְ עֶנְדֶּקט . ווען אִיךְ הָאב אֶפִּילוֹ תְּקִיעַת כֶּף

גִּיעֶפֶן

בְּתִקְיַעַת כַּף וּבְקִבְלַת שְׁבוּעָה וּמִכָּל שְׁכֵן
בְּבֵל יֹאמַר : סֻדּוֹת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לְמִדְתִּי
מִקְצַת גִּלְתִּי לְעַם הָאָרֶץ : סֶפֶק אִיסוּרִים שֶׁל
תּוֹרָה נִתְּנִיתִי בָּהֶם הֵיטֵר גָּמוּר . סֶפֶק נִדּוֹת
הִקְלַתִּי :

עֲוִיֹתִי עֲזוֹת מִצַּח הָיִיתִי : עֲזָנִי שִׁבְתָּ וַיָּמִים
טוֹבִים לֹא קִיַּמְתִּי : עֲבַרְתִּי עַל חֲכָמוֹת
קְדֻמוֹנִים וְאַחֲרֹנִים : עֲבַרְתִּי עַל שְׁבוּעוֹת
וְנִדְרִים : עֲבַרְתִּי עַל נִדְרִים וְסִיג חֲכָמִים
זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה :

פִּשְׁעֵתִי פָרִיצוֹת נִתְּנִיתִי עִם אִשְׁתִּי : פּוֹרֵץ גֶּדֶר
הָיִיתִי : פָּסַעְתִּי עַל רַאשֵׁי עַם קוֹדֵשׁ :

גִּינְעֵפִין אֲדַעַר אִיךָ הָאֵב גִּישׁוּוֹאוֹרִין רְרוּף נִיט אֹמִים צו זאגן . אִיךָ ווען
אָפִילוּ מֵעַן הָאֵט מִיר פֶּאר בָּאטִין נִיט אֹמִים צווא זאגן הָאֵב אִיךָ אִיךָ
אֹמִים גִּיזאַנט . דִּיא גִיחִימִנִיש פֿון דער תּוֹרָה וואס אִיךָ הָאֵב גִילערינט .
הָאֵב אִיךָ ענדעקט צו אִיין עַם הָאָרֶץ . וואס מִיר אִיז גִינען אִיין סֶפֶק
דאס וואס דִּיא תּוֹרָה הָאֵט פֶּאר בָּאטִין הָאֵב אִיךָ מִיר עֲרִלִיכֶט צו טאן .
וואס אִיין סֶפֶק אִיז גִינעזין אִין דִּיא מִצְוָה פֿון גֶּדֶר הָאֵב אִיךָ פֶּאר
גִּרְיָנִי גִיחֶאלְטֶען :

עוֹיֹתִי אִיךָ הָאֵב פֶּאר קִרִּימֶט דַּעס רַעכטִין וועג : אִיין פֶּאר שִׁיטֶען
שְׁטַעֲרִין הָאֵב אִיךָ גִיחֶאט . דַּעס פֿעננג פֿון שִׁבְתָּ אונ יום טוֹב
הָאֵב אִיךָ נִיט גִיחֶאלְטִין . אִיךָ הָאֵב עוֹכֵר גִינעזין אִיךָ דִּיא חֲכָמוֹת פֿון
אונזערע חֲכָמִים . אִיךָ הָאֵב עוֹכֵר גִינעזין אִיךָ שְׁוַעֲרִין אִיךָ נִדְרִים .
אִיךָ הָאֵב גִיטאן אִיפֶּער פֶּארִין אִיךָ דַּעס צוים וואס אונזערע חֲכָמִים
הָאָפִין גִימאַכט אַרום דער תּוֹרָה :

פִּסְיָה גִּסָּה בְּשִׁבְתּוֹת פִּסְעֵתִי : פִּרְקָתִי עוֹל
 תּוֹרָה וּמִצּוֹת : פִּרְשֵׁתִי מִדְּרָכֵי צְבוּר : פִּתְחִי
 סִנְיָתִי בְּפָנֵי עֲבִיִּים וְאַבְיוֹנִים : פִּי שְׁלַחְתִּי בְּרָעָה
 פְּגַמְתִּי בְּכָבוֹד שְׁמוֹתֶיךָ פְּגַמְתִּי בְּכָבוֹד הַתּוֹרָה
 וְלוֹמְדֶיהָ פְּגַמְתִּי בְּכָבוֹד אָב וָאִם :
 צָרַרְתִּי צָר עֵין הָיִיתִי בְּשָׁלִי וּבְשָׁל אֲחֵרִים :
 צָדָקָה פִּסְקָתִי בְּרָבִים וְלֹא נָתַתִּי :
 קִשְׁיָתִי עוֹרָף קִלְלָתִי חֶרֶשׁ : קִלְלָתִי בְּיָנִים :
 קִלְלָתִי בְּגִי בֵּיתִי : קִלְלָתִי בְּשֵׁם :

פִּשְׁעֵתִי אִיךְ הָאֵב ווִיךְדֵּר שְׁפַעֲנִיגֵט . אונפֿאר שְׁעֵמֶט הָאֵב אִיךְ מִיךְ
 גַּעֲפִירט מיט מִיין ווייב . אִיךְ הָאֵב אִיין גִּבְרָאכִין דָּעם צוים פֿון
 דער תּוֹרָה. אִיךְ הָאֵב גִּתְּהַרְשֵׁט אִיפֿער דָּעם הִיילִיגֶען פֿאלג . גרויסקע מִרִּיט
 הָאֵב אִיךְ גִּימאַכט אום שְׁפֵת. דָּעב יאך פֿון דער תּוֹרָה אונ וואס זיא האמ
 גִּיבֿאטִין הָאֵב אִיךְ פֿון מִיר גִּינוֹאֲרֶפֿין . אִיךְ הָאֵב מִיךְ אָב גִּינוֹנְדֵּרֶט
 פֿון דָּעם וועג פֿון דער הִיילִיגֶע פֿאר זאמלונג . מִינע מִיךֶען הָאֵב אִיךְ
 פֿאר שְׁלֹאסִין פֿאר דיא אַרעסע אונ גויט בְּדַעֲרָפֿטִיגֶע . מִיין מויל הָאֵב
 אִיךְ גַּעֲשִׁיקט צום בִּיזִין . אִיךְ הָאֵב גִּימִנְעֶרֶט אָן דיא עהרע פֿון בִּינֶע
 הִיילִיגֶע נַעֲמֶען . אִיךְ הָאֵב גַּעֲמִנְעֶרֶט אָן דיא עהרע פֿון דער תּוֹרָה אונ
 פֿון אִירֶע לַעֲרֹכֶער . אִיךְ הָאֵב פֿאר מִינְעֶרֶט אָן דיא עהרע פֿון פֿאַמֶּער
 אונ מוטער :

צָרַרְתִּי אִיךְ הָאֵב פֿאַליידִיגֵט . אִיין בִּיזִין אויג הָאֵב אִיךְ גִּתְּהַט אִין דָּעם
 מִינִיגֶען גַּעֲלֵט אונ אויף אַנְדֵּרֶע לִיטִס גַּעֲלֵט . צָדָקָה הָאֵב אִיךְ
 פֿאר שְׁפֿראכִין פֿאר פִּיל לִיט אונ הָאֵב עֵם גִּיט גִּינֶעפֿין :
 קִשְׁיָתִי עוֹרָף אִיךְ הָאֵב גִּתְּהַט דָּעם נאקן . אִיךְ הָאֵב גִּפְלוֹכֶט מוִיפֶע
 לִיט . אִיךְ הָאֵב גִּפְלוֹכֶט בִּינִים . אִיךְ הָאֵב גִּפְלוֹכֶט מִיין
 הויז גַּעֲזִינְד . אִיךְ הָאֵב גִּפְלוֹכֶט מיט גַּאט זִין הִיילִיגֶען נאמען . אִיךְ הָאֵב
 מִיין

קפצתי ידי מאחים האביונים קפצתי בראש
בהריוט בכל מוחם:

רשעתי רע לשמים ורע לבריות היתי :
הגלים ממהרים לרוץ לרעה רצתי :
שחתתי שחמתי בסבין שאינו בדרך יפה :
שחמתי שחמתי שחמתי שחמתי :
ואכלתי מהם והאכלתי לאחרים : שלחתי
מדרגים בין אוהבים וקרובים ובין אנשים לנשים :
שלחתי יד בפקדונות שמתתי בתקלות חבירי :
שחמתי במחלת אויבי : שנאתי שנאת חנם :
תעבתי תעיתי תעבתי תעבתי : תשומות יד
כפרתי : תורה תקדושה במלתי :

מין האנדר צו גיטלאסין פאר ארעמע אונ נויט פדערפטיגע :
רשעתי איך האב פייג גמאן . פייג צו גאט אונ פייג צו דיא לייט בין
איך גיטעווען . מיינע פיס האבן גיטעווען צו לויפען צוא גיטעווען .
שחתתי איך האב פאר דארבין . איך האב גיטעווען מיט איין מעסער
נואס איין פנימה איז דרינגען גיטעווען . איך האב גיטעווען
גיטעווען אונ האב עס גיטעווען אונ האב אנדערע אויך דער פון צוא
עסין גיטעווען . איך האב אן גיטעווען פחזקת צווישן פריינד אונ לייב
פריינד . אונ צווישען מענער אונ נויטער . איך האב גיטעווען אונעלכע
נאכין נואס מען האט מיר צוא פעהאלטן גיטעווען . איך האב מיר
גיטעווען נוען מיינע חבירים זיינען גיטעווען גיטעווען . איך האב מיר
גיטעווען אן דעם אונטער גאנג פון מיינע פיינד :
תעבתי איך האב פאר אונטערדינט . תעיתי איך האב מיר פאר אירט .
תעבתי איך בין נוארין פאר אירט . מען האט מיר גיליגען

תשובה תפלה עשיתי ברמיה וביוהרא ובז
 כיום הורתי לאחוריתו עבות עשיתי: אזי על
 ימי געורים ובחרות שלי המביישים את ימי
 זקנותי אזי על ימי זקנותי אשר חספתי סרה
 ולא חשתי לבפר על ימי עלמותי אזי לי לי
 שלא זכרתי את אחריתי אזי לי מיום דיני:
 אזי לי מיום תוכחתי: אזי לי כשיבקרנו בית
 דין שלמעלה את פנקסי אנה אלך ואיה אברה
 ואיה אוליך את חרפתי:

סרתי ממצותיך וממשפטך המובים ולא
 שויתי ואתה צדיק על כל הבא עלי כי

אזי איך האב וייה גיליונות. דיא הייליגע תורה האב איך גיט גילערניט.
 תשובה אזי תפלה האב איך גיטאן מיט פאלשקייט אזי גאנה. דען
 גאד אין דעם זעלבנען טאג האב איך מיר ווידער דער פון צוא ריק
 גיבעט. אזי געדרעקט האב איך גיטאן. ווייז געשריען איבער מינע
 יונגע טעג דיא וואס פאר שעמען מינע אלטע טעג. ווייז גישריען
 איבער דיא טעג פון מיין עלטער דאס איך האב גיבעט אפ צו קערן
 פון גומען וועג. אזי גיט פאר זארגט דאס ויז זאלן זיין איין פאר
 געבונג אויף מינע יונגע טעג. ווייז אזי ווידער צו מיר דאס איך האב
 גיט געבונג מיין לעצט. ווייז צו מיר וועגן דעם יום הדין. ווייז צו
 מיר וועגן דעם טאג פון מינע שטראף. ווייז צו מיר ווען דאס העכסטע
 געדיקט וועלן מיין פון גאד זעהן וואו וועל איך דאס זעלבנען מאל
 הין גיין. וואו הין וועל איך אנטלויפן אזי וואו הין וועל איך טראגן
 מיין שאנד. איך האב אפ גיבעט פון דיין גיבאט אזי פון דיין גוט
 געדיקט אזי גיזארגן פאר גיבאט גיבאט צוא מיר. אדער דא פיקט

אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשָׁעֵתִי :

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמָה נִסְפָּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּבְּתוּרוֹת
וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי אַתָּה חוֹפֵשׁ
כָּל חֲדָרֵי בֶטֶן וּבוֹתֵן כְּלִיּוֹת וְלֵב אֵין דְּבָר נִעְלָם מִמֶּךָ
וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ : וּבָבֶן יִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל הַטֹּאתֵינוּ וְהַמַּחֲוֹל לָנוּ עַל
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ : יְהוֹי לְרָצוֹן אֲמָרִי
פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

יְהוֹי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׂיֵהֵא נִרְצָה
לְפָנֶיךָ וִידוּי זֶה שֶׁהִתְוַדִּיתִי לְפָנֶיךָ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וּבִנְמִיכוֹת
רוּחַ. בְּאֵלֹו קִיַּמּוּ בִּי הַבֵּית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁבִירוּשָׁלַם מִצְנוֹת סִקִּילָה
שְׂרִיפָה הֶרֶג וְחֶנֶק : וּבְאֵילוֹ הִלְקוּנִי מַלְקוֹת אֲרֻבָּעִים וּמִכַּת

נִדְרַעְכֵּם אוֹיֵף אֵלֶּךְ וְנֹאם דָּא קוֹמֵט אִיפְעַר מִיר . דַּעַן וְנֹאדְהֶאפְטִיג הָאָכְטוּ
נִיטְאָן . אָפְעַר אִיךְ הָאָב בֵּיזוּ גִיטְאן וְנֹאם זָאל אִיךְ זְאָגִין פֿאַר דִּיר
דַּעַר דָּא זִיץט דַּעַר הוּיכֵט . אונ וְנֹאם זָאל אִיךְ דַּעַר צִיילִין פֿאַר דִּיר
דַּעַר דָּא רועֵט אֵין הִימַעַל פֿאַר וְנֹאד אַלֶּע פֿאַר בֶּאָרְעֵנע אונ אַנטפֿלעקטע
זאָכִין וְנִיכֵט דו . דוּא וְנִיכֵט אַלֶּע גִּיהִימַנְעֵש פֿון דַּעַר וועלֵט אונ פֿאַר
הוּילַענְהִיט אונ פֿאַר בֶּאָרְעֵנְהִיט פֿון אֵלֶּךְ וְנֹאם דָּא לַעֲבֵט . עֵס אִיז
קִינַע זאָךְ פֿאַר הוּילַען פֿאַר דִּיר . אונ עֵס אִיז נִיט פֿאַר בֶּאָרְגִין פֿון
דִּינַע אױפֿען . דְרוֹם זָאל זײַן דַּעַר ווִילִין פֿון צו פֿאַר דִּיר גָאט מִיין גָאט
אונ גָאט פֿון מִינַע עֲלִטְעֵרִין דָאס דוּא זָאלֵסט אָפּ מַעֲקִין אַלֶּע מִינַע
מִקְסִיט . אונ זָאלֵסט פֿאַר צִיִּיהֵען אוֹיף אַלֶּע מִינַע ווִידַעַר שְׁפַענִיגְקִיט
אונ זָאלֵסט מִיר פֿאַר גַעֲבִין אוֹיף אַלֶּע מִינַע זִיגֵד . זִיִּיא זָאלִין זײַן צוּא
בּוֹוִילִנְען דִּיא בִייד פֿון מִיין מוֹזִל . אונ דִּיא גִידֶאנְקֵען פֿון מִיין הָאָרֶץ צו
פֿאַר דִּיר גָאט מִיין פֿאַשְׁעֶפֶר אונ מִיין דַּעַר לִיזְעֵר :

מדרות: גם גלוי וידוע לפני כסא כבודך ששעברו ועלי צרות
 רבות ורבים קמים עלי ושנאת חמס שנאוני. גם עברו יסורים
 על נפשי: יהי רצון מלכך יי אלהינו ואלהי אבותינו שכל
 הצרות אשר עברו עלי מעולם שיהיו פדיון נפשי ונשמתו מיד
 צרים ונעמדו הצרות נגד הרינים שנתחייבתי בבית דינך
 הצדק הן בבית דין של מטה והן בבית דין של מעלה כגון
 פריתות ומיתות בידי שמים וחטאות ועולות באשמות וכל
 הפגמים שפגמתי באותיות של עמדותי הקדושים והטהורים
 יתלבנו ויותקנו בתיקון גדול על ידי צערי ויכורי גופי עם קרבן
 נשמתו ביציאתה ממני לעת פקודתי בארץ נתקיימו בי כל
 העונשים זה אחר זה בבית דין הגדול במעמד כל ישראל
 וכאלו יצאה נשמתו בקדושה וטהרה על קדושת שמה הגדול
 הטהור את הכל ולפיוס כל אות מארבע אותיותיו. ואתה
 ברחמיך הרבים תשוב תיחד שלשה שמותיך היקרים: יהוה
 אהיה אדני בכל מלאים שבהם ובשלובן יא"ה ה"ד וי"צ ה"ה ויאיירו
 כולם בארבע עולמות הנקראים אצ"ל ברי"ה יצ"ה עש"ה כ"ד
 ה"לך בלי כוונת ויצא נא חפץ מביתך כתר עליון דרך נתיבות
 המצויקה חמה והביננו כינה גדולתך גדולה והבונתך גבורה
 ואתפאר תפארת בנצח נצח הודך חוד ואתניח יסוד במלכותך מלכות
 ואם אני צריך מים להעלות מטומאה למטה יצאו מים חים
 מרחובות הנחל לקו אמצעי מכין לבועז נהר פלגיו ומעין
 מבית יהוה יצא ובו אטבול ואמחר מטומאת יצר הרע: אנא
 בעל התקדש בארץ אפים תדינני ואל תעלני מעולם הטה
 בתיפה עד אשר אברור מנה יפה ומדור לנשמתו הטהורה
 ואמקן את אשר שחתתי: וצוה נא למלאכיך הקדושים
 הממונים על התורה שיאירו עיני בתורתך כדי שטרם תלקח
 נפשי מגופי יהא תלמודי סדור ושגור בפי ולא אבוש בבואי

שְׁעָרֶיךָ וְאֶפְסָר בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְקִפְלָת יְסוּרִים בְּאַהֲבָה וּבְהִבָּה
וְהָיָה נִשְׁמָתִי מְהֵרָה וּבְצָרוֹר הַיָּמִים תִּהְיֶה צְרוּרָה אֲמֵן :

ואח"כ יאמר תפלה כ' נחניא בן הקנס :

דְּעַר נָאךְ זָאגְט עַר דִּיא תִפְלָה :

אָנָּה "בְּכַח גְּדוּלְתֶיךָ" יְמִינְךָ "תִּתִּיר" צְרוּרָה :

קָבַל "רִנַּת" עַמְּךָ "שִׁיבֵנִי" מִהֲרֵנִי "נִזְרָא :

נָא "גְּבוּר יְרוּדֵינִי" יְחוּדֶךָ "קִבְּבֵת" שׁוֹמְרֵנִי :

"פִּרְכֵּנִי" מִהֲרֵנִי "רַחֲמֵנִי" צִדְקֵנִי "תְּמִיד" גּוֹלְלֵנִי :

חֲסִינוּ "קְדוּשֵׁינוּ" הַרּוּב "טוֹבְךָ" מִהֵל "עֲדַתְךָ :

יְחִיד גֵּאָה "לְעַמְּךָ" פִּנְה "זוֹהְרֵי" קְדוּשָׁתְךָ :

שׁוֹעֲתֵי קָבַל "וְשִׁמְעֵ" צִעְקָתִי יוֹדֵעַ "תַּעֲלוֹמוֹת :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ואח"כ יאמר נוסח זה דְּעַר נָאךְ זָאגְט עַר דָּאס :

בְּשֵׁנִת מוֹת הַמָּלָךְ עֲוִיתוּ וְאַרְצָה אֶת אֲדָנֶי יוֹשִׁיב עַל פֶּסֶס

רָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלָיו מִלְּאִים אֶת הַהִיכָל : שׁוֹרְפִים עוֹמְדִים

מִמַּעַל לֹא עֵשׂ בְּנָפִים עֵשׂ בְּנָפִים לְאֶתֶד בְּשִׁתִּים יִבְסָה פָּנָיו

וּבְשִׁתִּים יִבְסָה רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֶה : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

אוֹמְרִים הַמַּבְקָרִים עִמּוּ הַקְדוּשָׁה זָאגִין דִּיא מַבְקָרִים מִיט דָּעם חוּלָה דִּיא קְדוּשָׁה :

קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חֲנוּךְ הַחוּלָה זָאגְט ווִידֵער דְּעַר חוּלָה :

וְתִתְּנֵנִי רוּחַ וְאַיִטְמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוּל :

עוֹנִים הַמַּבְקָרִים עִמּוּ זָאגִין ווִידֵער דִּיא מַבְקָרִים מִיט דָּעם חוּלָה :

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

ואח"כ יאמר החולה התפלה הַזֹּאת דְּעַר נָאךְ זָאגְט דְּעַר חוּלָה דָּאס :

אָנָּה "בְּכַח" גְּדוּלַת יְמִינְךָ "תִּתִּיר" צְרוּרָתִי :

"קָשׁוּב" רִנַּתִּי "עֲנֵה" שִׁיחֲתִי "מִהֵר" נִשְׁמָתִי :

נָא "גְּבוּר" דְּרָשִׁנִי "יְחִיד" קִבְּבֵת "שׁוֹמְרֵנִי :

"פִּרְכֵּנִי" מִהֲרֵנִי "רַחֲמֵנִי" צִדְקֵנִי "תְּמִיד" גּוֹלְלֵנִי :

חֲסִינִי "קְדוּשֵׁנִי" הַרּוּב "טוֹבְךָ" נִשְׂא "עוֹנֵנִי :

מעבר יבק

"יִשְׁעֶךָ גְּמִלְנִי" לַחֲזוֹת "פְּנִיךָ זֹכֶר" קְרוּשְׁתְּךָ :
 "שְׁוֹעֲתִי" קִבֵּל "וּשְׁמַע" צְעָקָתִי יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמֹת :
 פְּרוּךְ יֵשׁ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ואחר כך עינים העדה נוסח זה :
 "אֲנִי" פְּרוּךְ : "גִּדְּלַת" יְמִינְךָ : "תְּרִוּת" צִדְּתוֹ :
 "קְדוֹשׁ" רִצְחוֹ "עֲלִיזוֹן" שִׁנְיָתוֹ "מְהוֹר" גִּדְּלָהוּ :
 יָנָא "גִּבּוֹר" דִּינוֹ "יִקְבֵּל" פְּקֻבָּת "שׁוֹמְרוֹ" :
 "פְּרָכְהוּ" מְרָכְהוּ "נְחוּם" צְדָקְהוּ "תְּמִיד" גִּדְּלָהוּ :
 "חֲסִידְךָ" קְדָמְהוּ "פְּרוּב" מִדְּכָךְ "גִּדְּלָהוּ" עֲדָנְךָ :
 "יִחִיד" גִּנְךָ "לֹ" פִּתְחָהּ "מְכֹה" קְרוּשָׁה :
 "שְׁמַע" קוֹלִנוּ "וַעֲשֵׂה" צְדָקָה "יִשְׁוֹעֲתְךָ" הַנְּחַמְנוּ :
 פְּרוּךְ יֵשׁ כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

בצאתם יאמרו ווען זיין גייען ארויס זאגן זיין דאס :

קוֹדֶשׁא פְּרוּךְ דּוּא יְחוּם לְקַבֵּלְךָ וְעֲלֶךָ יִתְגַּמֵּל
 רַחֲמִין : רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ
 נִחְסְדֶיךָ וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֵל תְּבִישׁ תַּחֲוָה
 תְּהֵא מִסְבְּרוֹ וְתִקְוָתוֹ וְתִקְבֵּל פְּרִתִּים וּבְרָצוֹן
 אֶת תַּפְּלָתוֹ וְתַפְּלָתֵינוּ וְאֵל תַּשִּׁיב רִיקָם פְּנֵינוּ :
 וְלִבְךָ חוֹלִי יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִימָה
 וּבִתְהוֹמֹת הָאָרֶץ תִּשְׁוֹב תַּעֲלֵינוּ אֲמִין :

ולהיות שאין בדבורם הללו מושל מאותו עון של הוללות זרע לבעלה. נכון הדבר מעם
 האלקי' שאם החולה דעתו מיושבת עליו ורצונו בכך אזי יאמר המוסר שבסמוך והם ישיבו
 כמבואר להלן ואם אין בו כח או אין דעתו מיושבת עליו אזי יאמרו העדה הנוסח שלהן
 בדף כ"ה ע"ב. ואם החולה מיושבת בדעתו יעבר ידיו ויאמר מזמור כ"ג עד גמירא :

ווייל עס טרעפט ביין לייטן וואס זיין פאר זאגן דיא. קינדער פאר
 דעם טויט אז זיי זאלן גיט גאד גיין פון דעם חטא הוצאת זרע לבעלה
 וועגן. אָבער ווייל דיא. געלטערין איז שווער דיא. קינדער דאס צו פאר
 זאגן, אונג גאד אן געה איז דאס עס איז גיט רעכט אזוי צווא פאר

וְאֵלֶּיךָ. אֲנִי וְאֵל טָעַן זֶה אֲנִי גִּוְהַג וְיִין נִוְעַן דְּעַר חֻלְהָ אִיו בִּי דַעַס כַּח
אִיו בִּיין פֶּאֶר שְׁמֵאֲנֵד. וְאֵל עַד וְאֵלֶּיךָ נִוְיָא וְנִיטְעַר שְׁטִיט. נִוְעַן אֲפֻעַר
נִיט אֲנִי וְאֵלֶּיךָ דִּיא עֵדָה וְאֵלֶּיךָ נִוְיָא וְנִיטְעַר נִיטְעַר אִיו בְּדָף כ"ה ע"ב:

**מִזְמוֹר לְדָוִד יִי רֹנְעִי לֹא אֶחָדָּר : בְּנֵאֲוֹת רִשְׁאָה
יִרְבְּצֵנִי עַל מֵי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי : נִפְשִׁי**

**יִשְׁוֹבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְּלֵי צָדֵק לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם כִּי
אֵלֶּךְ בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא אִירָא רַע כִּי אֶתָּה עֲמֹדִי**

**שְׁבִטָּה וּבְמִשְׁעֵנֶיךָ הִמָּה יִנְחֵנִי : תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי
שׁוֹלְחַן נֶגֶד צִדְרֵי דְשִׁנְתָּ בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי בֹּסִי**

**רִוְיָה : אֵךְ מֵזֵב וְחֶסֶד יִרְדְּבוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי
בְּבֵית יִי לְאֶרֶץ יָמִים :**

**בְּצִירְוֹתָ קוֹדֶשֶׁת בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְנִיתָהּ וּבְצִירְוֹתָ הַעֲדָה
הַקְדוּשָׁה וְאֵת חֲרִיבִי גִוְרֵד וְאֵמֵר שְׁאֵם יִשְׁנֹן חֵם**

**וְשָׁלוֹם פֶּה מְלָאכִים אֶבְרִיִים אִו רֹחוּן וְלִילִין וּפְגָעִים וְנִיטְעַר בְּגִי
אֶדָם הַמַּתְאֲוִים לְהַדְבִּיק בִּי חֵן בְּחַיִּי חֵן בְּמוֹתִי שְׁנִיטְעַר חוּצָה**

**וְלִבִּל יִמָּצְאוּ לֹא בְּקֶרֶב וְלֹא בְּרַחוּק עַד תֹּחַ שְׁבַעַת יְמֵי אֶבְרִי
אֶךְ בִּי יִשְׁוֹבוּ וְאוֹתִי יִסּוּבּוּ מְלָאכִי חֵן מְלָאכִי רַחֲמִים מְלָאכִי**

**שָׁלוֹם וְאַחֲרֵיהֶם כָּל יִשְׁרֵי לֵב בְּגִי אֶבְרֵיהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וְרַע
יִשְׂרָאֵל שְׁנִיטְעַר בְּקֶדוּשָׁה מִזְכָּרִים וּמִנְקֻבוֹת שֶׁל בְּשָׂר וְדָם וְהֵם**

**יִשְׂאֲוִנִי וְיִסּוּבּוּנִי וְיִלְוִנִי וְיִלְבְּשׁוּנִי וְיַמְהַרְוּנִי וְיַקְבְּרוּנִי חֵם וְלֹא
אַחֲרִים : וְשֶׁלֹּא יִלְבּוּ אַחֲרֵי מִטְתִּי לְכַפּוֹד אוֹתִי וְלִבְבוֹתִי בִּי**

**אִם אֲשֵׁתִי (פכ"ו) וּבְנֵי וּבָנוֹתִי הַנְּקֻבוֹתִים בְּשִׁמּוֹתֵם (פ"ח) אֲשֶׁר
נִוְלְדוּ לִי מֵאֲשֵׁתִי שְׁוֹבְרֵתִי וְכֵן נִשְׁמֹת הַהֲדוּשִׁים וְהַהֲדוּשִׁים
הַקְדוּשִׁים וְרַחוּמִים הִמָּה יִגְשׁוּ אֵלַי בְּצִירְוֹתָ קֹהֵל עֲדָתִי שְׁוֹבְרֵתִי :**

**וְדִקְאָה אֵלֹהֵי אֲשֶׁר זָכַרְתִּי וּפְרַטְתִּי וְאֲשֶׁר קָרָאתִי בְּשֵׁם : אֶבְרִי
חֹץ**

מִי־בֵר יִבֵּן

חַוִּין כִּי־אֵתֶן שְׂוֹבְרֹתַי הַרְבֵּי גֹזֵר בְּהַסְכָּמַת עֲדָה קְדִישָׁא לְכָל
 יִפְרָצוּ וְלִכְלֹל יִהְיוּ לְכֶנֶס לֹא בְּיָד וְלֹא בְּקֶדֶט לְקַרְבָּה
 אֶל גּוֹפֵי אוֹ אֶל נַעֲמֹתַי וְרוּחֵי וּנְפֹשֵׁי וּמִכָּל עֲשֵׁן וְקָל וְחֹמֶר
 שְׁלֹא יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ גּוֹפֵי אַחֲרֵי פְרִידַת נַשְׁמָתַי : הֵן אוֹתָן נִגְעֵי
 אָדָם שֶׁנִּבְרְאוּ וְנוֹצְרוּ עַל יְדֵי מַמְכָּעוֹל הוֹצָאוֹת וְרַע לְבַטְלָה
 אוֹ מִן־שׁוֹל שְׂאֵר עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְהֵן אוֹתָן שֶׁנוֹצְרוּ עַל יְדֵי
 אֲחֵרִים דּוֹכְרִין אוֹ נֹקְדִין כִּי כָּבֵד הוֹדִיתִי לְפָנֶי קִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וְשִׁכְנִיתִיהָ עַל כָּל תַּטְאֵתִי וְעֲוֹנוֹתַי וּפְשָׁעַי וְכַתִּיב וּמוֹדָה
 וְעֹוֵב יְרוּחָם : בְּכֵן גֹּזְרֵנוּ עֲלֵיהֶם בְּאִרוּף עֲדָה קְדִישָׁא שִׁיפְרִדּוּ
 מֵאֵתִי מַעֲתָה וּמַעֲבָשׁוֹ בְּגִזְרוֹת חֶרֶם נִדְוִי וְשִׁמְתָא וְאֵלֶּה בְּכָל
 הַחֲרָמוֹת שֶׁנִּגְעִשׁוּ מִימֹות מַעֲשֵׂה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלֹוֹם וְעַד הַיּוֹם
 הַזֶּה בֶּקֶר יִרְחִיקוּ נִדּוּד מַעֲתָה עַד זְכוּלָא בְּתַרְבִּיתָא וְעַד יַעֲבְרוּ
 שְׁכֵנֵת יְמֵי אֶבֶל שְׁלִי : כִּי גָלוּי וְיִדּוּעַ לִפְנֵי מִי שֶׁאֲמַר וְהָיָה
 הָעוֹלָם שֶׁיִּבְרַח הַתְּהַרְשָׁתִי וְהוֹדִיתִי עַל עֲבִירוֹת שִׁבְיָדִי וְעַל
 כָּל עֲבִירוֹת שֶׁהִתְהַרְתִּי בָיוֹם וּבָאֵתִי לְיָדִי קָרִי בְּלִילָה וּבַיּוֹם
 וְהֵנִי מִתְאַוֵּן וּמִקְוֵן וּמִתְאַנַּח עֲלֵיהֶם בְּיָגֵן וְנִנְחָה תְּשׁוּבָת
 גּוֹפֵי תְּמוּרַת הַנָּפֶה שֶׁקִּבְּלָתִי מֵאוֹתָן עֲבִירוֹת וְהֵנִי נוֹשֵׂא כִפִּי
 אֶל אֵל בְּעֵינַי שִׁיחֲוִירֵם לְמָקוֹם קְדוֹשֶׁה לְחֹדֶר הַאֲוִיר הַנִּקְרָא
 גּוֹף וְאֵתֶם גַּם עֲדָה קְדוֹשֶׁה עֲשׂוֹ נָא עִמִּי חֶסֶד שֶׁחָרוּ בְּעֵדֵי
 וְחָלוּ נָא לִקּוֹנֵי שְׁמִיחֹול לְעֹנֵי בְּכֵן בְּאִרוּף קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְשִׁכְנִיתִיהָ וְצִירוּף עֲדָה קְדִישָׁא וְאֵת גֹּזְרֵנוּ עַל כָּל שְׂאֵנֵנוּ מִמֵּין
 אֲנוּשֵׁי וּמִמֵּין קְדוּשִׁים וּשְׁהוּרִים שֶׁנִּצְאוּ הַחוּצָה וַיִּלְכוּ לְשִׁמְאֵלוֹ
 שֶׁל עוֹלָם : וְאִימָנָה לִימִין יְיָ רֹמְמָה יְמִין יְיָ עוֹשֶׂה חֵיל אֱמֵן :

מְשִׁיבֵי הָעֵרָה אֲנִימוֹאֲרָמִין דִּיא עֲדָה :

אֱמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה הָאֵל בְּרַחֲמָיו וּבְרֹזֶב חֲסָדָיו : אֱמֵן
 עַל הַתָּרֵם : אֱמֵן עַל הַנִּדְוִי : אֱמֵן עַל הַשְׁמָתָא :

ויהי נזעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

יזעב בְּסֶדֶר עָלִיוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יְתָלָן : אומר ליהוה מַחְסֵי
וּמִצּוֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָם בּוֹ : כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ
מִדְּבַר חַוּוֹת : בְּאֲבָרְתוֹ יֶסֶד לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה צִנָּה
וְסוּחָרָה אָמְתוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִיָּלָה מִחַץ יַעֲוֶה יוֹמָם מִדְּבַר
בְּאֶפֶס יִהְיֶה מִקָּטָב יִשׁוּר צִהָרִים : יְפֹל מִצְדָּה אֶלָּה וּרְבֵבָה
מִיִּמִּינָה אֶלֶּיךָ לֹא יָגֵשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְשֵׁי וּשְׁלֹמַת רִשְׁעִים
תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יי מַחְסֵי עָלִיוֹן שְׁמַת מַעֲוֹנָה : לֹא תֵאָנֶה אֶלֶּיךָ

ויהי עם מעכטע שוין דיא צימלקמיט פון גאט אונזער גאט איפער
אונז . אונ אונזערע הענדע ווערק לאז שוין געלינגען (געדיינען)
איפער אונז . אונ אונזערע הענדע ווערק זאלן ויין איפער פון גרויס נוצין :
יזעב צוא דעם וואס זיך איינזעצט אונזער דעם שוין פון דעם העקסטין
גאט . אונ וואס אונזער דעם שאטען פון דעם אלמעכטיגען
נאכטעט : זאג איך אין דעם נאמען פון גאט וואס ער איז אייך מיין
שוין אונ מיין פערטונג . מיין גאט וואס איך פערטונגע אין אים : דאס
ער וועט זיך רעטען פון דעם שטרויכלענדען געץ . אונ פון דעם
אנשטעקענדען פערסט : מיט זיינעם פליגעל וועט ער זיך פאר דעקן .
אונ אונזער זיינע פליגעלען וועסט דאס זיין . איין שילד אונ איין
פאנצער וועט זיך ויין זיינע טרייהייט : דאס וועסט זיך שוין גיט פירקטען
פאר דיא נאכטעם שרעקען . פאר דעם פערסט וואס פליט וויא אפייל
בייא טאג . פאר דעם פערסט וואס גייט אין דער פינקטער . פאר דעם
שניידענדען ווינט וואס רויפט אוועק דאס לעפען אין מיטן טאג : עס
וועט פאלען פון דינער איינער זייט טויזענד מענטשן אונ צעהען טויזנד
פון דינע רעכטע זייטע . צוא זיך אפער וועט ער גיט צוא טרעטען :
דאס וועסט נור מיט דינע אויגען פליקען . אונ דיא פערנעלטונג פון די
רשעים וועסטו זעהען : ווייל דאס דעם גאט וואס איז מיין שוין . דעם
העקסטין גאט האסטו געמאכט פאר איין וואוינונג פאר זיך : עס וועט

נועבר יבכ

רָעָה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהּ : כִּי מִלְּאָכָיו יִצְוָה לָהּ לִשְׁמֹרָה
בְּכָל דְּרָכֶיהָ : עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה פֶּן תִּגּוֹף בְּאָבֶן רִגְלָהּ : עַל שֹׁחַל
וּפְתָן תִּדְרוֹף תִּרְמוֹס כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי בִי תִשָּׁק וְאֶפְלָטָהּ אֶשְׁגָּבָהּ
כִּי יֵדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֶחְלָצָהּ
וְאֶכְבְּדָהּ : אֵרָךְ יָמִים אֲשַׁבְּיֶעָהּ וְאֶרְאֶהּ בִּישׁוּעָתִי :

אָנָּה כָּלְכֶם גְּדוֹלַת יְמִינָה תַתִּיר צְרוּרָה : כִּבְלֵי רֶנַת עֲמָךְ
שֶׁגָּבְנוּ מִהֲרֵנוּ גּוֹרָא : נָא גִבּוֹר דּוֹרָשִׁי יִחוּדָהּ כְּכַבֵּת
עֲמָרִם : בְּרָגִם מִהֲרֵם בְּהַמִּיָּה צִדְקַתָּה תִּמְיֵד גְּמֻלָּם : הַסִּין
קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מוֹכֵה נִחַל עֲדֻתָּה : יַחֲדֵי גֵאָז לְעַמָּה פְּנִיָּה זוֹכְרִי
קְדוּשָׁתֶיךָ : שְׁוַעֲתֵינוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתֵינוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת :
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

עוֹרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לֹא שֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ
בְּנָפִים לְאַחֵד בִּנְשֵׁתִים יִכְסֶּה פָּנָיו
וּבִנְשֵׁתִים יִכְסֶּה רִגְלָיו וּבִנְשֵׁתִים יַעֲזֹפֶה : וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת

מלא

דִּידָה בִּינן אוֹנְגְלִיק נִיט מְרַעֲפִין : בִּינְעַ פְּלֹאנְעַ נועט זיך נִיט גִּנְעַהֲנֵעַן צו
בִּינן גִּנְעַעֲלֵט : דָּעַן זִינְעַ אִינְגְלֵן נועט גֵּאט פֶּעֶרְזֹאנִין וועגן דִּיד דִּיר צו
הוּסִין אַלֶּע בִּינְעַ וועגן : אויף דיא הענט וועלן זיי דִּיד מְרַאנְעַן . דָּאס
בִּינן פֹּוס זאל זיך אָן בִּינן שְׁטִיין נִיט אָפּ קלאַפֶּען : אויף אִינְעֵם לויב , אונ
אויף אִינְעֵם אַמְטֶער וועקסטו מְרַעֲטִין דוא וועקט צו דִּירקִין אִינְעֵם יונגען
לְעוֹוִין . אונ דִּיראכִין (אִיין שְׁלֹאנְג מִיט פִּיר פִּים) : דָּעַן אָן מִיד (זאָגט
גֵּאט) הָאט עַר אִיין וואוּיל גַּעפֹּאלין דאָהער וועל אִיד אִים רַעֲטִין . אִיד
וועל אִים שְׁטַעקִין ווייל עַר הָאט דָּער קאָנט פִּיין גֵּאמֶען : עַר נועט
מִיד אָן רופִין אונ אִיד וועל אִים עֲנִטְפֶּערִין . אִיד וועקסט וועל זיין מִיט
אִים אִין זִינְעַר נויט . אִיד וועל אִים רַעֲטִין אונ אויף עֲהָרִין : מִיט לאַנגע
טֶעג וועל אִיד אִים וַעֲטִינִין אונ וועל אִים צִינְעַן הִילְפֶּע :

מלא כל הארץ כבודו :
 נתשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול :
 ברוך כבוד יי ממקומו :

ויאמר החולה זאנא דער חולקה :

עזר אחת אשאלה שתתירוני מכל אלות
 ארורים גדולים ובטנים ונדרים וקבלות
 והסכמות בלב הו אותן שהטלתי עלי או אותן
 שהטילו אחריים עלי הן למטה והן למעלה
 ברקיע השמים הן אתם שהוטלו עלי על הנאי
 ולא התירו אחר קיום התנאי והן אותן שלא
 בימתי התנאים : עד שעדיין אני באיזה ארור
 למעלה או למטה רצוני שתתירוני מהם וכן
 אם עברתי איזהו עבירות שגזרין עליהם אלה
 מבקש אני סליחה ומחילה מהקדוש ברוך
 הוא ושכינתיה ושואל אני ממעלתכם
 שתתירוני מהם :

ועונים ואומרים אנטווארטין וייא דרייא מאל :

בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה מותרים
 הם כל נדרים ושבועות אלות קבלות
 וקבלות בטנים והסכמות הלב של החולקה הזה
 פלוני בה פלונית אין כאן לא שבועה ולא נדר ולא
 גזירה ולא ארור ויש כאן מחילה וסליחה ובפירה

שְׂבִיבוֹן שְׂבִיבוֹן וּבְיָמֵינוּ שְׂבִיבוֹן לְמִטָּה כֶּךָ
יְהִיו מוֹתָרִין בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה : כִּד יֵאמְרוּ הָעֶדֶת ג' ט

וזה נוסח העדה כדלן בחולה כח ודעת לומר ולגזור יאמרו ג"כ מזמור כ"ג :
כאם זאגין דיא עדה ווען דער חולה האט קיין פח נישט זעלבסט צו זאגן :
מִזְמוֹר לְדָוִד יי רועי לא אֶחָדֶּךָ : בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מִי
כִּנּוּחוֹת יִנְהַלְנִי : בְּפִשִּׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק
לְמַעַן שָׁמֹ : גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צִלְמֹנֶת לֹא אֵיֶדָּא רַע כִּי אַתָּה
עֲמָדִי שְׂבִטָּה וּמִשְׁעֲנִיתָה הִמָּה יִנְחִינִי : פִּתְעוּדָה לְפָנַי שׁוֹדָחֵן
נֶגְדַּ צוֹרְרֵי דְשַׁנְתָּ בְּעִמְּךָ רֵאשִׁי כּוֹסֵי רִנְיָה : אֵד מוֹב וְהֶסֶד
יִרְדְּפוּנִי כֹל יָמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יי לְאוֹרֵךְ יָמִים :

ואתר כך יאמרו דער גאד זאגין זיין :

בְּצִירוֹנָה קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ אָנוּ גּוֹזְרִים וְאֹמְרִים
שְׁאֵם פֶּאן גְּמִצָּאִים מְלָאכִים אֲכֻזָּרִים או רוחין
וּפְגָעִים וְנִגְעֵי בְנֵי אָדָם הַמְּהָאִים וּמַצְפִּים לְכָנוּס בְּגוֹף הַחוּלָה
מְלוּנֵי כִד מְלוּנֵי לְבַשְׂמֹת חֵם וְשָׁלוֹם או לְהַדְבֵּק בְּרוּחוֹ וּנְפִשׁוֹ
וְנִשְׁמָתוֹ וְגוֹפוֹ או לְצֵאת אַתֵּר מִמֶּתוֹ לְלוּוֹתוֹ הִרְיָנוּ גּוֹזְרִים עֲלֵיהֶם

מזמור איין גיזאנג צוא דוד . גאט איז מיין הירט באהער פֿעלט מיר
גאר נישט : אויף איינער גראזיגע וויידע זעכערט ער מיר . פֿירט
מיר בייא רוהיגס וואסער : ער ערקוויקטע מיר . ער פֿירט מיר אין איינעם
גראדין וועג . אום זיין גאמען ווילן : אויך אלס איך גיין אין איינעם
פֿינקטערין טאל . פֿירקטע איך מיר נישט פאר קיין אונגליק ווייל דו ביזט
מיט מיר . דיין שטאפ אונ דיין שטאק מיט וועלכע דו פֿערטרייבסט
דיא ווילדע טהירין טהייקטין מיר : דוא ברייטעסט אימער פאר מיר
איינען מיט לֶחֶבֶעס טיינע שונאים . שפֿירסט מיט פאלזעם אייל מיין
הויפט . אויך מיין בעכער איז פול מיט געטריינקע : נור גוטעס אונ
גיטאד לויפן מיר גאד אין גאר דיא טעג פון טיינעם לעבן . אונ וועל
באהער ווייזן אין גאטס הויז לאנגע צייטן :

שיצאו

שִׁינְאוֹ הַחוּצָה וְלֹא יֵרָאוּ וְלֹא יִמָּצְאוּ לְהִתְקַרֵּב בְּשׁוֹם קְרִיבָה
וְדָבּוּק לְגוֹפּוֹ אוֹ לְנִשְׁמָתוֹ אוֹ לְרוּחוֹ אוֹ לְנִפְשׁוֹ מִעֵתָהּ וְעַד פְּלוֹת
שְׁבַעַת יָמֵי אָבְלוֹ וְלֹא יֵלְכוּ אַחֲרֵי מִטָּתוֹ כִּי אִם מִלֵּאכְבִּי רַחֲמִים
וּבְנֵי אֲבֹתָהֶם וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב יִשְׂאֹהוּ יִלְווּהוּ יִלְבִּישׁוּהוּ וַיַּמְהֲרוּהוּ
וַיַּבְרֹהוּ הֵמָּה וְלֹא אֲחֵרִים וְשָׁלֹא יֵלְכוּ אַחֲרֵי מִטָּתוֹ לִכְפּוֹד עָלָיו
כִּי אִם אִשְׁתּוֹ סב"פ וּבָנָיו וּבָנוֹתָיו סב"פ וְשָׂאֵר קְרוֹבִים אֲשֶׁר הֵמָּה
נוֹלְדִים מִזְכָּר וּנְקֵבָה אֲשֶׁר מִבְּנֵי אָדָם הֵמָּה אָבֵל חוּץ מֵאֵלֶּה
לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא יִהְרָסוּ לְעֵקֶת אוֹ לְשׁוֹט אוֹ לְעוֹף הַשָּׁמַיִם אוֹתָם שֶׁנִּבְרָאוּ
מִהוּצָאֵת וְעַד לְבִטְלָהּ שֶׁל חוֹלֵה הַזֶּה אוֹ שֶׁנִּבְרָאוּ וְנוֹצְרוּ מִשָּׂאֵר
נִגְעֵי בְּנֵי אָדָם אוֹ אוֹתָם שֶׁנִּבְרָאוּ וְנוֹצְרוּ מִשָּׂאֵר עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים
אֲנִי גּוֹזְרִים עֲלֵיהֶם בְּכָל הַגְּזֵירוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ מִיָּמֵינוּ מִשָּׂאֵר רִבֵּינוּ
עָלָיו הַשָּׁלוֹם וְעַד הַיּוֹם לִבֵּי יִהְרָסוּ לְקִרְבָּה לְגוֹף וּלְנִשְׁמָה וּלְרוּחַ
וּלְנִפְשׁ פְּלוֹנִי בְּרַחֲמֵינוּ מִעֵתָהּ וְעַד זְבוּלָא בְּתַרְבִּיתָא וְעַד פְּלוֹת
שְׁבַעַת יָמֵי אָבְלוֹ דְּהֵינּוּ עֲבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת לֵילוֹת וּמִעֵתָהּ
וּמִעַכְשָׁיו יִפְרְדּוּ וַיֵּלְכוּ לְשִׁמְאֵל שֶׁל עוֹלָם וּבְאֵלֵהֶם נַעֲשֶׂה
חֵיל וְהוּא יָבוֹם צָרִינוּ אָמֵן : וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ
שֶׁבִשְׁמֵים שְׁיִסְבִּים לְגִזְרֵינוּ :

**וַיְהִי נֹעֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה :**

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְרוֹן : אוֹמֵר לִיהוָה מַחְסִי
וּמִצֹּדוֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתָי בּוֹ : כִּי הוּא יִצְיֹלָה מִפָּח יְקוֹשׁ
מִדְּבַר הַחוּץ בְּאִבְרָתוֹ יִסָּךְ לָהּ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסוֹתָרָה
אֲמִתּוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד לְיָלֵה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאִפְלֵ
יִתְלֹךְ מִקֶּטֶב יִשׁוּר צִתְרִים : יְפוֹל מִצֶּדֶךְ אֶלָּף וּרְבָבָה מִיִּמִּינָהּ
אֶלֶּיָּהּ לֹא יִגַּשׁ : רַק בְּעֵינֶיהָ תִּבְטֵא וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאָה : כִּי
אֵתָהּ יְיָ מַחְסִי עֲלִיוֹן שְׁמָתָהּ מְעוֹנָה : לֹא תֵאָוֶנֶה אֶלֶּיָּהּ רָעָה

וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָיָהּ : כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוָה לָהּ לִשְׁמֶרָהּ בְּכָל
 דְּרָכֶיהָ : עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָהּ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלָהּ : עַל שֶׁחַל
 וּפָתָן תִּדְרוֹךְ הַתְּמוֹם כְּפִיר וְתַנִּין : בִּי בִי חֲשֹׁק וְאַפְלִמָּהוּ
 אֲשֻׁנְגָּהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה
 אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ : אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי :
 אֲנִי בִכְחַ גְּדוּלַת יְמִינָהּ תַּתִּיר צְרוּרָהּ : קִבֵּל רַבַּת עֲמָךְ
 שִׁגְבֵנוּ מִתְּהַרְנוּ נִזְרָא : גָּא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יַחֲדָה בְּבִבְת
 שְׁמֶרֶם : בְּרָגֶם מִתְּהַרֵם רַחֲמֶיךָ צִדְקָתָהּ תִּכְמִיד גְּמֻלָּם : תִּכְסִין
 קְדוֹשׁ בְּרוּךְ שׁוֹבֵךְ גִּהַל עֲדָתֶיךָ : יַחֲדִיד גִּאֵה לְעֲמָךְ פִּנְהָ זֹכְרִי
 קְדוּשָׁתֶיךָ : שִׁנְעֵתִינוּ בְּכָל וְשִׁמְעַ צִעֲקָתֵינוּ יוֹדַע תַּעֲדוֹמוֹת :
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד כְּלָכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

שְׂרָפִים עֹזְמָדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ
 בְּנָפִים לְאַחַד בְּשֵׁתִים יִבְסֶה פָּנָיו וּבְשֵׁתִים יִבְסֶה
 רִגְלָיו וּבְשֵׁתִים יַעֲזֹפֶה : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

וְתִשָּׂאֵנִי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרִי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל :
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמִּקְוָמוֹ :

בְּצִירוֹתָ קוֹדֵשׁ אֵל בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתִיה מוֹתָרִים
 הֵם כָּל גְּדָרִים וְשִׁבּוּעוֹת אֱלֹהִת קִלְלוֹת
 וּבְקִלְלוֹת בְּמוֹתִים וְהַסְכַּמַּת הַלֵּב שֶׁל תַּחֲזִיקָה תְּהִי
 פְּלוּנִי בְּר פְּלוּנִית אֵין כָּאֵן לֹא שִׁבּוּעָה וְלֹא גְּדָר וְלֹא
 גְּזִיפָה וְלֹא אֲרוּר וְיֵשׁ כָּאֵן מְחִילָה וּסְלִיחָה וּבְכַפָּרָה
 שְׂבִיבִין שְׂבִיתִין וּבְשֵׁם שְׁאֲנוּ מִתִּירִין לְכַמֶּה כֶּף

יִהְיוּ מוֹתָרִין בְּבֵית דִּין יֵשׁל מֵעֵלָה :

כך יאמרו העדה ג"ל אזור ואלוין דיא הקב"ה דבייא סאל ואנן :

מִי אֵל כְּמוֹד נְיָשָׁא עֵז וְעוֹבֵר עַל פִּשְׁע :

לְשִׁאֲרִית נִחְלָתוֹ : לֹא הִחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ :

כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא : יָשׁוּב יִרְחֲמִינוּ : יִכְבוֹשׁ :

עֲזָוָתֵינוּ : וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹת יָם כָּל חֲטָאתָם :

תִּתֵּן אֲמַת לִיעֶקֶב : חֶסֶד לְאַבְרָהָם : אֲשֶׁר :

נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם : מִיָּמֵי קָדָם :

ואחר כך יאמרו דער גאד ואלוין וייא ואנן :

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה :

לְהָשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ :

ואחר כך יאמרו דער גאד ואנן וייא דאס :

תִּפְלָה לְעַנִּי כִּי יַעֲטוּף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ : אֵל אֱלֹהֵי

הַרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה חֲשׂוֹמֵר רוּחַ

אָדָם בְּקִרְבּוֹ וְנִתֵּן נִשְׁמָה טְהוֹרָה לְעַם סְגוּלָתוֹ : מִסִּיחָה חַיִּים :

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים : סוֹעֵד חוֹלִים : וְכַמִּית בְּרַחֲמִים : תִּבְאֵה גָא

תִּפְלָתֵינוּ לְמַעַן קִדְשֶׁךָ הַשְׁמִים וְהַמָּלְאָה גָא בְּרַחֲמֶיךָ תִּרְבִּיָּה :

וְתַתְּעִמָּךְ בְּחִסְדֶּךָ : וְתִשְׁפִּיעַ בְּמִדַּת טוֹבָה חַיִּים וְחֶסֶד עַל

הָאִישׁ הַזֶּה פְּלוֹנִי בֶר פְּלוֹנִית הַסּוֹמֵךְ עַל עֶרְשׁ דְּרִי הַשּׁוֹאֵג מִנְהַמַּת

לָבוֹ . וְאֵין מֵתוֹם בְּבִשְׁרוֹ וּלְבוֹ סִתְרָתוֹ וְעֹבְדוֹהוּ בּוֹחוֹ . תִּיקָר גָא

מעבר יב

נפשו בעיניה והוציאה ממסגר נפשו להודות את שמה: וחלשה
 נא לעזרתו: והשלח ארוכה ומרפא לכאובו: מפנה הרביעי
 שבהיכל נוגה שבו השכנת המלאך המליץ אחר מני אלה ומן
 אור המאיר לצד המזרח מהיכל הרביעי רגאל שמו: אשר
 הפקדתם בכם שמה אהיה אף טוב לישראל הוא ומאיר קדם:
 להחיות חולים מזלים ולהצילם מרעותם: אל נא רפא נא לו:
 ואם חטא דגנדה. אל תשלים לו בכפועלו ומעללו: ואם חס
 ושלום כבר נחתם גור דינו מבית דינה הצדק לאסוף אליה
 עתה רוחו ונשמתו ואפואו הכלי מות: אגא יי מלטה נפשו
 מגל רע ומכל פגעים רעים: ויתוסף נא בקרבו רוח טהרה
 ורוח קדושה וטהור לב שישבור ויקבל יסורים אשר תיכרנו
 בהקה ובקצון כדי שיוכה לחזות פני שוכן מעונה: ויתדבק
 נפשו רוחו ונשמתו באור השכינה וארבעה מלאכים הכמונים
 בהיכל השמי משבקה היכלות הנבילים בהיכל הקצון יעמדו
 עליו ותצא נשמתו בנשיקה ובדביקות רוחא ברוחא ולא
 יצטער בשלמאת סמרא אחרא ורעיונים רעים אל יבעתוהו
 ומלאכיה ישמרו נא צאתו וכליכתו: לא תאונה אליו רעה
 ונגע לא יקרב באהלו ותוציאהו מעולם זה בשלום ותוליכהו
 לשלום ותצילהו מזה כל אויב ואורב בדרך ותעוטה נא
 נשמתו באור בשלמה ויושם עבים רכובו ומן גערתה ינוסון
 כל רוח מזיק ומשטין כמו שנאמר ויאמר יי אל השטן יגער
 יי בה השטן יגער יי בה הבוחר בירושלים הלא זה אור מוצל
 באש: ומן קול בעמה יחפזון בדכתיב יי איש מלחמה יי
 שמו ויגדל נא בח אלני בקרבן נשמתו רוחו ונפשו וישפיעו
 עצי יי ארזי לבנון אשר נטע ויעלו הרים ירדו בקעות וצפרים
 יקננו להצחית פנים משמן מהחסידה אשר בברושים ביתה:
 ויהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: ויפתחו לו שערי צדק:

שְׁעָרֵי אוֹרָה: שְׁעָרֵי חַן וְחֶסֶד: שְׁעָרֵי רַחֲמִים: שְׁעָרֵי רָצוֹן:
 שְׁעָרֵי חֲמִלָּה וְחַנּוּנָה: וַיֹּאדָר אוֹר לִוְכָן עָלָיו לְאַרְבַּע כְּאוֹת
 עֲלָמִין דְּכִיסוּפָא וְרָצוֹן: וּמִצְחָא עִילָאָה יְהִמְצִי וַיּוֹפִיעַ אֱלֹהֵי לְעֶדֶן
 גִּשְׁמָתוֹ וְרוּחוֹ וּנְפִשׁוֹ. וּמִתְלַת עֶשֶׂר תִּיקוּנֵי דִיקָא יִקְרָא עִילָאָה
 יִתְקַנּוּן לִיהִ תְּלַת עֶשֶׂר נִהְרָא דְאַפְרָסְמוּנָא דִּכְיָא: וַיּוֹפִקָהּ עֵינָא
 פְּקִיחָא עָלָיו וְאֵל עָלָיו תְּהִלָּתוֹ יִתְּסֵם לוֹ וַיּוֹכֶה לְרֹאוֹת בְּתַקְנוֹן
 מַעֲשָׂיו לְעוֹלָם הַבָּא: וְאִם הוּא צְרִיךְ לְאוֹצֵר גְּדוֹל שָׁל מַתְנַת
 חֲסֵד. חֶסֶד אֵל יְחֻנֵּן אוֹתוֹ מִכְּנֹ. כְּדִכְתִּיב וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר
 אֲחֻן וְרַחֲמֵי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם וַיִּרְחֵם נָא עָלָיו וְעַל כָּל דּוּלֵי
 יִשְׂרָאֵל הַצְרִיכִים רַחֲמִים: אֵל אֱלֹהִים יְיָ הָאֵל נָא פְּנִיָּה לְעַנִּי
 וְאַבְיִין הַלָּה וְתַקְדְּמֵךְ תַּחֲנֻנְתּוֹ עָלָיו וְתַעֲמֹד לִימִין אֲבִיוֹן
 לְהוֹשִׁיעוֹ מִשׁוּפְטֵי גִפְשׁוֹ וְקִרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד: וַיִּצְמָךְ כְּבוֹדוֹ
 בְּגֵן עֶדֶן וְלֹא יָדוּם: וְלְעוֹלָם יוֹדָה לָךְ בְּקֶרֶב חֲסִידֶיךָ הַיּוֹשִׁיבִים
 לְפָנֶיךָ וְעַרְוֹת אוֹרָה עַל רֹאשָׁם וּבְאוֹר פְּנִיָּה יִתְלַכּוּן: וְאוֹרָךְ
 יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יִתּוּסְפוּ לָנוּ בְּרַב עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת עִם
 כָּל יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים אִמֵּן כֹּן יְהִי רָצוֹן:

דְּעַר נָאָךְ זִיגְטָא מַעַן וַיְהִי נֹעֵם:

וַיְהִי נֹעֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

וַיֵּשֶׁב בְּיִתְּךָ עָלָיו בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלַוְּנוּ: אֹמֵר לִי
 מַחְסִי וּמִצְוֹתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא
 יִצְלָךְ מִפֶּח יִקְוֶה מִדְּבַר חַיִּים: בְּאַכְרָתוֹ יִסְךְ
 לָךְ וְתַתַּח בְּנִפְיוֹ תִּתְחַסֶּה צִנָּה וְסוּהָרָה אֲמַתּוֹ:
 לֹא תִירָא מִפֶּחֶר לְיָלָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
 בָּא לְיִהְיֹה מִקְטֵב יִשׁוּר צְדָרִים: יִפּוֹל מִצְרָךְ

אֵלֶּה וְרַבָּה מִימִינָה אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְיט וְשִׁלַּמְתָּ רָשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יי
 מַחֲסִי עַל־זֶן שְׁמַת מְעֹנָה : לֹא תֵאֵנָה אֵלֶיךָ רָעָה
 וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַחֲדָה : כִּי מִלְּאֲבִיו יִצְוֶה לָךְ
 לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ : עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה פֶּן
 תִּגְוֶה בְּאֶבֶן רִגְלָה : עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרוּהָ
 תִּרְמוֹם כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ
 אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ
 אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאַכְבִּירָהוּ : אֲרָךְ יָמִים
 אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי :

אח"כ יאמר נוסח זה דער נאך זאגט ער דאס :

בְּשִׁנְת מוֹת הַמֶּלֶךְ עֲזִיזָהוּ וְאַרְאֶה אֶת אֲרָצִי
 יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלֵי חַמְלָאִים
 אֶת הַהִיכָל : שָׂרְפִים עֲזָמָדִים מִמַּעַל לִזְ שֵׁשׁ
 בְּנָפִים שֵׁשׁ בְּנָפִים לְאַחַד בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו
 וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה רִגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲזִיף : וְקִרָא
 זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

אוֹמְרִים הַמַּכְרִים עִמִּי הַקְדוּשָׁה זִמְנִין דִּיא מִבְּקָרִים מִיט דָּעס חוֹלָה הִיא קְדוּשָׁה :
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צִבְאוֹת מְלֹא כָל
 הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ :

חזור החולה זאגט דער חולה ווידער :

וַתִּשָּׂאֵנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אֲתָרִי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל :

מונים המבקרים עמי זאגין ווידער דיא מבקרים מיט דעם חולָה :

פרוך כבוד יי ממקומו :

בצאתם יאמרו ווען זייען ארויס זאגין זייא :

אנא בלתי גדולת ימינה תתיר צוורה : קבל
 רנת עמך שגבנו מהרנו נזרא : נא גבור
 דורשי יהודה בבבת שגרים : ברכם מהרם
 רחמיך צדקתך תמיד גמלים : חסין קדוש
 ברוך טובך נהל עדתך : יחיד גאה לעמך פניה
 זוכרי קדושתך : שועתינו קבל ושמע
 צעקתינו יודע תעלומות :

פרוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש
 כנפים לאחד בשתים יבסה פניו ובשתים
 יבסה רגליו ובשתים יעופף : וקרא זה אל זה
 ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
 הארץ כבודו :

ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול :
פרוך כבוד יי ממקומו :

ואם ראו המבקרים ללכת מהחו יאמרו קב"ה יחוס לקבלך וגו' :

ווען זיי גייען אונזעק פון חולָה זאלן זיי דאס זאגין :

קודשא בריך הוא יחוס לקבלך ועלך יתמלי
 רחמין. רבוננו של עולם עשה למען רחמיך

מעבר יבק

וְהִסְדִּיק וְאֵל תְּבִישׁ הַחֹלֶה הַזֶּה מִסִּבְרוֹ וְתִקְוֹתוֹ
וְכָל חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּכֹלל הַרְחָמִים אֲמֵן:

וכשרואים שהשעה נרצחה לכך אם אפשר להרחיק המטה מן הכותל כדי שישכבוהו עדה קדישא הרי טוב ואם לאו על כל פנים יקיפו אותו מכל צד שאפשר ובהנאי שלא יגעו במטה כדי שיהיו מקום פנוי קצת גם יראו לעהר ידי הנוסס ולהכניס כל איבריו לחוד המטה. ויקראוהו פכוקי יחוד השם:

וְעַתָּה דִּיא מִבְּקָרִים זַעֲהֵעֵן דְּעַר חוֹלָה וְעַרְט גּוֹסֵם. זְאֵלִין זַיִיא זַעֲהֵעֵן
וְעַתָּה עִם אִיז מִיגְלִיד דָּאם בְּעַט פֿון דְּעַר וּנְאָנְד אַוועק צוא רוקין: דָּאם
דִּיא עֵדָה קְדִישָׁא זְאֵלִין זִיד קַענְעֵן שְׁטַעלִין אַרום בְּעַט. אונ אַזִּיב נִיט
שְׁטַעלִין זַיִי זִיד אַרום אִים נור וויא זַיִיא קַענְעֵן. אַפֿער נִיט נֶאָהֶענט
פֿון בְּעַט נָאר עֲטָוּאָס אַב גֶּערֶנקט. אַזִּיד זְאֵלִין זַיִיא דְּעַם גּוֹסֵם זַיִינְע
הַעֲנֵד מִטְּהַר זַיִין. אונ אִים אִין נֶאָנְצִין אִין בְּעַט אַרְיִין לַיִנִין. אונ אִים פֿאַר
לַיִענְעֵן דִּיעַ פֿסוקים פֿון יחוד:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַהֲבַת אֵת
יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ:
יְיָ דְּוָא הָאֱלֹהִים: ^{ו' כעשים זיבען מאל:} יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת וְהוֹרָתוֹ
אֱמֶת: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
שֶׁתִּהְיֶה שְׁלוֹם מְנוּחָתִי: בְּרוּךְ שֵׁמוֹ חַי וְקַיִם
לְעוֹלָם וָעֶד:

אז ידליקו נרות ויאמרו זאלין זיין ליכט אן צינדען אונ זאגין דאס:

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּמֵינוּ מִיָּכָאֵל וּמִשְׁמָאֵל:

בשם אין נאמען גאטעס דער גאט פון ישראל אויף זיינע רעכטע זייט
זאל זיין דער מלאך מיכאל אויף זיינע לינקע זייט גבראל פאר

גְּבִרְיָאֵל מִלְכָּנִי אֲזִירְיָאֵל מֵאַחֲזָרִי רַפְּאֵל וְעַל
 רֹאשׁוֹ שְׂכִינַת אֵל : יִי צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ
 אֲדֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יִי צְבָאוֹת אִשְׁרֵי אָדָם בּוֹמֵת
 בָּךְ : יִי חוֹשִׁיעַה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ אֶתְּהָ
 סֶתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רִנִּי פִלֵּט תִּסְבֶּכְנִי סֶלָה :
 בְּמַחֲוֹ בִּי עֲדִי עַד כִּי בִּיהַ יִי צוֹר עֲזָלְמִים : יִי
 עֲזֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בִּשְׁלוֹם :

ונוסחין לפתוח חלונות בשעת נסיסה :

דָּעַר מִנְהֵג אִיז דִּיא פֿעֲנֵקְטֶר אויף צו מאכין ווען ער איז גאס :
 אח"כ אומרים פסוקים שמספרם קי"ב נגד שלש שמות הוי"ה : אהיה : אדני :
 כמו שסדרן החסיד בעל מעבר יב"ק :

פתיחה לפסוקים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת
 הָאָרֶץ : הָאֵינִי הַשָּׁמַיִם וְאֶדְבָּרָה
 וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי : יַעֲרוֹף כַּמָּטֵר לִקְחִי
 תוֹלַכְמָל אִמְרָתִי כִשְׁעִירִם עָלַי דִּשָּׂא וְכִרְבִּיבִים

אים אוריאל הינטער אים רפאל אויף זיין הויפט דיא שכינה פון גאט :
 גאט דער דא הייסט צבאות איז מיט אונז. איין שטארקונג צוא אונז
 איז דער גאט פון יעקב אימער אונז אייביג : גאט צבאות וואויל דעם
 מענטשין דר וואס אן דיר פאר זיכערט : גאט העלף דער קיניג זאל אונז
 ענטפערין אין דעם טאג ווען מיר אים אן רופין : זיין דוא איין פאר
 בארגענעם צוא מיר. פון לייד באהיט מיר. גיזאנג דער אנטרינג זאל
 מיר אייביג ארום רינגלען : פאר זיכערט אייך אן גאט אימער אונז אייביג.
 דען גאט איז דער באשעפער פון אלע וועלטן : גאט וועט געבין איין
 שטארקייט צו זיין פאלג. גאט וועט גענטשין זיין פאלג מיט פרייד :

נִמְרִים : שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְינוּ תַּחֲבֻקָּנִי : עוֹרֵי צִפּוֹן וּבְאֵי
תִּימָן הִפִּיתִי גִבִּי יוֹלֵדוֹ בְּשִׁמְיוֹ יָבֵא דוּדֵי לֶגְנוֹ וַיֹּאכַל פְּרִי מִגְדֵּיו :
וְאֲנִי בְּרוּב חֲסֻדָּה אָבוֹא בִּיתְךָ אֲשֶׁת־תְּהִה אֶל הַיָּבֵל קְדֻשָּׁה
בִּירְאָתָהּ : יִצְיָלִנִי מֵאִיבֵי עֵז וּמִשִּׁנְאֵי כִּי אִמְצוּ מִמֶּנִּי : אֲנִי
שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁהּ הִקִּיצוּתִי כִּי יִי יִסְמְכֵנִי :

ע"כ כ"א פסוקים במספר שס אחי"ה
אח"כ יאמר נוסח זה דער נאך זאגט ער דאס :

בַּשָּׁנָה מוֹת הַמֶּלֶךְ עוֹזִיָּהוּ וְאֶרְאָה אֶת אֲדֹנָי
יֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂאָ וְשׁוֹלֵיוֹ מִלְּאִים
אֶת הַהֵיכָל : שָׂרָפִים עֹזְמָדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
בְּנָפִים שֵׁשׁ בְּנָפִים לְאַחֵר בְּשִׁתִּים יִבְסֶה פָּנָיו
וּבְשִׁתִּים יִבְסֶה רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲזֹפֶה : וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

וַתִּשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אֲתֵרִי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל :
בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ :

דער נאך זאגט מען ויהי נועם :

וַיְהִי נוֹעַם יי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיזוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוּזוֹ : אֲמַר לִי
מִחֲסִי וּמִצֹּדֵדִי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ : כִּי הוּא
יִצְיָלָהּ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר תּוֹזָה : בְּאֶבְרָתוֹ יִסְךְ

לך וּתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צִנָּה וְסוֹחָרָה אֲמַתּוֹ :
 לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִיגָה מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם : מִדְּבַר
 בֹּאֶזָל יִהְיֶה מִקָּטָב יִשׁוּד צָהָרִים : יִפּוֹל מִצִּדָּה
 אֶלֶף וּרְבָבָה מִיִּמִּינָה אֵיךְ לֹא יִגָּשׁ רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְיט וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אֶתָּה יי
 מִחֲסִי עֲלִיזֵן שְׁמֹת מְעֻנָּה : לֹא תֵאֱנֶה אֵלֶיךָ רָעָה
 וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַתְּךָ : כִּי מִלֵּאבִיו יִצְוֶה לְךָ
 לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ : עַל כַּפִּים יִשְׂאוּנָה פֶן
 תִּתְנוּף בְּאֶבֶן רִגְלָה : עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּתְדַרְדֹּר
 תִּרְמֹז כַּפִּיר וְהִנֵּן : כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָחוּ
 אֲשַׁנְּבָחוּ כִּי יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ
 אֲנַבִּי בְּצִרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאִבְבֶּדְהוּ : אֶרְךְ יָמִים
 אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

אֲנִי בְּכַח גְּדוּלַת יְמִינָה תִתִּיר צְרוּרָה : בְּכָל
 רִנַּת עַמְּךָ שִׁנְּבֵנוּ מִחֲרָנוּ נֹרָא : גָּא גְבוּר
 דּוֹרֵשֵׁי יַחֲוֶךָ בְּכַבֵּת שְׁמִירָם : בְּרָכָם מַחֲרָם
 רַחֲמֶיךָ צִדְקָתְךָ תִּמְיֵד גְּמִלָם : חֶסֶן קְדוֹשׁ
 בְּרוּב מוֹבֶךָ נִהַל עֲדָתְךָ : יַחֲיד גִּאֵה לְעַמְּךָ פִּנְה
 זִכְרִי קְדוֹשִׁיתְךָ : שׁוּעָתֵינוּ בְּכָל וְשִׁמְעַ
 צַעֲקָתֵינוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמֹת :

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

שָׂרָפִים עֹזְמָדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ
 כְּנָפִים לְאַחַד בְּשָׂתִים יִכְסֶה פָּנָיו וּבְשָׂתִים
 יִכְסֶה רַגְלָיו וּבְשָׂתִים יַעֲזִיבָהּ: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כָל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וַתֵּשְׂאֵנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל:
 בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

תורה ויהוה הולך לפנייהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך
 ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה:
 הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרה בדרך ולהביאך אל
 המקום אשר הכינתי: ושחט אותו על ירך המזבח צפונה
 לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:
 וכפר עלי הכהן לפני יי ונסלח לו על אחת מפל אשר יעשה
 לשמה בה: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא
 את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: אש תמיד תוקד
 על המזבח לא תכבה: זאת התורה לעולה ולחטאת
 ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים: כי ביום הזה יכפר עליכם
 לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו:

נביאים לך בני יהיה עמך: כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה
 לא תלכו כי הולך לפניכם יי ומאספכם אליה
 ישראל: כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך
 למשפט תרשיעי זאת גחלת עברי יי וצדקתם מאתי נאם יי:
 כורנו בצאן תעינו איש לדרך פנינו ויי הפגיע בו את עון
 כורו: נגש והוא נענה ורא יפתח פיו בשפה לטבח יוכל וכרחל
 לפני גווייה נאלמה ולא יפתח פיו: תרחיבי מקום אהלך

מַעֲבֵר יֵבֶק

ויריעות משכנותיה וטו אל תחשכי האריכי מיתריה ויתדותיה
 חוקי : כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון החרים והגבעות
 יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף : יבוא שלום
 יגדלו על משבבותם הולך נכוחו : ונחקה יי תמיד והשביע
 בצהצחות בפשה ועצמותיה יחליץ והיית כגן רנה וכמוצא
 מים אשר לא יבבו מימיו :

כתובים כי אתה תאיר נרי יי אלהי יגיה חשכי : אפפוני חבלי
 מות ונחלי בלעל יבעתוני : חבלי שאול סבבוני
 קדונוי מוקשי מות : ישלח ממרום יקחני ימשיני ממים רפים :
 אל תאסוף עם הטאים גפשי ועם אנשי דמים חיי : נאני בתומי
 אלה פדני וחסני : אל תסתיר פניה מכני אל תט באף עבדך
 עורתי היית אל תמשיני ואל תעובדי אלהי ישיגי : אחת שאלתי
 באת יי אתה אבקש שבתך בבית יי כל ימי חיי לחיות בנועם
 יי ולבקר בתיכור : פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל
 בחיים בו :

דער נאך זאגט מען ויהי נועם :

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו בוננה
 עלינו ומעשה ידינו בוננהו :

יזטב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אומר ליהוה מחסי
 ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא יצילה מפח יקוש
 מדבר חיות באברתו יסד לה ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה
 אמתו : לא תירא מפחד קלה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל
 יחלוק מקטב ישוד צהרים : יפול מצדה אלה ורכבה מימנה
 אלה לא יגש : רק בעיניה תביט ושלמית רשעים תראה : כי
 אתה יי מחסי עליון שבת מעונה : לא תאונה אלה רעה
 ונגע לא יקרב באהלה : כי בלאביו יצנה לה לשמרה בקל
 דרכך

דְרִיָּה: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלָהּ: עַל שְׁחַל
וּפְתָן תִּדְרוֹךְ תִּרְמוֹס כְּפִיר וְתִנִּין: בִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ
אֲשַׁגְּבֶהוּ בִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה
אֲחַלְצֶהוּ וְאִכְבְּדֶהוּ: אִתָּךְ יָמִים אֲשַׁבֵּעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

אח"כ יאמר נוסח זה דער גאנץ זאגט ער דאס:

**בִּישׁוּת מוֹת הַמָּלָךְ עֲזִיזוֹ וְאַרְאֶה אֶת אֲדֹנָי יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
רָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלֵיו מַלְאִים אֶת הַהִיכָל: שׁוֹרְפִים עוֹמְדִים
מִמַּעַל לֹא יֵשֶׁשׁ בְּנָפִים יֵשֶׁשׁ בְּנָפִים לְאַחַד בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו
וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה רִגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲזֹפָה: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
אִימְרִים הַמְּבַקְרִים עִמּוֹ הַקְדִּישָׁה וְאִגִּין דִּיא מְבַקְרִים מִיֵּשׁ דָּעַם חוֹלָה דִּיא קְדוּשָׁה:**

קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזור החולה זאגט ווידער דער חולה:

וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל:

ענינים המבקרים עמו זאגין ווידער דיא מְבַקְרִים מִיֵּשׁ דָּעַם חוֹלָה:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

בצאתם יאמרו קוען זיין גייען ארויס זאגין זיין:

**אֲנִי בָבֶת גְּדוֹלַת יְמִינָה תַּתִּיר צְרוּכָה: קִבֵּל רֶנַת עֲמָה
שֶׁגִּבְנוּ מִתְּהַרְנוּ נִזְרָא: גָּא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה כְּבִבֶּת
שְׁמֵרִם: בְּרַכֶּם מִתְּהַרִם רַחֲמִיָּה צִדְקָתָה תְּמִיד גְּמֻלָּם: חֲסִין
קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבָה נִהַל עֲדִתָּיה: יְחִיד גָּאָה לְעֲמָה פִּגְה וּזְכָרִי
קְדוּשָׁתִּיה: שְׁנַעֲתִינוּ קִבֵּל וְשִׁמַּע צַעֲזִתִּינוּ יִלְבַּע תַּעֲלוּמוֹת:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:**

**שׁוֹרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לֹא יֵשֶׁשׁ בְּנָפִים יֵשֶׁשׁ בְּנָפִים
לְאַחַד בְּשִׁתִּים יִכְסֶה פָּנָיו וּבְשִׁתִּים יִכְסֶה
רִגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲזֹפָה: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל**

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

וַתֵּשְׂאֵנִי רוּחַ וַאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל :

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ :

תורה יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלָיךָ וַיְחַנּוּנֶךָ :
יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלָיךָ וַיִּשְׁמַע קוֹל שְׁלוֹם : וַיִּשְׁמְרוּ אֶת

מִשְׁמֶרְתּוֹ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לִפְנֵי אוֹהֶל מוֹעֵד לְעֵבֹד אֶת
עֲבוֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וַעֲתָה יִגְדַּל נָא כֹחַ יי בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר :
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת הַמַּהֲתָה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קְטֹרֶת וְהוֹלִךְ מִהֲרָה אֶל הָעֵדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם :
וַיִּתֵּן אֶת הַקְטֹרֶת וּכְפַר עַל הָעָם : הוּא יִתְחַטֵּא בּוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִסָּהֵר : אִזּוֹ יִשִּׁיר יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת עָלֵי בְּאֵר עֵנּוּ לָהּ : בְּאֵר חֲפְרוּתָה שְׁרִים כְּרוּתָה נְדִיבֵי הָעָם
בְּמַחֲוָקֶק בְּמִשְׁעָנֹתָם וּמִמְדַּבֵּר מִתְנַה : וּמִמִּתְנַה נַחֲלִיאֵל
וּמִנַּחֲלִיאֵל בָּמוֹת : לֹא תִבִּיט אֵוֹן בִּיעֶקֶב וְלֹא רֹאֶה עֵמֶל בִּישְׂרָאֵל
יי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַתִּרְוַעַת מִלֶּךָ בּוֹ : אֵיתָן מוֹשֶׁכָּה וְשִׁים בְּכָל
קִנְיָה : מֶה טוֹבוֹ אֱלֹהֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁפָּנוּתֶיהָ יִשְׂרָאֵל : כָּרַע שָׁכֵב
כְּאֵרִי וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמֵנו : אֲרָרֶיךָ אֲרֹר וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ : לֹא
תִעְרוּץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יי אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא : כִּי יי
אֱלֹהֵיכֶם הַהוּא עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם : עָלֶה רֹאשׁ הַבִּסָּגָה וְשֹׂא עֵינֶיךָ יִמָּה וְצַפּוֹנָה וְתִימָנָה
וּמִזְרָחָה וְרֹאֶה בְּעֵינֶיךָ : כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם :
שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַחֲבַת אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְכָה וּבְכָל נַפְשְׁךָ
וּבְכָל מְאֹדֶךָ : יי אֱלֹהֵיכֶם הַהוּא לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֵם לָכֶם בְּכָל אֶפְרַיִם
עֲשֵׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם : לֹא תִעְרוּץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יי

אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבָּךְ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ וּבְרוּךְ
 אַתָּה בְּצֵאתְךָ: בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹלְיוֹ יִרְחַף יִפְרֹשׁ בְּנִפְיוֹ
 יִקְחֵהוּ יִשְׁאֲהוּ עַל אֲבֵרָתוֹ: יִי בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נִכְר:
 נְבִיאִים אֲנִי תִתְעַנֵּג עַל יְהוָה וְהִרְפֵּבְתִּיהָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ
 וְהִאֲבִלְתִּיהָ נִחַלַת יַעֲקֹב אֲבִיהָ כִּי פִי יִי דָבָר: כִּי
 הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לָאָדָם מַה שְׂיָחוּ: עוֹשֶׂה
 יִשְׁחַר וְעֵיפָה וְרוֹנֶךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ יִי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁמוֹ:
 בְּהִתְעַמֵּף עָלַי נִפְשִׁי אֶת יִי וּבִרְתִּי וַתֵּבֵא אֱלֹהֶיךָ תִּפְלֵתִי אֵל הַיִּבֵּל
 קִדְּשָׁה: לֹא יָבֹא עוֹד שְׁמִשָּׁה וִירְחָהּ לֹא יֵאֱסֹף כִּי יִי יִהְיֶה לָּהּ
 לְאוֹר עוֹלָם וְלִשְׁלֹמוֹ יָמֶי אֲבָלָהּ: עֲבָרוּ עָבְרוּ בְּשָׁעִירִים פְּנוּ דְרָךְ
 הָעַם סוּרוּ סוּרוּ הַמִּסְלָה סָקְלוּ מֵאֲבֵן הָרִימוּ גַם עַל הָעַמִּים:
 שִׁירוּ לִי הִלְלוּ אֶת יִי כִּי הִצִּיל אֶת נַפְשִׁי אֲבִיוֹן מֵגֵד מְרָעִים:
 וְהָיָה מִדֵּי חֲדָשׁ בְּחֻדָּשׁוֹ וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשַׁבְתּוֹ יָבֹא כָל בְּשׂוֹר
 לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנָי אָמַר יִי: וְאֶרְוַחְתִּי אֶרְוַחַת תָּמִיד נִתְּנָה לִּי
 מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דָּבָר יוֹם בְּיוֹמוֹ: נִתְּשָׁאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אֲחֵרִי קוֹל
 בְּעֵשׂ גָּדוֹל בְּרוּךְ בָּבוֹד יִי מִמְּקוֹמוֹ וְאֶרְשָׁתִּיהָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיהָ
 לִי בְצֶדֶק וּבִמְשֻׁפֵּט וּבְהֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֶרְשָׁתִּיהָ לִי בְּאַמוּנָה
 וְיִדְעָתָ אֶת יִי: מִי אֵל כְּמוֹהָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לְשִׁאֲרִית
 נִחַלְתּוֹ לֹא הִתְחִיךְ לְעַד אֲבֹ כִּי תִפֹּץ חֶקֶד הוּא יָשׁוּב יִרְחֹמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ
 עוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּכַזּוֹלוֹת יָם כָּל חַמְאָתָם: תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קָדָם: וְיִרְחַח
 לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צִדְקָה וּכְרָפָא בְּכִנְפֶיהָ וַיֵּצֵא אֶתְכֶם וּפִשְׁתֶּם
 בְּעֵגְלֵי מִרְבֵּק: וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא בְּיָדָם חֲצוֹ וַיִּי אֱלֹהִים
 בְּשׁוֹפָר יִרְקַע וְהִלָּה בְּסִעְרוֹת תִּימָן: וּבִגְבֻרָתִים בְּיָ וּבִשְׁמוֹ יִתְהַלְכוּ
 נָאִם יִי: יִרְבִּיבֵהוּ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וַיֵּאֱבֵל תְּנוּבוֹת עֲלֵי וַיִּנְקֶחָהּ
 דָּבָשׁ מִכֶּסֶּעַ וְשֶׁמֶן מִתְּלִמִּישׁ צוֹר: רָאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
 וְאִין אֱלֹהִים עֲמָדֵי אֲנִי אֲמִית נֶאֱתָהּ מַחְצִתִּי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין

מִיָּדִי מִצִּיל : אֲשֶׁרִיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹהָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּי מִגִּן
עֲוֹנִי וְאֲשֶׁר תִּרְבַּב גְּאוֹתֶךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל
בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ :

כְּתוּבִים וְהִתְעַנְגַּ עַל יְיָ וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֲלוֹת לְבָבְךָ : וְהוֹצִיא כְּאוֹר
צִדִּיקָה וּמִשְׁפָּטִיךָ בְּצִדִּיקִים : שְׁמַע אֱלֹהִים
קוֹלִי בְּשִׁיתִי מִפֶּתַח אוֹיֵב תִּצּוֹר חַיִּי : אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי
כִּיִּד אֲשׂאֹל כִּי יִקְחֵנִי סֶלָה : תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּר כְּיָרְעִים מִרְגָּשֶׁת
פּוֹעֲלֵי אֵנוֹ : אֲשֶׁרִי תִבְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכּוֹן תִּצְרִיךָ נִשְׁבָּעָה בְּמוֹב
בֵּיתֶךָ קְדוֹשׁ הַיִּכְלָה : וְאֲנִי עֲנִי וְאַבְיוֹן אֱלֹהִים חוֹשֶׁה לִי עֲזָרִי
וּמַפְלְטִי אֶתָּה יְיָ אֵל תֹּאחֶר : יָחוּם עַל דָּל וְאַבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת
אֲבִיוֹנִים יוֹשְׁעֵי : גִּם וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֶּה
לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲרֹךְ כָּל חֲמָתוֹ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַד דָּבַר
כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ לִכְעַן שְׁמֶךָ : אִם תִּשְׁבֹּב
לֹא תִפָּחַד וְתִשְׁכַּבְתָּ וְעָרְבָה לְעִנְיָתְךָ : אִז תִּלָּךְ לִבְטַח בְּרָבָךָ
וְרִנְיָה לֹא תִגּוֹף : בְּהִתְחַלְקָה תִּנְחָה אִתְּךָ בְּשִׁכְבָּךָ תִּשְׁמֹר
עֲלֶיךָ וְתִקְיֹצוֹת הִיא תִשְׁחָה : בְּשֵׁשׁ צִרוֹת יִצִּילָהּ וּבְשִׁבְעַ
לֹא יִגַּע בָּהּ רָע : פְּדֶה נַפְשׁוֹ מִמַּעְבוֹר בְּשִׁחַת וְחַיָּתוֹ בְּאוֹר תִּרְאָה :
לְהַשִּׁיב נַפְשׁוֹ מִנִּי שִׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר חַיִּים אִם יֵשִׁים אֱלֹהֵי לְבוֹ
רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֵאֱסֹף : וְאַתָּה צְדִיק־עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ
כִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשָׁעֵנוּ : נִפְלָה נָא כִּיד יְיָ כִּי רַבִּים
רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֵל אֲפֹלָה :

עד כאן הם ס"ה פסוקים במספר שס ארדנ"י

בִּיז אֶהְיֶה זֵינְעֵן פִּינָה אוֹנֵי זַעֲבָדֵי פִּסּוּקִים דִּיא צֶאל פֿון שֵׁם אֲרִדנ"י
דער נאך זאגט מען דאס :

וַיְהִי נֹעֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה :

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בָּצַל שְׂבִי יִתְלַנֵּן : אֹמֵר לִיהוָה מַחֲסִי
וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתָי בּוֹ : כִּי הוּא יִצְלֶנּוּ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ
מְדַבֵּר הוֹדֹת : בְּאֲבָרָתוֹ יִסָּד לֶךְ וּתְחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה צִנְה
וּסוֹחֲרָה אָמְתוֹ : לֹא תִירָא כִּפְתֹּר לִי־לָהּ בַּחֲץ יַעֲוֶה יוֹמָם : מְדַבֵּר
בְּאִפְלֵ יִהְיוּ מִקְטָב יִשׁוּד צָדִיקִים : יִפּוֹל מִצְדָּה אֱלֹהִים וּרְבִבָה
מִי־מִנָּה אֱלֹהִים לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינָיָה תִּבְיֹשׁ וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים
תִּרְאֶה : כִּי אֲתָה יְיָ בַּחֲסִי עֲלִיּוֹן שְׁמַתָּ מַעֲוֹנָה : לֹא תֵאָנֶה אֱלֹהִים
רָעָה וְנִגְעוּלָא יִקְרַב בְּאִתְּלָהּ : כִּי מִלְּאָכָיו יִצְנֶה לֶךְ לִשְׂכָרָהּ
בְּכָל דְּרָכֶיהָ : עַל בָּפִים יִשְׁאוּנָה פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלָהּ : עַל שִׁחַל
וּפִתָּן תִּדְרוֹף תִּרְמוֹם כְּפִיר וְתִנֵּן : כִּי בִי חִשֵּׁק וְאִפְלִיטָהוּ אֲעִיגְבֶּהוּ
כִּי יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֵנִי וְאֲעִנֶנּוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ
וְאִכְבְּדֶהוּ : אֲךָ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי :

אח"כ יאמר נוסח זה דער גאנץ זאגט ער דאס :

בְּשֵׁנַת מוֹת הַמָּלָךְ עֲוִיזָהוּ וְאִרְאֶה אֶת אֲדָנִי יֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלֵיוֹ מְלָאִים אֶת הַהֵיכָל :
שָׂרִפִּים עֲזָמָדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ
בְּנָפִים לְאַחַד בְּשִׁתִּים יִכְסֶּה פָּנָיו וּבְשִׁתִּים יִכְסֶּה
רִגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲזֹפֶה : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר :
וְאִמְרִים הַמַּבְקִרִים עִמּוֹ הַקְדוּשָׁה זְאִינִן הֵיא מְבַקְרִים מִיט דַּעַם חוֹלָה הֵיא קְדוּשָׁה :
קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

חזור החולה זאגט דער חולה ווידער :

וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרִי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל :
עוֹנִים הַמַּבְקִרִים עִמּוֹ זְאִינִן ווידער הֵיא מְבַקְרִים דַּעַם חוֹלָה :
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

בצאתם יאמרו ווען זיין גייען ארויס זאגן זיין :

אָנא בָּנִים גְּדוּלַת יְמִינָה תִתִּיר צְרוּרָה : קִבֵּל רֵנַת עֲמֻה
שְׁגָרָנוּ מִתְּהַרְנוּ נִזְרָא : נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְהוּדָה קִבְּבַת
עֲמָרָם : בְּרָגָם מִתְּהַרָם בְּהִמְיָה צִדְקָתָה תִּמְיֵד גְּמִלָם : דְּבִין
קְדוּשׁ בְּרוּב מוֹבָה נִהַל עֲדָתָה : יְחִיד גִּאָה לְעֲמֻה פִּנְיָה זוֹכְרֵי
קְדוּשָׁתָה : שְׁנֵעֵתִינוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צִעֲקָתֵינוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת :
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

עוֹרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לֹא שֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ
בְּנָפִים לְאַחֵד בְּשָׁתִים יִכְסֶה פָּנָיו וּבְשָׁתִים
יִכְסֶה רַגְלָיו וּבְשָׁתִים יַעֲוֹפֶה : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׁ גְּדוּל :

בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

דָּעַר נָאךְ זָאגט עַר דִּיא תִפְלָה :

"אָנא בָּנִים גְּדוּלַת יְמִינָה תִתִּיר צְרוּרָה :

קִבֵּל רֵנַת עֲמֻה שְׁגָרָנוּ מִתְּהַרְנוּ נִזְרָא :

נָא גְבוּר דִּינוּ יוֹמָב "קִבְּבַת שׁוֹמְרָהוּ :

"בְּרָגָהוּ מִתְּהַרָהוּ בְּהִמְיָהוּ צִדְקָהוּ תִתְּפַח גִּנְיָה :

"חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב מוֹבָה נִהַלָהוּ עֲדָתָה :

"יְחִיד גְּבוּל לְעֲבָדָה פִּתַח זוֹחֵר קְדוּשָׁתָה :

"שְׁמַע קוֹלָנוּ וְעֲשֵׂה צִדְקָה יוֹדַע תַּהֲלֻתָה :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

סמוך ליציאת נשמתו יעוררוהו לומר שמע ישראל וגו' ומה שאמר משה רבינו סמוך לפטירתו. ברוך שמו וקיס לעולם ועד, ואם אפשר להקריאו גם הפסוקים דכסמוך מוטב ואם לאו יאמרו העומדים עליו בלשון נסתר כגון נפשו יחידתו וכיוצא בזה.

כאשר הגנו לפניך למשה :

ווען דיא סבבקים אדער דיא חברה זעהען דאס דיא נשמה וויל פאלד
אויס גיין. זאלין זיין דעם חולה דער מאנען דאס ער זאל זאגן שמע
ישראל ה' אלקינו ה' אחד: ברוך שמו חי וקים לעולם ועד, און ווען
ער קען דיזע פסוקים זאגן וויא ווייטער שטייט איז גוט. ווען גיט
זאלין עס דיא סבבקים זאגן: וויא עס היר זיין געטיילט איז פון המלאך
פון הצילה זאגן דיא סבבקים וויא דער חולה. און פון הצילה פון כל
הנשמה. וויא ווייטער געזייכנט איז. און פון כל הנשמה אן זאגן
זיין אלע גלייך:

המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את
הנערים ויקרא בהם שמי ושם
אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ:
מי כמזכה באלים יי מי כמזכה נאדר בקודש
נזרא תהלות עושה פלא: אתה גבור לעולם
אדני מחיה מתים אתה רב להושיע: מכלל
חיים בהסד מחיה מתים ברחמים רבים:

המלאך דר ענגעל וואס האט מיך אויס געלייזט פון אלעם בייזין. זאל
בענטשן דיא יונגען. און עס זאל ווערן גירופן אן זיין מין
נאמען און נאמען פון מיינע עלטערן אברהם און יצחק און זיין זאלין
זיך ווידמען פיל אין לאנד: ווער איז דיר גלייך אונטער דיא שטארקע.
נאט ווער איז גלייך וויא דוא, באשיינט ביזט דוא מיט הייליגקייט.
פונקטליך מיט לויבונג. ער טוט וואונדער: דוא ביסט איין שטארקער
אין אייביגקייט. נאט דער דא מאכט לעבעדיג דיא גישטארפענע. דוא
ביזט איין מייסטער צוא העלפן: ער שפייזט דיא לעבעדיגע מיט גינאר.
ער מאכט לעבעדיג דיא גישטארפענע מיט פיל פארעם הערציגקייט:

הַצִּילָהּ מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי : תַּפּוּל
 עֲלֵיהֶם אִמָּתָה וּפֶחַד בְּגָדוֹל זְרוּעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן :
 עַד יַעֲבֹר עִמָּה יְיָ עַד יַעֲבֹר עִם זֶו קִנִּית : נִפְלָה
 גָּא בִיד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֵל אֶפּוֹל :
 ? יִשׁוּעָתָה קִוִּיתִי יְיָ : לְפֹרֶקֶתָּהּ סִפְרִית יְיָ : בִּידָה
 אֶפְקִיד רוּחִי פָרִית אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמָת : בְּטוֹב
 אֱלֹוֹן אֶקְיִץ בְּרַחֲמִים טוֹבִים אָמֵן : יִשְׁלַח מִמְרוֹם
 יִקְחֵנִי יִמְשְׁנֵנִי מִמֵּים רַבִּים : יַצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי עֹז
 וּמִשָּׁנָאֵי כִּי אֶמְצֹו מִמֶּנִּי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ
 בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : וְאֲנִי בְרוּב הַסֶּדֶךְ אֲבֵא בֵיתָהּ

דִּיעַ זאגט דער חוֹלָה

באשירעם פון שווערד מיין לייב . פון הונד דאס איז דער יצר הרע מיינע
 איינציגע נשמה : עס זאל פאלן אויף זיין פורקט אונג אנגלשט דורך
 אכפערקייט דיין מאכט . זיין זאלן שטיל שווייגן וויא איין שטיין ביז
 עס וועט איבער פארין דיין פאלג : גאט . ביז עס וועט איבער פארין
 דיין פאלג דאס דוא גילבט האסט : מיר זאלן פאלן אין גאטס האנד .
 דען זיינע דער בארמונג זיינען פיל אבער אין האנד פון מענטשין זאל
 איד גיט פאלן : צו זיינע הילף טוא איד האפן גאט : אין זיינער
 האנט טוא איד באפעלן מיינע וויל : דוא האסט מיך אויס געלייזט
 ווארהאפטנער גאט : אין גוטן זאל איד איבער געכטיגן . איד זאל
 אויף וואכן מיט גוטע דער בארמונג אמן : ער זאל שיקן פון הימל ער
 זאל געבען מיך : ער זאל מיך אויס ציהען פון פיל וואסערין . ער זאל
 מיר באשירטן פון מיינע שטארקע פיינד אונג פון מיינע פיינד וואס זיינן
 שטארקער אלס איד : איד וויל מיך דער מיינען פאר גאט אין לאנד פון

אייביג

אַשְׁתַּחֲוֶה אֶל הַיָּבֵל קְדֹשָׁה בְּיִרְאָתָהּ: אֲנִי בִצְדָק
אֶחָדָה פָּנֶיהָ אֲשַׁבֵּעַה בְּהַקִּיץ תְּמוּנָתָהּ:

דאס זאגן דיא חברה:

הַצִּילָה מִתְּחַרֵּב נַפְשׁוֹ מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתוֹ: תַּפּוּל
עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפֶתַח בְּגָדוֹ זְרוּעָה יָדָמוּ כְּאֶבֶן:
עַד יַעֲבֹר עִמָּהּ יִי עַד יַעֲבֹר עִם זֶו קִנִּיתָ: וְפֹל
נָא בְּיַד יִי כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבִיד אָדָם אֵל יִפּוּל:
לִישׁוּעָתָה קִוִּיתִי יִי: לְפֶרֶקֶתְךָ סִבְרִית יִי: בְּיָדְךָ
יִפְקִיד רִוְחוֹ פְּדִית אֹתוֹ יִי אֵל אֲמֶת: בְּטוֹב
תִּלְוִין תִּקְיִין בְּרַחֲמִים טוֹבִים אָמֵן: יִשְׁלַח מִמָּרוֹם

אייביג לעבן: אונ איך דורך דינע גרויסע גיגאר זאל קומען אין דיין
הויז אונ זאל מיך פוקן צוא דיין הייליגן פאלעץ מיט דיין פארקט: איך
דורך גרעקטיגקייט זאל זעהען דיין און געזיכט איך זאל מיך זעהען
ווען איך וועל אויף וואכן פון דיא גיטמאלט דינער שכינה:

דינע זאגן דיא חברה:

פאשירעם פון שווערד זיין לייב, פון הונט דאס איז דער יצר הרע זיינע
איינציגע נשמה עם זאל פאלן אויף זיין פורקט אונ אנגשט דורך
אכפערקייט דיין מאכט, זיין זאלען שטיל שווייגען וויא איין שטיין
ביז עם וועט איבער פארען דיין פאלק גאט, ביז עם ווערט איבער
פארין דיין פאלק דאס דוא גיליבט האסט. ער זאל פאלן אין גאטס
האנד דען פיל זיינן זיין דער פארמונג, אבער אין האנד פון מענטשין
זאל ער גיט פאלן. צוא דינע הילף טוא איך האפן גאט. אין דינער
האנט טוט ער באפעלן זיינע זייל דוא האסט אים אויס גילייזט
ווארהאפטנער גאט. אין גוטן זאלסטו איבער געקטיגן דוא זאלסט
אויף וואכן מיט גוטע דער פארמונג אמן. ער זאל שיקן פון הימל ער
זאל געמען דין ער זאל דין אויס ציהען פון פיל וואסער ער זאל דין

יִקְחֶהָ יְמִישָׁהּ מִמִּים רַבִּים יִצִּילָהּ מֵאִי־כִיד עֵז
וּמִשְׁנֵאִיָּה כִּי אִמְצֹו מִמָּה : תִּתְּהִלָּהּ לִפְנֵי יי
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים : וְהוּא בְּרוּב חֶסֶדָּהּ יִבֹּא בֵּיתָהּ
יִשְׁתַּחֲוֶה אֵל הַיֵּבֶל קִרְשָׁהּ בִּירְאָתָהּ; וְהוּא בְּצֶדֶק
יַחֲוֶה פָּנֶיהָ יִשְׁבַּע בְּהִקְיָן הַמִּוֹנֶתָהּ :

כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְּהִל יְהִי הַלְלוּיָהּ : עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ עַל דָּבָר כְּבוֹד שְׁמָהּ וְהַצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָהּ : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל
חַמָּתוֹ : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ בָּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

פֶּאָרְשִׁדְמֶען פֿון דײַנע שְׂטאַרְקע פֿיַיַד אונ פֿון דײַנע פֿיַיַד וואס זײַנען
שְׂטאַרְקֶר אַלס דא וואָלְקט דײַך דר מײַאָן פֿאַר גאַט אײַן זאַנד פֿון אײַבֿיגן
לֶעבֿין . אונ ער דורך דײַנע גרויסע גיגאַד זאל קומען אײַן דײַן הויז ער
זאל זײַך בוקן צוא דײַן הייליגן פֿאַלְעַן מיט דײַן פֿאַרְקֶט . ער דורך
גירעקײט זאל זעהען דײַן אָן געזיכט . ער זאל זײַך זעטיגן ווען ער
ווערט אויף וואכין פֿון דיא גיִשְׂטאַלֶט (דײַנער שְׂכִינָה) :

יעדער דער וואס האט אײַן זייל זאל גאט לויבין לויבט גאט , העלף
אונז גאט אונזער העלפער אום ווילין דײַן גיִעֶהֶרְמִין נאמען אונ פֿאַשִׁירֶם
אונז אונ טוא פֿאַר געבין אויף אונזערע זינד אום וויל דײַן נאָמען .
אונ ער אײַז פֿאַרעמֶהאַרְצִיג ער פֿאַר גיבט דיא זינד אונ ער מאַכט גיט
פֿאַר דאַרְבִּין אונ ער מעֶהֶרְט צוא ווידער קערין זײַן צֶאָרִין אונ ער דער
וועקט גיט גאר זײַן גרים צֶאָרִין . פֿאַר נעם יִשְׂרָאֵל גאט אונזער גאט
אײַז אײַן אײַנזִיגער גאט . גילויבט זײַא דער נאָמן זײַן הערליכע קיניג־רײַך
אַיִסער אונ אײַבֿיג . גאט גיניגט גאט האט גיניגט גאט וועט קיניגין

לה

מעבר יבק

יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
יִי הוּא דֵּאֱלֹהִים : ^{ו' פסוקים ויבן מאל} מִיּוֹתָד אֱהִיָּה
אֲשֶׁר אֱהִיָּה הוּא הָיָה וְהוּא תָּהָה וְהוּא יִהְיֶה הוּא
מִמִּית וּמְחִיָּה לִפְנֵי לֹא נֹצֵר אֵל וְאַחֲרָיו לֹא
יִהְיֶה : עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן תִּתְּנֶנּוּ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתְךָ
וְאַנְט דֵּר חוֹלָה כִּי עָרְתָה שְׁבִיבָתִי וְאַשְׁכּוּט יִשְׁנָתִי
אֲזִינֹחַ לִי :

וְאַנְט דֵּר חוֹלָה : דָּען אִי־צוֹגֵד וְעַל אֵיךְ לִיגֵן אונ וועל זיין געשטילט אײַךְ
וועל שְׁלָאפִין דָּאס וְעַל־בִּינֶע מֶאֶל זאל רוהיג זיין צוא מיר :
דיא מִבְּקָרִים זאגן אזוי : דָּען אִי־צוֹגֵד וְעַרְקֶטוּ לִיגֵן אונ ווערסט זיין
געשטילט דוא וועסט שְׁלָאפִין דָּאס וְעַל־בִּינֶע מֶאֶל זאל רוהיג זיין צו דיר :
ואס לא יאמר החולם הפסוקים והקדוש כס המיוחד הכל כי אם העומדים עליו
למרוסו אזי יאמרו :

ווען דער חולה האט גיט גיקענט זאגן וונדערין דיא מִבְּקָרִים אליין *
אזוא זאגן זיין אויך דיווען (יהי רצון) :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ
שְׁרִיאת פִּסּוּקֵי בְּקִשָּׁה שְׁקָרֵינוּ לְפָנֶיךָ
בִּיעַת וּבִעוֹנָה זֹאת וּמִדּוּשׁ וְיִחּוּד שְׁמָךְ שִׁיבָא

אימער אונ אייביג . גאט ער איז דער הער (ו"פ) (זיבן מאל) גיאייניגט
איז דער דא הייבט (אחיה אשר אחיה) ער איז גיווען אונ ער איז איינזגד .
אונ ער וועט זיין אייביג . ער טויט אונ מאכט לעבעדיג . פאר אים
איז קיין גאט גיוועזן אונ נאך אים וועט אויך קיינער גיט זיין . טוא
עס אום ווילן דיין נאמען טוא עס אום ווילן דיין רעכטע האנט טוא עס
אום ווילן ביינער תורה טוא עס אום ווילן ביינע הייליגקייט :

מעבר יב

מִפִּינוּ יִהְיֶה חֲשׁוֹב וּמִקּוּבֵל לְפָנֶיהָ כְּאֵלוּ אִמְרָן
 תְּחִלָּה תִּלְוָה (פכ"פ) בְּעֶצְמוֹ בְּקִדּוּשָׁה וּבִטְהָרָה
 וּבְאַמוּץ הַלֵּב אָמֵן:

ואם שוהה החולה להפריד יאמר מזמורים אלו כסדרן בהללים . ואם הוא סמוך לשבת
 או יום שבת או יום טוב יאמרו ג"כ מזמור נ"ב :

וְעַתָּה דַּעַר חוֹלָה אִיזוּ נָאךְ נִיט גִּישְׁטאַרְבִּין זָאלִין דִּי חֲבֵרָה דִּינֶע מִזְמֹרִים
 פֿון סו אָן . אויב עס איז נאָהִינט צוא שַׁבָּת אָדער שַׁבָּת יום טוב
 זאָגן זיין ערָסט (מזמור שיר ליום השבת) :

צב מִזְמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוב להודות לִי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
 עֲלִיּוֹן : לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְאִמְוָנְתְּךָ בְּלִילוֹת :
 עֲרִי עֲשׂוֹר וְעֲלִי נָבֵל עֲלִי הַגִּזֹּן בְּכִנּוֹר : כִּי שִׁמְחַתְנִי יי בְּפִעֲלֶךָ
 בְּכַעֲשֵׁי יְדֶיךָ אֲרַנֶּן : כִּי גִדְּלוּ מַעֲשֶׂיךָ יי מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבֹּתֶיךָ :
 אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת : בְּפִרוֹחַ רִשְׁעִים
 בָּמוֹ עָשָׂב וַיִּצְצוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן לְהַשְׁמָדָם עֲרִי עַד : וְאַתָּה
 כָּרוֹם לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אִיְבֹתֶיךָ יי כִּי הִנֵּה אִיְבֹתֶיךָ יאֲבִדּוּ

מזמור איין לויב גיטאנג צום טאג פון שבת : עס איז איין פערנעגניגן
 צוא לויבין דיר גאט . אונ צוא זינגען צוא דיין נאמען : צוא
 זאגן אלע פריא מארגן דינע גענאדיגן . אונ דינע מרייטיגן אין דיא
 נעכטע : אויף איין צעהען שט-וינגען כלי זמר . אויף איינער פידעל .
 אויף איינעם הארף וואס ווערט דער פייא מיט דעם מויל צוא גיוונגען :
 דען דוא גאט האקט מיד ערפרייט מיט דינע ווערק . אונ וועל דאָהער
 זינגען פון דיא וויקקונג דינע הענדע : וויא גרויס איז דינע ווערקע
 גאט . העכסט טיף זייען דינע גיבאנקען : איין דוסער מענטש קען עס
 נישט וויסן . אונ איין גאר קען עס נישט פערשטיין : דאס עס פליהען די
 רשעים וויא איין גראז . אונ דיא אלע אום רעכט שפראצן . איז עס
 גור אום צוא פערטליגן זיין אויף אימער : דוא אָדער פלייכסט אימער
 ערטהאפן . דוא גאט : דען דינע פיינדע גאט . דינע פיינדע וועלן
 פערלארן

יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן : וְהָרַם כְּרָאֵם קִרְנֵי בְּלֹזִית בְּשִׁמּוֹן רַעְיוֹן :
וּתְבַטְט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים עַל־מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי : צְדִיק
בְּתִמְרֵי יִפְרַח בְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה : שְׁתוּלֹתַי בְּבֵית יי בְּחִצְרוֹת
אֶתְּנֶנּוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנוּבּוֹן בְּשׂוֹכָה דְּשִׁשִּׁים וּרְעֻנָּגִים יִהְיוּ :
לְתִמְרֵי כִי יִשָּׁר יי צוּרֵי וְלֹא עֲוֹלָתָהּ בּוֹ :

סו לִמְנַצַּח בְּנִינּוֹת כִּזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִתְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר
פָּנָיו אֶתְּנוּ כָּלָה : לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָפָה בְּכָל גּוֹיִם
יִשְׁוֹעַתָּה : יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהָ עַמִּים כּוֹלָם : יִשְׁמְחוּ וַיְרַנְּנוּ
לְאוֹמִים כִּי תִשְׁפּוֹט עַמִּים מִיִּשׁוּר וּלְאוֹמִים בְּאֶרֶץ תִּתְּנֵם סָלָה :

פֶּעַרְלָאָרִין וְעֶרְיִן . זַיִּיא וְעֵלִין צוּא שְׁפָרִיט וְעֶרְיִן אֵלַע אומֶרְעֵכֵט טוֹעֵר :
אונ עֵס וועט עֶרְהִיבִין וְעֶרְיִן וויא דער דָּאס (אזו אַמִּין חָה) מִיין הָאָרְעֵן .
מִיין עֶלְטֶער וועט זיין אזו זענפֿמיג וויא פֿרישע אַיִל : מִיין אויג וועט
נִקְמָה זעהען אָן מִינע נאָכקוקער . אַלס עֵס וועלן אויף שְׁמִיין געגען
מִיךְ דיא בִּינע לִיטע . וועט מִיין אויגער הערין פון זייער מַפְלָה : דער
גִּרְעֵכֵטֶער וועט וויא אַיִן טִיטִיל בּוֹים אויף פֿליהען וויא אַיִן טענען
בּוֹים אַין דעם וואָלד לִבְנוֹן וועט ער גִּרְזִיטֶער וְעֶרְיִן : זַיִּיא וְעֵלִין זיין
וויא אַיִן גִּפְּלָאנצט אַין גאַטעס הויז . זַיִּיא וְעֵלִין אַין דיא הויפּען פון
אונזער גאַט פֿליהען : זַיִּי וְעֵלִין זיך פֿרוּכטִין זעלפֿסט אַין זייער גרויען
אַלְטֶער . זענפֿמיג א נ גִּרְנענֶער וְעֵלִין זַיִּי זיין : זַיִּיא וְעֵלִין גַּאד דער לעבֿין
צוּא זאַגִין דָּאס גאַט איז גִּרְעֵכֵט מִיין שְׁעָפֶער איז אָן אונזערֵכֵט :

לִמְנַצַּח דוּרָה אַיִנען מִינְשְׁטֶער־לִיבִין שְׁפִיל אויף דעם בְּלִי זְמֵר דָּאס דָּא
הייסט גִּינּוֹת אַיִן לויב גִּינּוֹת : גַּאט וועט אונז גענעדיג זיין .
ער וועט אונז פֿענְשִׁין . ער־לִיבִיטִין זיין אָן געזיכט צוּא אונז אויף אַיִמֶר :
דאָמיט מֵעַן זַאל אויף דער עֶרֶד וויסן זיין וואונדער . אונזער אַלע
פֿעֶקער זיין הילף : דָּאס זַיִיא זאַלִין דיר לויבֿין די פֿעֶלקער . דוא גַּאט .
עֵס זאַלִין דיר לויבֿין אַלע פֿעֶלקער : עֵס זאַלִין זיך פֿרייען אונ זינגען
דיא נאָציאָנען דָּאס דו רִכְטֶעסֵט דיא פֿעֶלקער זייער עֶרְלִיך . אונ דָּאס
דוא נור רֶעגִירֶסט זַיִי אויף עֶרְדִין אַיִמֶר : זַיִיא זאַלִין דיר לויבֿין פֿעֶקֶר .

מעבר יבק

יְדוּהַ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהַ עַמִּים כּוֹלִם: אֶרֶץ נְתָנָה יְבוּלָהּ
 יִכְרְכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ יִכְרְכְנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כֹּל
 אַפְסֵי אֶרֶץ:

זֶה תַּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ
 בְּדוֹר וָדוֹר: בְּמִסְרָם הָרִים יוֹלְדוּ וּתְחוּלָל אֶרֶץ
 וְתִכַּל וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשָׁב אָנוּשׁ עַד דְּכָאוֹת אִמְרָ
 שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹר כִּי יַעֲבוֹר
 וְאִשְׁכִּיחָהּ בְּלִילָה: זֶרְכָתָם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבּוֹקֶר בַּחֲצִיר יִחְדּוּהָ:
 בַּבּוֹקֶר יֵצֵא וְלֵלָה לָעֶרֶב יִמּוֹלֵל וְיִבָּשׁ: כִּי כָלֵנוּ בְּאַפָּהּ וּבִתְכֻתָּהּ
 נִבְהָלָנוּ: שָׁמָּה עֲוֹנוֹתֵינוּ לְנִגְיָהּ עֲלוּמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּה: כִּי כֹל

דוא גאט. זאלן דיר לויבן אלע באציאנען: דאס דיא ערד האט גיגעבן
 איר פרוכט אזו זאל אונו גאט ווייטער בענטשין. אונוער גאט. ער גאט
 זאל אונו בענטשין. אונעס זאלן דיר פירכטן פאר אים די באוואוינער
 פון דיא גאנצע וועלט:

תכלה איין געבעט פון משה וואס וואר איין געבליכער מאן. גאט
 וואס דיא פיקט אונו איין שוין פון דור צו דור: בעפאר גאט
 עס ווינען דיא בערג געווארן. אונעפאר עס ווינען גאט געשאפן
 געווארן דיא ערד אונ דיא גאנצע וועלט. אונ וואס דיא פיקט פון דער
 אייביגקייט ביז אין דער אייביגקייט איין גאט: קערסט די אום אימער
 דעם בענטשין צו א שטויב. אונ שטרעקסט דאן לעבט ווידער אויף איר
 בענטשען. קינדער: דען שווענד יאר זעהען אויס אין דינע אויגען
 אזווא וויא איין געבטיגער טאג וואס איז פאר איבער גינאגען. אונ וויא
 איינע גאט וואכע: דיא שטרעקסט וויא אונעק. אונ ענטשטייטען
 ווידער וויא פון איינעם שלאף. אין דער פריא בענייעט ער זיך וויא
 איין גראז: אין דער פריא בליהעט ער אויף אונ בענייעט זיך. געגען
 אקענד אבר וויאנעט ער אונ וויד פערטריקענט: דען מיר פערשטאכטן
 דורך ביין צארען. אונ דורך ביין גרים ווערן מיר דר שראקין: שטעלעט
 אונערע זינד דיר אנטקעגן. אונוערע הייטליכע גינאנקען פאר דאס
 ליכט

ימינו פנו בְּעִבְרָתָהּ פָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֵנָּה : יָמֵינוּ שְׁנוֹתֵינוּ כְּהֵם
 שְׂבָעִים שָׁנָה וְאֵם בְּנִכּוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֵהָבִם עָמַל וְאָנוּ
 כִּי גֵז חֵישׁ וְנִעְוָפָה : מִי יוֹדֵעַ עוֹז אֶפְדָּה וּבִכְרָאתָה עִבְרָתָהּ :
 לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַדָּעַ וְנָבִיא לִבֵּב חֲכָמָה : שׁוּבָה יְיָ עַד מִתִּי
 וְהִתְהַם עַל עִבְרִיתָהּ : עֲשִׂינָנוּ בְּבוֹקֵר חֲסִדָּה וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל
 יָמֵינוּ : שְׁמַחְנוּ בִּימּוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאִינוּ רָעָה : יִרְאָה אֵל
 עִבְרִיתָהּ פִּעֻלָּהּ וְהִדְרָהּ עַל בְּיָהֶם : וְיִהִי נֹעֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ :

לִכְט פֿון דיין אַנגיזכט : אונ אזוי ווענדן זיך וועק אלע אונזערע טעג
 דורך דיין צארין . פֿערשטענדען אונזערע יארן וויא איין פֿלויזער נידאנקן :
 דיא טאגע פֿון אונזערע יארן טרעפט אונטער דיא מענטשן זיפעציג
 יאר . אונ ווען שוין בייא גרויסע קרעפטן אכציג יאר . אונ דיא געהיי-
 בענע צייטן פֿון זייא איז פֿול מיט קומר אונ פֿערברעכין . אונ נאך
 זייער אפט שניידעט זיך אפ זייער ניד דער לעפענס פֿאדים אונ פֿער-
 שווינדעט : אונ ווער ווייס נאך וויא עס איז די מאכט פֿון דיין צארין
 אין גאנצין . גיוויס וויא עס איז גרויס דיין פֿורכט אזוי איז גרויס דיין
 גרים : א פֿעלעקלין אונז צו ציילען אונזערע טעג דאס הייכט מיר זאלן
 אונז אימער בארעכענען וויא קורץ אונזער לעבן איז דאמיט מיר זאלן
 דורך דעם איין פֿערשטענדיגעס הערץ פֿעקומען : א ווענדע דיר שוין
 צוא אונז צוריק דוא גאט . ביז וואנען וועכט דוא זיין אין צארען •
 אונ ערפֿארעמע דיר איפֿער ביינע קנעכט : זעטיגע אונז בייא אלע
 פֿריהע פֿעצייטען מיט דינער גיגאד . דאס מיר זאלן שוין זינגען אונ
 אונז ערפֿרייען אין אלע אונזערע טעג : ערפֿרייע אונז אזוי פֿיל טעג
 וואס דוא האסט אונז אונטער דריקט . אזוי פֿיל יארען וואס מיר האבן
 אין זייא נור שְׁלֵעכטעס גיזעהען : מעכטע שוין גיזעהען ווערין ביינע
 גוטע ווערק צוא ביינע קנעכט . אונ דיין גלאזין מאעקסטעט אויף
 זייערע קינדער : עס מעכטע שוין זיין דיא צימליכקייט פֿון גאט אונזער
 גאט איפֿער אונז . אונ אונזערע הענדע ווערק לאז שוין גליקען (געדייהען)
 איפֿער אונז . אונ אונזערע הענדע ווערק זאלן זיין אימער פֿון גרויס גוצין :

מעבר יבם

קני לְדָוִד בְּרָכִי נִפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל בְּרָכִי אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ: בְּרָכִי
 נִפְשִׁי אֶת יְיָ וְאֶל תִּשְׁכַּחֲתִי כֹל גְּבוּלוֹ: הַסּוֹלֶחַ לְכָל
 עֲוֹנֵי הָרוּפָא לְכָל תַּחֲלוּאֵיכִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת תַּיִיכִי הַמַּעֲמִירִי
 חֶסֶד וְרַחֲמִים: הַמַּשְׁבִּיעַ בְּטוֹב עֲדִידָה תַּתְּחַדֵּשׁ בְּנִשְׁרָן נְעוּרֵיכִי:
 עוֹשֶׂה צְדָקוֹת יְיָ וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׂוּקִים: יוֹדֵעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה
 לְבָנִי יִצְחָאֵל עֲלִילוֹתָיו: רַחוּם וְחַנוּן יְיָ אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד:
 לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לָעוֹלָם יִטּוֹר: לֹא בַחֲמָאִינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא
 כַּעַן נִתְּנָנוּ גָּמַל עָלֵינוּ: כִּי כִגְבוּהַ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חֶסֶדוֹ
 עַל יִרְאָיו: בְּרַחוּק כִּי־רַח מִמֶּנְעָרְבִי הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ:
 בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רַחֵם יְיָ עַל יִרְאָיו: כִּי הוּא יָדַע יִצְחָנוּ

לְדָוִד אֵיין נִשְׁעַט צווא דוד לויב הוא מיין זייל צווא גאט. אונ אלע מייע
 איינגעווינדע לויבט זיינען תייליגין גאטען: לויב מיין זייל דעם
 עווינען. אונ פאר געס נים אלע זיינע פערנעלטונגען: וואס פערצייהעט
 צו אלע דינע זינד. אונ וואס האט אויס געהיילט אלע דינע קראנקייטן:
 וואס האט אויס גלייזט פון גרוב דיין לעפן אומניקרענצט דיד (אומרינגילט)
 מיט גינאד אונ מיט פארעמקהארציגקייט: וואס זעטיגט מיט אלעם גוטן
 דיין מויל. בעזייט וויא איין אדלער בעזייט זיינע פעדערין. דינעם
 יונגענד: ער טוט נור גוטעס גאט. אונ טוט געריכט צו אלע אונזער
 דריקטען: וויא ער האט שוין לאנג בעקאנט גימאכט זיינע זיטען (מדות
 טובות) צווא משה. אונ צווא דיא קינדער ישחאל זיינע גרויסע ווערק:
 פארעמקהרציג אונ געפעליג איז גאט. לאנג מיטהיג. אונ איז פון
 גרויסע גינאדען: ער צאנקט נים אין דער אייביגקייט. אונ מראגט
 קיינע פיינדשאפט אויף אלעאנע צייט: נים נאך דעם ערך פון אונזערע
 זינדע האט ער אונז גיטאן. אונ נים נאך דעם ערך פון אונזערע זינדע
 האט ער אונז פערנאלטען: דען וויא הויד עס זיינען די הימלען איבער
 דער ערד. אזו הויד האט געשטיגען זיין גינאד איבער זיינע פרומע לייט:
 וויא ווייט עס איז מורח פון מערב. אזו ווייט האט ער דער ווייטערט
 פון אונז אונזערע פערברעכען: וויא עס ערפארעמט זיך איין פאטער אויף

זכור פי עפר אנחנו : אנוש פתציר ימיו כציץ העדנה בן יציץ :
 פי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו : וחסד יי מעולם
 ועד עולם על יראיו וצדקתו לבני בנים : לשומרי בריתו
 ולזוכרי פקודיו לעשותם : יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
 משלה : ברכו יי מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול
 דברו : ברכו יי כל צבאיו משרתיו עושי רצונו : ברכו יי כל
 מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יי :
 קד ברכי נפשי את יי : אלהי גדלת מאוד הוד והדר לבשית :
 עוטה אור בעלמה נוטה שמים פיריעה : המקרה

קנדער . אזו האט ער זיך געבראכט איבער דיא וואס פירקטען זיך
 פאר אים : דען ער ווייס וויא ליכטיגעס איז אונזער שעפונג (פעשאפן) .
 ער ווייס דאס מיר ווינען נור שטויב : דאס דער מענטש דויערט נור וויא
 גראז . וויא איינע פעלד בליהונג אזו בליהעט ער אויך אויף : דאס וויא
 נור איין ווינט טוט איין הויך איבער אים איז ער שוין גיט דא . אונזעם
 ערקענען אים שוין גיט מעהר ווינע שטאט לייט : גאטעס גענאדע
 אבער איז פון אייביג ביז אין דער אייביקייט איבער ווינע פרומע .
 אונז ווינע גוטעס גייט איבער אויף קינדס קינדער : צוא די וואס היטן
 זיין בונד . אונז צוא דיא וואס גידינקען ווינע בעפעלע אום צוא טאן
 זייא : גאט האט אויף גערבטעט זיין טראהן אין הימל . זינע רענירונג
 אבער גיוועלטיגט איבער אלס : דאהער לויבט גאט איר ווינע איינגעלען
 וואס ווינען שטארק מעכטיג . וואס טוען זיין געהיים . וואס ווינען
 געשאפן אום צוא הערין דיא שטייגע פון ווינע רייד : לויבט גאט אלע
 ווינע הערשארען . ווינע בעדינטע וואס טוען זיין ווילן : לויבט גאט
 איר אלע ווינע ווערקע . אין אלע שטעלן פון ווינער גיוועלטיגקייט .
 אונז אויך דוא מיין זייל לויב דעם עוויגען :

ברכי לויב מיין זייל דעם עוויגען . א גאט מיין גאט דוא ביזט העכסט
 גרויס . מיט קינעליכע ווירדיקייט אונז גלאנץ ביזט דו בעקליידעט :
 דעקט אלעם מיט ליכטיגקייט וויא מיט אקלייד . שפרייט אום די הימל

במים עליותיו השם עבים רכובו המהלך על כנפי רוח: עושה
כל אביו רוחות משרתיו אש לוהט: יסד ארץ על מכוניה כל
תמוט עולם ועד: תהום כלבוש כסיתו על הרים יעמדו כיום:
כל גברתה ינוסון מן קול בעמק יתבונן: יגלו הרים ירדו בקעות
אד מקום זה יסדת להם: גבול שמט כל יעבורון כל ישובון
לכסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון:
ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים
ישכון מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו מפרי
מעשיה תשבע הארץ: מצמים הציז לבהמה ועשב לעבודת

וויא איין ליוניגט פון איין גיזעלט: ער באדעקט וויא מיט פאלטענס
מיט וואסער זיינע בוידעסער (דיא העכסטע הימלען). וואלקענס מאכט
ער פאר זיין רייט וואגן. אונ וואנדערט אזוי שנעל וויא מיט די פליגלען
פון ווינט: ער מאכט זיינע געוואנדעטע (פאללאנקעס) דיא ווינטען.
זיינע בעדינגטע פלאמענדעס פייער: ער גרינדעט דיא ערד אויף אירע
גרונד פעסטין דאס וויא זאל קיין מאל נישט פאלן: דעם אפ גרונד האסטו
וויא מיט איינעם קליידע איין גידעקט. אויף דיא בערג האלטן זיך
אויף וואסער: פון זיינעם גיטרייא אנטלויפן וויא. דורך דיא שטימע
פון זיינעם דונער אילען וויא זיך: וויא בעשטיגען בערג. גידערין
אין טאלן. אום צוא קומען צוא דעם ארט וואס דא האסט פאר וויא
בעשטימט: אונ איין גרענעץ האסט דא געמאכט וועלכין וויא זאלן
נישט אויפער מדעטן. דאס וויא זאלן נישט ווידער פאר דעקן דיא ערד:
דא ביזט דער וואס שיגט דיא קוואלן אין דיא פייכין. צווישן בערג
גייען וויא: וויא טרינקען אן אלע חיות פון פעלד. דינע ווילדע בעשע-
פענעסין לעסין דארט זייער דורסט: נעבין וויא (דיא קוואלען) רוהען
דיא פליגלען פון הימעל. צוויסין דיא פלעטער לאזן וויא זייערע שטימען
הערען: ער (גאט) טרינקט אן דיא בערג פון זיינע אויפער הימלען.
פון דיא פרוכט וואס וואקסט ארויס פון זיינער ארבעט זעמיגט זיך די
ערד: ער לאזט שפראצן הייא פאר דעם פיה. אונ גראז צום מענשליכען

הָאָדָם לְהוֹצִיא לָהֶם מִן הָאָרֶץ : וַיֵּן יִשְׁמַח לְבַב אֲנוּשׁ לְהַצְחִיל
פָּנִים מִשְׁמֵן וְלָהֶם לְבַב אֲנוּשׁ יִכְעַד : יִשְׁכְּעוּ עֲצֵי יַי אַרְוֵי לִבָּנוֹן
אֲשֶׁר נָטַע : אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ הַסִּידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה :
הָרִים הַגְּבוּהִים לְעֵלִים סִלְעִים מַחֲסֶה לְשָׁפְנִים : עֲשֵׂה יָרֵחַ
לְמוֹעֲדִים שְׁמִשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ : תִּשָּׁת חוֹשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמוֹשׁ
כָּל חֵיתוֹ יָעַר : הַכַּפִּירִים שִׁאֲגִים לְטָרֶף וְלִבְקֶשׁ מֵאֵל אֲכָלָם :
תִּזְרַח הַשָּׁמֶשׁ יֵאָסֶפּוֹן וְאֵל מְעוֹנָתָם יִרְבֹּצוֹן : יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ
וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב : מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ יַי כּוֹלֵם בְּחֻמָּה עֲשִׂיתָ
מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָהּ : זֶה הֵם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדִים שָׁם רָמִישׁ וְאִין

גַּעֲבֻרִיךְ . אִין לֵאמֹר וּנְאֻמִּין בְּרוּשׁ פֿון דער עֵרֶד : אִין וַיֵּן לֵאמֹר עַר
וּנְאֻמִּין אִין צוֹא עֲרַפְרִיעֵן מִיט אִים דַּעַם מַעֲנִשִׁינִם הָעֵרֶץ . אִין מֵאֲכַט
דוֹרֶךְ אִים וַיֵּן גַּעֲבֻרִיךְ גְּלֵאֲנִצְעֵנְדֶּער אֵלֶם אִייל . אִין בְּרוּשׁ לֵאמֹר עַר
וּנְאֻמִּין אִין צוֹא עֲרַקְנוּקֵעֵן מִיט אִים דַּאָם הֵי־דִין פֿון מַעֲנִשִׁינִם : עִם
זַעֲמִיגִין זִיךְ (פֿון וַיִּנָּעִם רַעֲמִין) נֵאֻמֶּעס בּוֹיִמֶער . דִּיא צַעֲדֶערִין (אָנְעֶלְכֶע
בּוֹיִמֶער) פֿון דַּעַם וּנְאֻלֶּד לִבָּנוֹן וּנְאֻם עַר הָאֵט גִּפְלֵאֲנִצְט : וּנְאֻם דַּאָרְט
מֵאֲבִין דִּיא פּוֹיִלְכֶע זַיִעֶרע גַּעֲבִינִין . דַּער שְׁמֵאֲרֶךְ (בּוֹצֵאֵן) מֵאֲכַט אִין
דִּיא צִיפְרֶעסֶען בּוֹיִמֶער וַיֵּן הוּז : דִּיא הוּזֶע בַּעֲרֵן הָאֵט גֵּאָט גִּימֵאֲכַט
פֿאַר דִּיא שְׁמֵי־נִבְעֶקֶע . דִּיא פֿעֲלִזִין הָאֵט עַר גִּימֵאֲכַט פֿאַר אִיין שוֹיִן
אָרְט פֿאַר דִּיא קִנְיָנֶען (קֶרֶאֲלִקֶעס) : עַר הָאֵט גִּימֵאֲכַט דִּיא לִבְנָה אִין
אִיִּם צוֹא רַעֲבֶענֶען דוֹרֶךְ אִיר דִּיא צִיִּיטִין פֿון דִּיא פֿיִיעֶר טַעג . אִין אָזו
אזִיךְ דִּיא זון וּנְאֻם גֵּאָט וַיֵּן אִינְטֶער גֵּאָג (דַּאָם הֵיִיבִט וואו עַר
גִּיט אִינְטֶער) : וַיֵּא נור דוא מֵאֲכַט פֿינְטֶער אִין עִם וועֶרט גֵּאָט .
גִּימֶען שוֹיִן אִין אִים אַלֶע מִהִירֶען פֿון וּנְאֻלֶּד : דִּיא יוֹנֶע לִיבִין בְּרִילִין
אִין רויב צוֹא פֿעֲקִימֶען . אִין אִים צוֹא בַּעֲטִין פֿון גֵּאָט זַיִיעֶר שְׁפִיז :
וַיֵּא נור דִּיא זון אָפֶער שְׁיִינִט אִויף . דִּיא צִיֶּהען וַיֵּא זִיךְ צוֹרִיק דִּיא
חִיזִת אִין קֶערִין זִיךְ אִין צוֹא זַיִיעֶרע וואוֹינֶענֶען וואו זַיִי זִיךְ לֵאגֶערִין :
דִּיא גִיט אִרִּים דַּער מַעֲנִשׁ צוֹא זַיִיעֶר אַרְבַּעט . אִין צוֹא זַיִיעֶר
דִּינְטֶס בִּז אָבֶענֶד : וַיֵּא פִיל זִיךְ בִּינֶע וועֶרֶקֶע דוא גֵּאָט . הָאֵסִט זַיִי
אַלֶּעסֶען מִיט וַיִּינְחִיט גִּימֵאֲכַט . דִּיא עֵרֶד אִין פֿול מִיט בִּינֶע גִימֶער .

מִסְפָּר חַיִּוֹת קָמִנּוֹת עִם גְּדוּלוֹת : שָׁם אָנּוּת יִהְיֶה לְוִיתָן
 זֶה יִצְרֶת לְשֹׁחַק בּוֹ : כּוֹלֵם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָתֵת אֶבְרָם בָּעֵתוֹ :
 תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטִּים תִּפְתַּח יָדָהּ יִשְׁלָעוּן מִבֶּן : תִּסְתִּיר פְּנֵיהָ
 יִבְהִלֻּן תּוֹסֵף רוּחָם יִגְוִעוּ וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח רוּחָהּ
 יִבְרָאוּן וְתִחַדֵּשׁ פָּנָי אֲדָמָה : יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ
 בְּמַעֲשָׁיו : הַמְבִּיט לָאָרֶץ וְתִרְעַד וְגַע בְּהָרִים וְיַעֲשֶׂנוּ : אֲשִׁירָה
 לִי בַחֲמֵי אֲזוּכָרָה לְאַלְהֵי בְּעוֹדִי : יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיתִּי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח
 בִּי : יִתְמוּ תַּמָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרָכִי גִפְשִׁי
 אֶת יְיָ הַגְּלוּיָה :

דִּזְעָם מַעֲרָא אִיז גְּרוּזִים אֹנֵג גְּעוּג בְּרִיט . דָּאָרְט אִיז אִיין גִּימְזֶען גָּאָר
 אָן אַזאַל קלִינע טְהִידֶען אֹנֵג גְּרוֹיכֶע : דָּאָרְט גִּינֶען זִיִּיא אֹם אַזוֹ גְּרוֹיכֶע
 וְיִיא דִּיא שִׁיפֶען . דִּזְעָר לְוִיתָן וְיִיא דִּיא הָאָסְט אִים בְּעִשְׂאָפִין אִיז דָּאָרְט
 אִין מַעֲרָא אֹם זִיךְ דָּאָרְט אִין מַעֲרָא צוֹ פֿרִינֶען אֹם צוֹא שְׁפִילִין (אַזוֹ
 טִיף אִיז עַר) : זִיִּיא אֱלֵעַ הָאָפִין נֹר צוֹא דִּיר אֹם צוֹא גַעפִין זִיִּי וְיִיעֵר
 שְׁפִיז יַעֲדֶערִין אִין וְיִיעֵר צִיט : דִּיא גִיבְסְט זִיִּיא עִם אֹם זִיִּי קלִינֶען .
 דִּיא עִפְנֶקְט דִּיין הָאָנְט אֹם זִיִּיא זַעמִיגִין זִיךְ מִיט אֱלֵעַם גוּטִין : פֿעך-
 בְּעִנְקְט דִּיא אָפֶער דִּיין אָנגֶעזִיכְט פֿון זִי . דָּאָן ווערִין זִי צו שְׂרָאָקִין .
 אֹם אֱלֵם דִּיא גַעמַקְט וְיִיעֵר לַעפֶענֶם גִּיטְט צוּרִיק פֿאַר גִּינֶען זִיִּיא . אֹם
 קֶערִין זִיךְ אֹם צוֹא וְיִיעֵר שְׁטוּיב צוּרִיק : שִׁינְקְט דִּיא אָפֶער דִּיין לַעפֶענֶם
 הוּיך ווידֶער . דָּא ווערִין זִיִּיא ווידֶער בְּעִשְׂאָפִין אֹם בְּעִינְקְט דִּיא
 אויפֿערפֿלֶעכֶע פֿון דֶּער עֶרד מִיט גִינֶע בְּרִיאִים : עִם וועט אַלזוֹ בְּלִינֶען
 גַּאטְעם עֶהרֶע אויף אִימֶער . אֹם וועט זִיךְ אַזוֹ אִימֶער פֿרִינֶען מִיט וְיִיעֵר
 ווערֶקֶע : דֶּער גַּאט וְיִיא אֱלֵם עַר טוּט אַפֿליק אויף דֶּער עֶרד צִיטֶערִט
 זִיא . ווען עַר פֿערִירט דִּיא בְּעִרְג רויכֶערִין זִיִּיא : אִיךְ וועל זִינגֶען צוֹא
 גַּאט אֱלֵם אִיךְ נָאךְ לַעפֶע . אִיךְ וועל שְׁפִילֶען צוֹא מִינֶעם גַּאט אֱלֵם
 אִיךְ בִּין נָאךְ דָּא אִין דִּזְעָם עוֹלָם : אָ מַעֲבָטֶע זִיס זִיין פֿאַר אִים מִיין
 אִיזמִיגֶער גִּישְׁפֶּרֶעך . אֹם מַעֲבָטֶע מִיךְ אַזוֹ אִימֶער פֿרִינֶען מִיט גַּאט :
 אָ מַעֲבָטִין שוין פֿערִשוּוִינדֶען (אִוִּים גִּיין) אֱלֵעַ זִינדֶע פֿון דֶּער עֶרד . דָּאמִיט
 עִם זָאלִין שוין מַעֲרָקִינֶע רָשָׁעִים זִיין . לויב מִיין זִייל גַּאט . הַגְּלוּיָה :

קי הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי לַעֲלֹם חֲסָדוֹ: יֹאמְרוּ גְאוּלִּי יְיָ אֱלֹהֵי
 גְּאֻלָּם מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרַח וּמִמִּשְׁמַרְב
 מִצָּפוֹן וּמִזֵּם: תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשֶׁב לֹא מָצְאוּ:
 רַעֲבִים גַּם צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תַּתְּעַמָּף: נִצְעָקוּ אֵל יְיָ בְּצָר
 לָהֶם מִכְּצוּקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם: וַיְדַרְיָם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֵל
 עִיר מוֹשֶׁב: יוֹדוּ לִי חֲסָדוֹ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׁלִיעַ
 נַפְשׁ שׁוֹקֵקָה וְנַפְשׁ רַעֲבָה מִלֵּא טוֹב: יוֹשְׁבֵי חוֹשֶׁה וְצִלְמוֹת
 אֲסִירֵי עָנִי וּבְרוּרָה: כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נִאֲצוּ:
 וַיִּכְנַע בַּעֲמָל לָבָם כִּשְׁלוֹ וְאִין עוֹזֵר: וַיִּנְעֻקוּ אֵל יְיָ בְּצָר לָהֶם

הודו באנקט גאט דען ער איז גוט. דען אימער דויערט זיינע גיטע:
 אזו וועלן עס זאגן דיא וואס גאט האט זיין אויס גילייט פון
 זייער פיינדעס האנד: אונ וואס ער האט זיין אויף גיזאטילט פון אלע
 לענדער. פון מזרח. פון מערב. פון צפון. אונ פון אבענד זייט: וואס
 אטייל פון זיין האבין זיך פעראירט אין דער מדבר אויף זייער רייזע
 אין דער וויכטע. וואו זיין האבין קיין שטאט קיין וואוינונג. און
 גיטראבין: זיין האבין דארט גיוואנדערט הונגעריג. אויף דורכטיג דאס
 זייער לעבין האט זיך אין זיין פערשטאקטעט: אונ אלס זיין האבין
 אבער גישריען צוא גאט אין זייער נויט. דא האט ער זיין פון זייער
 איינגשאפט גירעטעט: ער האט זיין געפירט אין איינעם גראדין וועג.
 אום צוא וואנדערין צוא איינער שטאט אונ צוא איינער וואוינונג:
 א דיע האבין שוין פיל גאט צוא באנקען פאר דיע גינאר זיינע. אונ
 פאר זיינע וואונדער מיט דיע מענשין קינדער: דען ער האט גיזעמיגט
 דיא דארשטעקע זייל. אונ דאס הונגעריגע נפש האט ער ערפילט מיט
 גוטס: אונ דיא וואס זיינען גיזעפין אין דיא פינסטערע אונ דונקעלע
 גיפייגניקע גיבונדענע זיין איין עלענדער אין איין אייזן: ווייל זיין
 האבין דערווידער גיווען גאטס ווערטער. אונ דעם באט פון דעם העכסטן
 האבין זיין פערשטאקטעט: דא האט ער אונטערטאן גימאכט דורך אויב-
 גליק זייער הארץ. זיין זיינען גיפאלין דאס עס וואר שוין גיט ווער עס
 זאל זיין העלפין: אלס אבער זיין האבין גישריען צוא גאט אין זייער

מעבר יבק

ממזוקותיהם יושיעם: יוציאם מחשך וצלמית ומזכרותיהם
 ינתק: יורו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר בלחות
 נחשת ובריתי ברזל גרע: אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ויועקו
 אל י בצר להם ממזוקותיהם יושיעם: ישלח דברו וירפאם
 וימלט מישחיתותם: יורו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 וינבחו ויבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות
 עושי כלאקה במים רבים: המה ראו מעשי יי ונפלאותיו
 בכחולה: ויאמר נעמד רוח פערה ותרומם גליו: יעלו שמים

נזיט. האט ער זיין פון זייערע איינגענעם געהאלפן: ער האט זיין
 צדקים גנומען פון דינער פינגערנעם. פון דינער דונקעל הייט. און
 האט זייערע שטריק צוריסן: דינע האבן אויף גינג נאט צוא באנקען
 פאר זיין גינאד. און פאר זייע וואונדער מיט דינע מענטשן קינדער:
 דען ער האט צוא בראבין די קופערנע טירין. און דיא איינערנע ריגלען
 הונט ער צוא האקט: דיא דומע לייט וואס צו ליב זייערין וינדאפטיין
 וועג. און צוא ליב זייער פערברעכין ווערין זיי מיט איינער קראנקייט
 גיפלאנט: דאס אלער האנד שפיין פערעקעלט זייער זייל. און גרייבין
 שוין ביי צו די טויערין פון טויט: וויא נור זיין האבין גישרען צו נאט
 אלס זיי ווארין אין זייער נזיט. האט ער זיי שוין גיהאלפן פון זייערע
 איינגשאפט: ער האט גישיקט זיין ווארט און האט זיי גיהאלפן. און
 האט זיין גידעטעט פון זייער אונטער גאנג: דינע האבן אויף צוא
 באנקען נאט פאר זיין גינאד. און פאר זייע וואונדער מיט דינע מענטשן
 קינדער: און בארפין שלאכטין דאנק אפפער. און אזו אויף דער ציילין
 זייע וואונדער מיט זאנג און קלאנג: אויף דיא וואס זייען גיפארין
 איבער דעם מער אין שיפין. און וואס האבין פיל גיארבייט אויף דיא
 גרויסע געוויסערין (דען עס ווארין פילע פאר משפט פון זיין דאס זיי
 זאלין אלס אייביגע מאטראזין אויף דיא שיפין ארבייטין גאלערין
 שקלאפען): וואס זיין האבין זיך אן גינעהען גאטעס ווערק און זייע

וואונדער

יִרְדּוּ הַהוֹמוֹת נִפְשָׁם בְּרָעָה תַתְמוּגָה : יַחֲגוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשֹׁבוֹר וְכָל
חֻקֵּיהֶם תִּתְּבַלֵּעַ : וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בְּצַר לָהֶם וּמִמְצוֹקוֹתֵיהֶם
יֹוצִיָאֵם : יִקָּם סִעְרָה לְדִמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גְלִיָּהֶם : וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ
וַיִּנָּחֵם אֶל מַחֲזוֹ חֲפָצָם : יוֹדוּ לַיְיָ הַסֵּדוּ וּנְפִלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם :
וּיְרוּמֻמוֹתוֹ בִּקְהֵל עָם וּבְמוֹשֶׁב זָקֵנִים יִתְּלֶלוּהוּ : יֵשֶׁב נְהִרֹת
לְמַדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן : אֶרֶץ פָּרִי לְמַלְחָה בִּרְעַת יֵשִׁיבִי
בָּהּ : יֵשֶׁב מְדָבָר בְּאִגָּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם : וַיּוֹשֶׁב
שָׁם רַעֲבִים וַיְכַנְּנוּ עִיר מוֹשָׁב : וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ בְּרִמִּים

וואונדער אין דיא פערטיפונג: אונ ער גאט הייסט אונ עס ערהייבט
זיך איין שטורעם. אונ עס שטייגן זיינע וועעלען: דאן שטייגען זייא
דיא מענטשן ביז אין הימל. אונ גידערין ביז אין דיא אפגרונדן. דאס
זייער זייל צוא גיסט זיך בייא דיעס אונגיק: זייא טומלען אונ שיקלען
זיך אום וויא איין פערונקענער. אונ אלע זייערע קלוגהייט ווערט דאן
גאנץ צוא ניקטס: אלס זייא האפן אפער גישריען צוא גאט אין דיעס
נויט זייערין. האט ער זיי פון זייערע איינגשאפט ארויס גנוסען: ער
האט אומגימאכט דעם שטורעם צוא איינער שטילקייט. אונ עס זיינען
גינארין אנשטויגן זייערע וועעלען: אונ זייא פרייען זיך דאס זיי זייען
גיבלבין רוהיג. אונ האט זייא אב גיבט צו זייער ערווינצטע שטעלע:
דינע דארפן צוא גאט דאנקען פאר זיין גיגאר. אונ פאר זיינע וואונדער
צוא דינע מענטשן קינדער: דינע דארפן אים הויך לויבן אין איינער
פאלקס פערזאמלונג. אונ אונטער די זיצונג פון אלטע לייט ריהקט אים:
ריהקט אים וואס מאכט דיא שטראמען צוא איינער וויסטענייא. אונ
נאסער קוועלן צוא איין דורשטיגעס לאנד. (דאס איז גימיינט די לענדער
פון זייערע פערדיקער): איין פרוכטפארעם לאנד צוא איין זאלציגען
גרינט. וועגן דיא בייזעס פון אירע איינוואוינער: אונ אזוי אויך פאר
קערט. מאכט פון איינער וויסטענייא (אָרץ ישראָל) צו איינער וואסער
פערזאמלונג. אונ איין דורסט לאנד צוא וואסער קוועלן: אונ פעזיצט
דארט דיא הונגעריגע. אונ ריכטין דארט אויף איינע פּעפּלעקערטע
שקאט: אונ זייא זייען פּעלדער. פלאנצן גערטנער. אונ זייא וואקסן

ויעשו פרי תבואה: ויכרבו וירבו מאד ובהמתם לא ימעט:
 וימעטו וישחו מעוצר רעה ויגון: שופך בוז על גדיבים ונתעם
 בתהו לא דרך: וישגב אכיון מעוני נשם כצאן משפחות:
 יראו ישרים וישמחו וכל על לה קפצה פיה: מי חכם וישמר
 אלה ויהפוננו חסדי יי:

קטו **אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי הטה אָנו לי**
ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות ומצרי שאול
מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם יי אקרא אָנא יי מלטה נפשי:

פרוקט אונ נימריידע (תבואה) (דאס איז אלץ גימנינט אויף די ישראל
 לעתיד לבוא אלס זייא וועלן זיך אומקערן אין ארץ ישראל וואס איז
 דער וויילע וויסט אונ לער): אונגאט וועט זיי בענצין דאס זייא וועלן
 זיך פערמעהרען זייער פיל. אויך זייערע פיה וועט גיט ווינציג זיין:
 דיא ישראל וואס ווארן ביז אהער ווינציג אונ טיף גיפיינט דורך איינע
 עלעכטע רעזירונג וואס זיי האבן אמאל גיהאט בייא זיי אין לאנד.
 אונ דורך גרויסע קימערניס: אויף אנעלכע פירשטין וויא עס ווארן דאן.
 אויף זייא גיט גאט אויס שאנדע אונ פערצאכטונג. אונ פערצאכט זיי
 אין אנוויסטין לעבן וואס האט אין זיך קיין וועג (וואס פירט צו אציל):
 אונ וועט שטארקן דעם גויט בעדערפטיגן דיא ישראל פון זייער
 ארעמקייט. אונ וועט פאר מערן וויא דיא שאף זייערע פאמיליען:
 דאס וועלן איין זעהען דיא עלליכע אונ וועלן זיך פרייען. אונ דיא
 אומקעכט וועט פאר שטאפן איר מויל פון עטוואס צוא היידן: ווער
 עס איז נור איין קלוגער מאן וועט עס באמערקן. אונ וועלן
 באמראכטין גאטעס גענאדין:

אהבתי עם איז מיר לוב ווען גאט הערט אויס מינע שטימע אונ מיין
בעטן: דאס ער האט זיין אויער צו מיר גינינט. אונ דארום
וועל איך אים צייט מיין לעבן אן בעטן: עס האבן מיר שוין פיל מאל
אומגערינגעלט דיא מוילעס שטערצין. אונ דיא ליידין פון דר גיהנם
האבן מיר באקומען. איך האב גויט אונ קיסער אן געטראפן: האב
איך פאלד גאטעס נאמען אן גירופין. איך בעטע דיר גאט האב איך

חננו יי וצדיק ואלהינו מרהם : שומר פתאים יי בלותי ולי
יהושיע : שובי נפשי למנוחתי כי יי גמל עליי : כי חלצת
נפשי ממוות את עיני מן דמעה את רגלי מדי : אתהלה לפני
יי בארצות החיים : האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד : אני
אמרתי בחפזי כל האדם כוזב : מה אשיב ליי כל תגמולותי
עלי : בוס ישועות אשא ובשם יי אקרא : גרתי ליי אשלם נגדה נא
לכל עמו : יקר בעיני יי הכותה להסידוי : אגא יי כי אני
עבדך אני עבדך בן אמה פתחת למוכרי : קה אופח וכת

ניזאנט רעמירע מיין לעבין : דוא גאט ביזט מיטליידיג אונ גירעכט :
אונ דוא אונזער גאט ביזט פארעמיהערציג : פעררהיטעסט די אונפארניכ-
טיגע . אונ איך בין העכסט עלענר . אונ ער האט מיך ווירקליך גיהאדפין :
קעהרע צוריק מיין וייל צוא דיינער רוהע . דען גאט האט דיר מיט
גוטעס פערנאלטין : דען דוא האסט גירעמטעט מיין וייל פון טויט . מיין
אויג פון טרערין . מיין פוס פון צוא פאלן : איך וועל נאך ווערין
גינאנגען פאר גאט אין דאס לאנד פון לעבין (אין ארץ ישראל) : איך
האב אין גאטעס הילף אזוי נויט געגלויבט . דאס איך פלעג איינער
שפרעכין פון איר . אונ איך האב עס זייער הויך אויס גישרינען : איך
האב גיזאנט אלס איך וואר נאך פאר וואגילט (נע ונר) דאס נור דער
מענטש אין גאנצין איז אפאלשע נאך (ניט אזוי אפער דיא געמליכע
הילפע) : נון מיט וואס קען איך לויבין אונ דאנקען גאט פאר אלע זיינע
גוטעס מיט מיר : איין הילפס בעכער (דאס הייסט איין בוס פרקה פאר
זיינע ישועות) וועל איך הייבין צו גאט . אונ אין גאטעס נאמן וועל איך
אן רופן : מינע גדרים צוא גאט וועל איך פעצאלין אין דעם בייא ויין
פון זיין גאנצעס פארג : עס איז מייער אין גאטעס אויגן דער טויט פון
זיינע רומע לייט : איך פעט דיר גאט בארום . איך בין דאך דיין קנעכט .
איך בין דיין קנעכט איין זון פון דיינער דינסט . דוא האסט מיך לויז
רייבדיג פון מינע פאנדין (קייטין) : איך וועל צו דיר שלאכטען דאנק
ווער אונ אין גאטעס גאמען אן רופן : מינע גדרים וועל איך צוא

מעבר יבקו

תודה ובשם יי אקרא: נדכי ליי אשלים נגדה נא לכל עמו:
בחדות בית יי בתוכי ירושלים הללויה:

קיו הללו את יי כל גוים עבדוהו כל האומים: כי גבר עלינו
חסדו ואמת יי לעולם הללויה:

קיו הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: יאמר נא ישראל כי
לעולם חסדו: יאמרו נא בית אהרן כי לעולם

חסדו: יאמרו נא יראי יי כי לעולם חסדו: מן המער קראתי
יה ענני במדבר יה: יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי לי
בעוזי ואמי ארעה בשמי: טוב לחסות ביי מבטות באדם:

נאט בעצאלין אין פייא זיין פון זיין באנצעס פאלק: אין דיא הויפן
פון נאטס הויז אין מיטן פון ירושלים. הללויה:

הללו לויקט נאט אלע פעלקער. ריכט אים אלע באנצאנען: דעוועס
האט זיך גיטמארקט איבער אויזן זיין גיטאד. אונ דיא ווארטייט
פון נאט וואס דויערט אויף אימער. הללויה:

הודו באנקט דעם ענוינין טייל ער איז גוט. אונ טייל אויף אימער דויערט
זיין גיטאד: אזוי אויך זאל זאגן ישראל דאס אויף אימער דויערט

זיין גיטאד: אזוי אויך זאלן זיי זאגן דאס הויז פון אהרן דאס אויף
אימער דויערט זיין גיטאד: אונ אזוי אויך זאלן זאגן אלע וואס נאט
פירקטין. דאס אויף אימער דויערט זיין גיטאד: פון איינער איינגעקייט

האב איך אן גירופן נאט. אונ ער האט מיר גיעטפערט מיט איינער
געטליכער (גרויסער) גראמקייט: נאט איז מיט מיר. בארום פירקטע איך
מיר גיט. דען וואס קען מיר איין מענטש טאן: ווען נאט איז מיט מיר

צוא הילף וועל איך גינדים נעמען נאמא אן מיינע פיינדע: פיל בעסער
צוא באשיצן זיך אין נאט. אלס צוא פאר זיכערן זיך אן איינעם
מענטשין: עס איז פיל בעסער צוא באשיצן זיך אין נאט. אלס צוא

פאר זיכערן זיך אויף פירשטין: אלע פעלקער האבן מיר אויפגעעלט.
איך שווערע פייא נאטעס נאמען דאס איך וועל זיין פאר טריגען:
זיי האבן מיר אום גרינגעלט אויך מיר ארום גינמען. איך שווער פייא

טוב להסות ביי מַפְטוֹחַ בְּנִדְיָהִים: כָּל גִּוִּים סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי
 כִּי אֲמִילֶם: סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֶם: סְבוּנִי
 כְּדַבֹּרִים דּוֹעָכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֶם: דַּחַח דְּחִיתָנִי
 לְנֶפֶשׁ וַיִּי עֲזָרָנִי: עֲזִי וּמִרְתָּה יְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רָנָה
 וִישׁוּעָה בְּאֶהְיֶי צְדִיקִים יִמִּין יי עוֹשֶׂה חֵיל: יִמִּין יי רֹמְמָה יִמִּין
 יי עוֹשֶׂה חֵיל: לֹא אֲמוֹת בִּי אֲחִיָּה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהִ: יִסּוֹר
 יִכְרַנִּי יְהִ וְלִמּוֹת לֹא נִהְגְנִי: פָּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם
 אוֹדָה יְהִ: זֶה הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ: אוֹדָה בִּי עֲנִיתָנִי
 וְהָיִי לִי לִישׁוּעָה: אָכֵן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פָּנָה:

גַּאט דאס איך וועל זיין פערטיליגן: זיי האבן מיר ארום גענומען וויא
 דיא גינען. זיי האבן זיך אפער פאלד אויס גילאשין (געווינן) וויא
 דאס פייגער פון דיא דערנער. איך שווער ביא גאט דאס איך וועל זיי
 פערטיליגן: דוא מיין פיינד האסט מיר העפטן אנגעשטויסן אים צו
 פאלן. גאט אפער האט מיר גיחאלפן: מיינע מאכט אונ מיין זאגן
 איז נור פון גאט. דען נור ער וואר מיר צוא הילפע: דיא שטיכע פון
 גיזאנג אונ פון הילפס ליידער איז נור אין דיא גיצעלטיין פון די גרעכטע.
 ווייל נור גאטעס רעכטע האנד פערשאפט מאכט: נור גאטעס רעכטע האנד
 טוט וואס מעכטיגס: נון וועל איך שוין נישט שטארבן. איך וועל נור
 לעבן אונ וועל דער ציילן פון גאטס ווערק: גאט האט מיר אפילו
 זייער שטארק גיצוכטיגט. צום טויט אפער האט ער מיר נישט איבער
 גיגעבן: עפינט מיר דיא פרומע טויערין פון בית המקדש איך וועל
 אין זיין ציהען אום גאט צוא לויבן: דזיין טויער פון גאט וואס
 דיא גרעכטע ציהען אין אים איין: איך וועל זיך דאנקען גאט דאס דוא
 האסט מיר פריער אונטער דריקט. אונ גיווען מיר דער גאד צוא הילף:
 דער שטיין וואס דיא בוימייכטער האבן אים פאר ווארפן. וואר גאב-
 הער איין ווינקעל שטיין (דאס מיינט ער זיך אליין וואס מען האט אים
 פריער פערראכטעט איין לסוף איין קינגי גיווארן): אונ דאס איז נור פון
 גאט גישעהען. אונ דאס איז וואונדערליך אין אונזערע אייניגן: אין
 דעם מאנ פון פסח האט אנעלכע וואונדער גיטאן גאט אויך מיט פל

כִּי־אֵת יְיָ הִתְהַיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ : זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ
נִגְלִיהָ וְנִשְׁמָתָהּ בּוֹ : אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא :
כְּרוֹךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בִּרְכֻנוֹכֶם מִבֵּית יְיָ : אֵל יְיָ נִצָּר לָנוּ אֶסְרוּ
חַג בְּעִבּוּתֵיכֶם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹרְךָ אֶתֵּי
אֲרוֹמָמָה : הוֹדוּ לֵי כִי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵרוּ :

קַבֵּל נְשִׁיר לְמַעְלוֹת אִשָּׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים צֹאן יָבֵא עֲזָרִי :
עֲזָרִי מִעַם יְיָ עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן לְמוֹט
רִגְלָה אֵל יָנוּם שׁוֹמְרָה : הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שִׁמְרֵי יִשְׂרָאֵל :
יְיָ שׁוֹמְרָה יְיָ צִלָּה עַל יַד יְמִינָהּ : יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ לֹא יִכְפֹּה וַיָּרֶחַ

יִשְׂרָאֵל (דַּעַן זִיִּיא וואַרין פֿרִיעַר נור שְׁקֵלֶאפִין אונ דער גאָר וואַרין זִיִּיא
אין אים איין הייליגין פֿאַרְגֵּן) . דאָרום וועלן מיר אונז פֿרִיעֶען אונ לֹסְטִיג
זיין אין אים : אָ גאָט העלף אונז אַזוי ווייטער . אָ גאָט באַגליק אונז אַזוי
ווייטער : גיבֶענשט אַזי עַדָּר פֿון אַיִך וואָס קומט אין בית המקדש אין
גאָטס נאָמען . מיר בֶּענִשְׁשִׁין אַיִך פֿון גאָטס הויז אַרױס : מַעֲכָטִיג אַזי
גאָט . נור עַר בֶּעל־בִּטְעֵט אונז . רינגעלט אַרום דעם יום טוב דִּיקִין אָפֿפֿער
מיט בִּלּוֹמֶען רינגען . ביז מען וועט אים פֿריינגען צוא די אָפֿער ווינקלען
פֿון דעם אַלְטאַר (מִזְבֵּחַ) : דואַ בִּיזט ביין גאָט אונ אַיִך וועל דִּיך לויבִין .
דואַ בִּיזט ביין גאָט אונ אַיִך וועל דִּיך הויך דאַנקען (דאָס הייסט אַיִך
וועל מאַכִין צו וויסן אַלעמען ביינע וואונדער אונ ביינע גוטסקייט צוא
אַלעמען) : דאַנקט צוא גאָט ווייל ער אַזי גוט . ווייל אויף אַיִמער
דויערט זיינע גינאדע :

נְשִׁיר לְמַעְלוֹת אִשָּׁא עֵינֵי אַיִך הויב אויף ביינע אַיִגִין צוא דיא בֶּעֲרָג אום צו
זעהען פֿון וואַנזֶן קען מיר הילפֶע קומען : ביינע הילף אָפֿר קען
מיר קומען נור פֿון גאָט וואָס האָט גימאכט הימל אונ עַרד : עַר (גאָט)
וועט גיט לאַזן בײַן פֿום זינקען . דויער היטער ביינער שְׁלּוֹמֶעֲרֵט גיט
(אַזוי וועלן זײ שְׁפֶּרֶעכִין אַיִנער מיט דעם אַנדערין) : עַר שְׁלּוֹמֶעֲרֵט גיט
אונ שְׁלֵאפֵט גיט דער וועכטער יִשְׂרָאֵלִים : גאָט אַזי בײַן וועכטער . גאָט
אַזי בײַן שׁויער בײַא ביינע רַעֲבָטֶה האַנד : בײַא טאָג וועט דיר די וון
גיט שְׁאָדִין . אונ אַזוי אויך דיא לִבְנֵה בײַא גאָט : גאָט וועט דִּיך היטִין

בְּלִיָּה: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ: יי יִשְׁמֹר צִאֲתֶךָ
ובואָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קל יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתֶיךָ יְהוָה: אֲדֹנָי שְׁמֹעָה
בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנוֹיךָ בְּשִׁבּוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם
עֲזוֹת תִּשְׁמֹר יְהוָה אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: בִּי עֲמָךְ תִּכְלֶינָה לַמַּעַן
תִּגְרָא: קוֹיִתִּי יי קוֹתָה * נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֶתִי: נִפְשִׁי לֹאֲדֹנָי
מִשּׁוּמְרִים לְבוֹקֵר שׁוּמְרִים לְבוֹקֵר: נִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה בִּי עִם
יְהוָה תִּתְקַדֵּשׁ וְתִרְבֶּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲזוֹתָיו:

קלד יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲלֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יי הָעוֹמְדִים
בְּבֵית יְהוָה בְּלִילוֹת: שְׁאוּ יְהִיכֶם קוֹרֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת

פֹּן אֲלֵעִם בִּיין. עַד וְעַתָּה הִיטִין בִּיין לַעֲבִין: גָּאֵט וְעַתָּה הִיטִין בִּיין
אֲרוּם גִּיין פֹּן בָּבֶל אֹנֵן בִּיין קוֹמֵעֵן בִּיין אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל פֹּן אִיצוּנֵד אֵן
בִּיין אֵין דַּעַר אִי־בִּגְקִיט:

יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲלֹת מִמַּעַמְקִים פֹּן טִיפִין הָאֲרִצִּין רוֹף אֵיךְ דִּיד אֵן גָּאֵט: הָעַר מִיין
שְׁטִים. זָאֲלִין זִיין בִּינֵעֵ אִי־עֲרִין אִי־פִטְעֶרְקוּאֵם צוּא דַּעַר שְׁטִימֵע
פֹּן מִיין בַּעֲטִין: אֹנֵן וְעַד דוּא וְעַקְט בְּלִיָּקִין אִוִּיף דַּעַם מַעַנְשִׁינֵם וִינֵד
דוּא גָּאֵט. אֵן הָעַר וְעַד וְעַתָּה בָּאֵן אִוִּים הָאֲלִטִין: בִּיִּיא דִיר גִּיהֶעֲרֵט צוּ
זִיין נֹור דִיא פִּעֶרְצִי־הֹנֵן פִּעֶרְקֶעֱבֹנֵן. דִּיאֲמִיט דוּא זָאֲלֵקֵט וִיִּיטֶעַר פֹּן
דַּעַם וִינֵדֶעַר גַּעֲפִידְקֶטֶט וְעַרִין: אֵיךְ הָאֵף גָּאֵט. עִם הָאֲפֵט מִיין
זִייל צוּא דִיר. אֹנֵן וְאֲרִטֵע צוּא זִיין פֹּאר שְׁפֶרְעֶכֶן (גוֹטִין צוּ זָאֵן): מִיין
זִייל הָאֲפֵט צוּא גָּאֵט מַעַהֲר נָאֵף אֵלֶם דִיא וְעַקְטֶעַר צוּא פֹּרִיא מִאֲרִגִין.
אֵלֶם דִיא וְעַקְטֶעַר צוּא דַּעַם פֹּרִיא מִאֲרִגִין: הָאֵף יִשְׂרָאֵל צוּ גָּאֵט. דַּעַן
בִּיִּיא גָּאֵט אִיז גַּעֲנֶאֱדַע. אֹנֵן עִם אִיז בִּיִּיא אִי־פִיד עֲרִלִי־וֹנֵן: אֹנֵן עַד
וְעַתָּה אִוִּים לִיִּינִין יִשְׂרָאֵל פֹּן אֲלַע זִינֵעֵ וִינֵד:

יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲלֹת הִנֵּה אִיז לִוִּיט גָּאֵט אִיר אֲלַע גָּאֵטִם קִנְעֶט וְאֵם שְׁטִינֵעֵן אֵין

גאטם

(* רמז לשני מיני תפוס (א' בעתה, ב' אחישה) ואמר ע"ד נעומות המשל בפשי לה' משומרים
לבוקר ר"ל אקוס לה' על פדיון נפשו יותר מן הש מרים לבקר (והמ"ם הוא מ"ס היתרון) לפי שהם
שומרים לבקר ואין להם שם תוחמת שיעור להם במשם כחצי סלילה. ואולם אני שומר ומלפס שתקדים
לי סוריהם באיכון לילה ואפס (רמז לזמן אחישה). ועי' תולדות אדם סוף ח"א.

יְהוָה : יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

קַמְּךָ מִשְׁכִּיבֶיךָ לְדוֹר בְּהִיוֹתוֹ בְּמַעֲרָה תִּפְלָה : קוֹלִי אֶל יְהוָה
אֲנֹעַק קוֹלִי אֶל יְהוָה אֶת־חֲנֹן : אֲשַׁפּוּךְ לִפְנֵי
שִׁיחִי צָרָתִי לִפְנֵי אֲנִיד : בְּהִתְעַמָּה עָלִי רוּחִי וְאַתָּה יִדְעָתָּ
נְהִיבָתִי בְּאַרְחִי זֶה אֲבַלֶּךְ מִכְּנוּ פֶחַ לִי : תִּבְטֵא יָמִין וְרֹאשׁ וְאִין
לִי מִכִּיר אֲבֹד מְנוּס כִּמְנִי אִין דּוֹרֵשׁ לִנְפָשִׁי : וְעָקַתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה
אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֲלָקִי בְּאֶרֶץ חַתִּים : הִקְשִׁיבָה אֶל רִנָּתִי
כִּי בִלְוָתִי מָאֹד הִצִּילָנִי מִרוּדְפִי כִּי אֲמָצוּ מִכְּנִי : הוֹצִיאָה
מִמִּסְגֵּר גַּפְשִׁי לְחֻדּוֹת אֶת שִׁמְךָ כִּי יִבְתִּירוּ צַדִּיקִים כִּי
תִּגְמֹל עָלַי :

גאטס הויז גאנצענע געכט : ערהויבט אייערע הענדע צוא קדשי
קדשים און לויבט גאט : נון זאל דיך גאט גענטשין פון ציון ארויס (האבין
זיין איר צוריק גענטפערט) דער וואס האט גימאכט הימל און ערד :
משכיל איין אונטער ווייזונג צוא דוד אלס ער וואר אין דער הייל אין
וועלכע ער איז אנטלאפן פון שאול . איינע גיבעט : מיט מיינע
שמים שרייא איך צוא גאט . מיט מיין שמים געט איך צו דעם ענווין :
איך פאר גיס פאר אים מיין טרויעריגע גישפדעך . איך זאג אויס פאר
אים מיין גאנצין גויט : אלס עס פערשפאכטעט מיין זייל . אלס וויא הא
זעלבסט ווייבט דאס איז מיין שטעג און וועג אין וועלכע מיין גאנג איז
האבין מיינע פיינד פאר מיר באהאלטן איין פאנגנען : איך זעה
מיד ארום געכט און באטראכט דאס איך האב קיין פאקאנטן . און דאס
עס איז פון מיר יעדע רעטונג פאר לארין . עס איז נישט דא ווער עס זאל
נאך פרעגן נאך מיר : דאן האב איך גישריען נור צוא דיר גאט . און
האב גיזאגט דאס נור דוא ביזט מיין שווער . מיין טייל איז דאס לאנד
פון לעבין (ארץ ישראל) : פאר געם מיין גיבעט דען איך בין העכסט
עלייך . רעטע מיר פון מיינע פאר יאגער . דען זיין זינען מעכטיגער
אלס איך : געם ארויס פון דיין פאר שפארטין ארט מיין זייל אום צוא
לויבן דיין גאטען . דאס עס זאלין זיך מיט מיר פאקריינען (ריהמען)

קמי מונוזר לרוד יהיה שמע תפלתי האונה אל מהנוני
באמונתה ענני בצדקתה: ואם תבא במשפט
את עברה כי לא יצדק לפניך כל חי: כי רבה אויב נפשי
דבא לארץ חיתי הושיבני במחשבים כמתי עולם: ונתעטם
עלי רוחי בתוכי ישתומם לפי: וברתי ימים מסהם הגיתי בכל
פגולת במעשה ידיה אשוחח: פרשתי ידי אלף נפשי בארץ
גפולת לה כלה: מבר ענני יהיה בלתה רוחי אל תסתיר פניך
ממיני ונמשלתי עם יורדי בור: השמיעני בבוקר חסדה כי
בה בטחתי הודיעני דרך וואלך כי אליה נשאתי נפשי:

אלע פרוש. דאם דוא האקט מיר מיט גוטעס פאר גאלטין:
מונוזר איין לויב גיזאנג צוא דוד. א גאט הער מיין גיבעט. פאר נעם
מיין גיוויין אונ מיין גיבעט. ענטפער מיר מיט דינע ווארתיט.
מיט דינע גירעכטיגקייט: אונ זאלסט גיט אריין לאזין זיך מיט מיר
דיין מענטש אין שטיינען ריכט. דען עס קען פאר דיר קיין לעבעדיגער
גירעכט בלייבן: דען איין פיינד איז רודף מיין זייל. ער גיינט פון צוא
דער ערד מיין לעבן. ער האט מיר איין גישפארט איין איינעם פונקטערן
ארט (דיא מערה) וויא דיא וואס זיינען שוין לאנג גישטארבן: אונ עס
שטאקטעט אין מיר מיין גייסט. עס וויקטעט אין מיר מיין הארץ: אלס
איך האב מיר דער מאנט אן דיא פארינע טעג. אלס איך האב
באטראכט אלע דינע וואונדערליכע ווערק. אלס איך האב מיר פאר
שפראכן אין דיא ווערק פון דינע הענט (אונ האב איין גיזעהען וויא
נויט דוא מענטש העלפן): האב איך אויס גישפרייט מינע הענד צוא
דיר. אונ מיין זייל שטאקטעט צוא דיר וויא איין דורכטיגעס לאנד צו
רעין אימער: באציע דיר גאט. ענטפער מיר גאט. עס שטאקטעט
מיין גייסט. פאר פארנע גיט דיין אנטעזיכט פון מיר וואס איך בין שוין
גלייך צוא דיא וואס שטייגן ארויסער אין גראב קבר: מאך מיר וואס
צום פריהערסטן הערין דיין גינאד. דען נור אין דיר פאר טרויע איך
מיד. בעלעהרע מיד אין געלעבט וועג איך זאל גיין. דען נור צוא דיר
ערהייבע איך מיין זייל: רעטירע מיר גאט פון מינע פיינד. נון פאר

מעבר יבך

הַצִּילָנִי מֵאִיבֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּסִּיתִי: לְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי
אַתָּה אֱלֹהֵי רוּחַךְ טוֹבָה תִּנְחַנְנִי בְּאַרְצְ מִישׁוֹר: לְמַעַן שְׁמָךְ
יְהוָה תִּשְׁמַנִּי בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: וּבְחֶסֶדְךָ תַּצְמִית
אִיבֵי וְכִאֲבַדְתָּ כָּל צוּרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ:

קָמָה הַתְהַלֵּל לְדֹר אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמִּלָּה וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאֶתְהַלֵּל שְׁמָךְ

לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהוֹלָל מְאֹד וּלְגִדּוּלָתוֹ אֵין חֶקֶר: דּוֹר
לְדּוֹר יִשְׂפַח מַשְׁשִׁיָּה וּגְבוּרוֹתֶיהָ יִגִּידוּ: הַדָּר כְּבוֹד הַהוֹדָה וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיהָ אֲשִׁיחָה: וַעֲזוּז נִזְרָאוֹתֶיהָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתָהּ אֶסְפְּרָנָה:
זָכַר רַב טוֹבָה יִבְעִי וְצִדְקָתָהּ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵי אֲפִים

דִּיר אֵין אֲפִין וְאֵם אֵיךְ הָאֵם פֶּאָר אֲלַעֲמֶען פֶּאָר דַּעֲקָט (דִּי אֵין ווִינִינְקֶטע
צִרוֹת): בַּעֲלַעֲהָרַע מִיךְ צוּא טָאן בִּיין וואוּנִש. דָּען נֹר דוּא בִּיזַם מִיין
נָאט. דוּא וואָס בִּיין גִּיכְט אֵין ווִיעֶר נֹט. פִּיר מִיר אֵיזֶה אֵיינַעס גִּלִּיכִין
פִּלְאֵין: וועגִין בִּינַעס נָאָען נָאט בַּעֲקַעֲפֶע מִיךְ. מִיט בִּינַע גִּיטע וואָלֶסט
דוּא פֿון יַעֲדֶער נֹיט אַרױס גַּעֲמֶען מִיין זײל: אונ מִיט בִּינַעֲר גִּיטע
וואָלֶסט דוּא מִינַע פֿינַד פֶּאָר שְׁגִידִין. אונ וואָלֶסט אַזוּ פֶּאָר נִיכְמִין אַלע
מִינַע פֿינַד. דָּען אֵיךְ בִּין דָּאךְ בִּיין קַנַּעֲכָט:

תְּהַלֵּה אֵיין לױב גִּיוֹאֲנֶע צוּא דוּר. אֵיךְ וועל דִּיךְ אֵין מִינַע לױב לִידֶער
עֲרֵהִיבִין. דוּא מִיין נָאט מִיין קִינִיג. אונ וועל לױבִין בִּיין נָאָען
אֵימֶער אונ אֵייבִיג: אַלע טָאג וועל אֵיךְ דִּיךְ לױבִין אונ וועל לױבִין בִּיין
נָאָען פִּיר אֵימֶר אונ אֵייבִיג: נָאט אֵין גִּרױס. אונ אֵין העֲקֶסט גַּעֲרִימֶט.
אונ עס אֵין קִינַע עֲרֵהִינְדוֹנֶע צוּא זֵינַע גִּרױסע: פֿון אֵיין דוּר צו דַּעס
אַנדֶערִין דוּר לױכְט מַעַן בִּינַע וועַרַק. אונ מַעַן דַּער צִיילֶט פֿון בִּינַע
טַעֲבִיגִיטִין: דִּיא פֶּראַכְט. דִּיא עֲהָרַע פֿון בִּינַעֲר מֵאָעֶקֶטעט (וויִדֶּע)
אונ בִּינַע וואוּנְדֶער־לִיכֶע זאכִין אַלע וועל אֵיךְ דַּער צִיילִין: אונ אַזוּא
אֵיךְ דִּיא קֶראַפֶּט פֿון בִּינַע שְׁרַעֲקִיכֶע וואוּנְדֶער וואָס אַלע טֶראַכְטִין
דַּער פֿון. אונ אַזוּ אֵיךְ בִּיין גִּרױסִיט וועל אֵיךְ עס אַלִין עֲרִצִיילִין:
אונ אַזוּ אֵיךְ דָּאס אַנדִינַען פֿון בִּינַע פֿלַע גִּיטע וואָס אַלע טֶראַכְטִין
דַּער פֿון. אונ בִּינַע גִּרַעֲבִיגִיט וואָס נִי פֶּאָוִינַען. וועל אֵיךְ עס

וגרל הסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוה יי כל מעשיה וחסדיה וברכותה: כבוד מלכותה יאכרו וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: כמלכותה מלכות כל עולמים וממשלתה בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו ואמה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידיה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שונעיהם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

אין ערצילין: גיפערדיג און מיטליידיג איז גאט. לאנג מיטחויג און טוט גרויסע גענאדין: גאט איז גוט צוא אלעמען. און זיינע מיטליידיגן איז איבער אלע זיינע ווערק: עס רימען דיך אלע זיינע ווערק. און זיינע פרומע לייט לויבן דיך: זיין דער ציילין דיא עהרע פון זיין מלוכה. און היידין פון זיינע שטארקייט: אום באקאנט צוא מאכט צוא אלע מענטשין קינדער זיינע גבורות. און אזוי אויף דיא עהרע פון זיינע קינגרייכן: זיינע רעגירונגן איז איינע רעגירונגן איבער אלע וועלטן. און זיינע גינעלטיגקייט איז אויף דורי דורות: גאט שטיצט אלע גיפאלענע און ריכטעט אויף אלע געפייגטע: דיא אויגן פון אלע באשעפניגט האפן נור צוא דיר. און דוא גיכט זיין זייער שפייז יעדערין אין זיין צייט: עפינגט זיין האנד און עטיגסט יעדע לעפע-דיגע באשעפניגט נאך זיין וואונש: גאט איז גיכעט אין אלע זיינע וועגן. און באגייט זיך זייער זאנגט (לאגאדנע) אין אלע זיינע ווערק: גאט איז נאדענט צוא אלע יענע וואס בעטן אים אן. צוא אלע יענע וואס רופן אים אן באגן אויף ריכטיג: דעם וואונט זיינען פרומע טוט ער. און הערט אויס זייער שרייען: גאט פאר היט אלע זיינע פריינד. די רשעים אבער טילגט ער אויס: גאטס לויב וועט איבער היידין פון

קסח הַלְלִינָה הִלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים :
הִלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הִלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו : הִלְלוּהוּ
שָׁמַיִשׁ וְיֵרֶחַ הִלְלוּהוּ כָּל בּוֹכֵי אוֹר : הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמָּוֶם
אֲשֶׁר כִּעַר הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי הוּא צִוָּה וּבִכְרָאוֹ :
וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא יִעָבֹר : הִלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ
הַתְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : אִשׁ וּבָרָד שֶׁלֹּג וְקִיטּוֹר רוּחַ כְּעָרֶה
עוֹשֶׂה דְּבָרוֹ : הַהָרִים וְכָל גְּבוּעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרוֹזִים : הַחֲתִיָּה
וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף : מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאוּמִים שָׂרִים
וְכָל שׁוֹפְטֵי אֶרֶץ : בַּחֲוִירִים וְגַם בְּתוֹלוֹת זִמְנִים עִם נְעָרִים :
יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָרוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם :

מוֹנֵד . אִנּוּ אִזּוֹ נִוְעַט לְוִיבִין יַעֲדֵם (בְּאִשְׁעִינֵם) וַיִּנָּעַן תִּיִּלְגִּין נֶאֱמָן
פִּיר אִימָעַר אִנּוּ אִיִּיבִין :

הַלְלוּיָהּ לְוִיבֵט גָּאֵט . רִיחָט גָּאֵט אִיר אִינּוּוֹאִינֵעַר פֿון הִימִיל . רִיחָט
אִים דָּאָרט אִין דִּיא הַעֲקָטַע הִימָלְעֵן : רִיחָט אִים אַלֶּע וַיִּנָּע
אִינּוּנֵעֵלֵן . רִיחָט אִים אַלֶּע וַיִּנָּע הַעֲרָשָׁאָרִין : רִיחָט אִים אִיר זֶוֹן אִנּוּ
לְכָנָה . רִיחָט אִים אַלֶּע לִיכְטִיגֵעַ שְׁטֵעֵרִין : רִיחָט אִים אִיר הִימָעֵלֶשֶׁע
הִימִיל . אִנּוּ דָאָס וואָסֶער וואָס אִיז נָאךְ אִיבֵער דִּינֶע הִימִיל : דִּינֶע אַלֶּע
זָאָלִין רִיחָמֵן גָּאָטס נֶאֱמָעֵן . דָאָס עַר הָאָט גִּיהִיִסִין דָאָס זִי זָאָלִין ווערִין
אִנּוּ וַיִּנָּעֵן ווִירָקֶלִיד גִּישָׁאָפִין גִּיוֹאָרִין : אִנּוּ עַר הָאָט זִי פֵעֶסֶט גִּישְׁטֵעֶלֶט
פֶּאָר אִינּוּנֵעַ אִיִּיבִיגִקִּיט . הָאָט צוּא יַעֲדִין בֶּאוּיִנְדֵּער אִיין אַנְדֵּערִין
נֶאֱמִירֶלִיכִין גִּזְעִין גִּינֵעֵפִין וואָס עַר זָאָל עִם גִּיט אִיבֵער טָרַעטִין : רִיחָט
דָעם עֲנוּיִגִין אִיר אִינּוּוֹאִינֵעַר פֿון דֶּר עֶרֶד . אִיר גִּרוּסֶע פִּישִׁין . אִנּוּ דִיא
אַבְרִוּוֹנִדִין : פִּישֵׁר . הָאָנִיל . שְׁגִיִיא . אִנּוּ דָעַר דּוּנָט (וואָלְקֵעֵנס) .
אוּיִד דֶּר שְׁטוּרֶעס וואָס טוּט זִיין גַּעֲהִיִים : דִּי בַּעֲרָנֶע אִנּוּ אַלֶּע רִיזֵעֲנִבֵּערִג .
פֶּרוֹכֶט בּוּים . אִנּוּ אַלֶּע טַענֵעֵן בּוּימָעַר : יַעֲדֵם פִּיה . גַּעוּוִירֶעס . פּוּיגִיל
אִנּוּ נִפְלִיגִיל : אוּיִד דִיא קִינִינֶע פֿון דָּעַר וועלֶט . אַלֶּע נֶאֱצִיאָנֵעֵן .
פִּירֶשְׁטִין . אִנּוּ אַלֶּע רִיכְטֵער פֿון דֶּר עֶרֶד : יוּנְגֶע לִיט . אוּיִד יוּנְגֶע פֶּרוּזֵעֵן .
אַלֶּטֶע לִיט צוּא זֶאָמֶע סִיט יוּנְגֶע קִינְדֵּער : רִיחָט גָּאָטס נֶאֱמָעֵן . דָען
עִם אִיז הַעֲקָטַע עֲרֵהֶאָפִין זִיין אִינּוּצִינֵער נֶאֱמָעֵן . וַיִּנָּע מֶאֱעֲקָטַעֵט

נ מעבר יבק
נִיָּהִם קָרָן קָעֵמו תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
קְרוּבוֹ הַלְלוּיָהּ :

קִמַּט הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בְּקֹהֶל חֲסִידִים :
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם :
יִהְיוּ שְׂמוֹ בְּמַחֲזֵל בְּתוֹף וּבְנוֹר יִזְכְּרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה יִי בְּעֵמו
יִפְאֵר עַנְוִים בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁפָּבוֹתָם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְהָרֵב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם
תּוֹכַחַת בְּלֹא מִים: לֹא כּוֹר מִלְּבִיָּהֶם בְּזֻקִים וּבְכַבְדֵּיהֶם בְּכִבְלֵי בְרָד :
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ :

(דִּיא קִינְיָלִיקֶע ווִירְדֶע) אִיז אײַפֶּער דער גאַנצער ערד אונ איפֿער דעם
הימל: דיזער מעכטיגער גאט ערְהוּיבט דעם הארין (מאכט) פון זײַן
פאלק. ער ערְהוּיבט דעם לײַב פון זײַן פֿרוּמען. אונ דאס איז גימניט
צוא דיא קינדער ישראֵל וואס זײַנען זײַן גאָהינסטע פאלק (דאס הייסט
וואס שטייען אים פיל געהענטער אַלס אנדערע פֿעלקער). הַלְלוּיָהּ :
הַלְלוּיָהּ לײַבט גאט. זײַנט צוא גאט אײַן גיטעס ליד. זײַן לײַב זאלן
זײַא זײַנען אײַן אײַנער פאר זאמלונג פון פֿרוּמע לײַט: ער זאל
זײַך פֿרייען ישראֵל מיט זײַן באשעפער דיא קינדער פון צײַן זאלן זײַך
פֿרייען מיט זײַער קינג גאט. זײַ זאלן ריחמען זײַן נאמען טאנצנדיג.
מיט פויקין אונ פידיל זאלן זײַ אים שפילן: ווייל ער האט אײַן גוטען
ווילען אן זײַן פאלק. ער צירט אױס זײַנע פֿרוּמען מיט הילף: עס
זאלן זײַך פֿרייען זײַנע פֿרוּמען אײַן עהרען. זאלן זײַנען זעלבסט אויף
זײַער לאגער (פֿעט): דען דיא לידער פון גאטס געהייערנדייט וואס זײַ
וועלן זײַנען מיט זײַערע העלדער וועלן זײַן וויא צווייא שניידנע
שווערדין אײַן זײַערע הענט: אום זײַך צוא רעכניען אן דיא פֿעלקער:
אונ פֿעשטמאָננען אן דיא גאצאנען: אום צוא פֿינדן זײַערע קיניגע
אײַן קייטין. אונ זײַערע געהערטע לײַט אײַן אײַנערנע פֿעסעלן (פֿענטעס):
אום צוא טאן דאס גיריכט וואס עס איז שוין לאנג אפ גישריבן (אײַן
דיא ספרי קודש) אונ דאס וועט זײַן זײַער גלענצענד (שיין) פאר
אלע זײַנע פֿרוּמען. הַלְלוּיָהּ :

מעבר יבק

קנ תללויה תללו אל בְּקִדְשׁוֹ תללוהו בְּרָקִיעַ עֲזוֹ : תללוהו
 בְּגִבּוֹרוֹתָיו תללוהו בְּרֹב גְּדָלוֹ : תללוהו בְּתַבְעֵ
 שׁוֹפָר תללוהו בְּנִבָּל וּבְנוֹר : תללוהו בְּתוֹף וּמַחֹל תללוהו
 בְּמִנִּים וְעֶגְבִּי : תללוהו בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע תללוהו בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה :
 כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהִי תללויה :

בְּיוֹ אֶהְדֶּר וַיִּנְעֵן חַיִּי קִשְׁטִילֶאד וְעֵלְקֶע דָּעם חוֹלָה גוֹט וַיִּין צוֹ דֶּר גִּשְׁמָה :
 כְּשִׁרְוֹאִים שִׁינֵי גְדוֹל יִפְסְקוּ וַיֵּאמְרוּ :

וַעֲנֵן וַיֵּא אֶהְדֶּר אֶפְרָז אִזְּ עִם אִזְּ אִיִּין גְּרוֹיִסֶע שְׁיִנֵי הָעֵרִין וַיֵּי אִזְּ אִזְּ
 וַאֲזִין דָּאם :

לֵךְ כִּי שְׁלַחְךָ יִי : לֵךְ יִי יְהִי עִמָּךְ : יִי אֱלֹהֵינוּ
 עֲמֹז וַיַּעֲלֵ : גִּפּ דְּבִיֵּא מֵאֵל יְבָרְכֶךָ יִי וַיִּשְׁמְרֶךָ :
 יֵאֵר יִי פָנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יֵשָׁא יִי פָנָיו אֵלֶיךָ
 וַיִּשֶׁם לְךָ שָׂרוֹם : מְמִינֶךָ מִיכָאֵל : מְשִׁמְאֶלְךָ
 גְּבִרְיָאֵל : מְלַפְנֶיךָ רַפָּאֵל : וּמֵאֶחָרֶיךָ אֲזִרְיָאֵל :

תללויה לויבט גאט . לויבט גאט אין זיינעם תלליגין טעקפּעל (בהמ"ק) .
 לויבט אים מיט זיינע מעכטיקייט אין הימיל : לויבט אים וועגן
 זיינע שטארקייט . לויבט אים ווא פיר עס איז זיינע גרויסקייט : לויבט
 אים מיט שופר שאל . ריכט אים מיט צימביל און פידיר : לויבט אים
 מיט פויק און טאגן . ריכט אים מיט דיא פלי זמר וואס זיינען מיט
 שטרונגעס און ארגיל : ריכט אים מיט איינער קלינגענדע מוזיק . לויבט
 אים מיט איינער רוישענדע שאלונג : יעדע זיינע לויב גאט . תללויה :
 לך גיט דען גאט האט דך גישיקט : גיט און גאט וועט מיט דיר
 זיין : גאט זיין הער איז מיט אים און זאל אים מאכן אויף גיין :
 גיפ דבייא מאל ער זאל בענטשין דך גאט און ער זאל היטן דך :
 ער זאל דער לייכטין (גאט) זיין שכינה צוא דיר און זאל לייט זעליגן
 דך : ער זאל פאר טראגן גאט זיין צארין פון דייןט וועגן . אויף דייןע
 רעקטע זייט איז דער מלאך מיכאל . אויף דייןע לינקע זייט גבריאל .

וְעַל רֹאשׁוֹ שְׂכִינַת אֵל: חֲזַק וְאַמֵּץ אֶל תַּעֲרוֹץ
וְאַל תַּחַת כִּי עִמָּךְ יי אֱלֹהֶיךָ כָּכָל אֲשֶׁר תִּלָּךְ:
וַיֹּאמֶר פָּנֵי יִלְכוּ וְהִנֵּחֹתִי לָךְ: הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגֵּר
נַפְשׁוֹ לְחַדוֹת אֶת שְׁמֶךָ בּוֹ וַיִּכְתִּירוּ צְדִיקִים כִּי
תִגְמֹל עֲלָיו: מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה תְּחִי נַפְשׁוֹ וְכִּי תִּהְיֶה
עֲלָיו הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד תוֹדֶנּוּ יִשְׁוֹעַת
פָּנָיו וְאַל תִּיָּדוּ: וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפוּנָה
לְפָנַי יי וְזָרְקוּ בָּנֵי אֶתְרָן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵּר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר
אֶתְכֶם מִכָּל תַּמְאֲתֵיכֶם לְפָנַי יי תִּטְהָרוּ: וְקָרְבוּ
וְכִרְעוּ יָרְחֵן בְּמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל

פאר דיר רפאל ה'נטער דיר אזריאל, אונ אויף דיין הויפט דיא שכינה
פון גאט: שטארק אונ פֿעכטיג דיר. דו זאלסט זיך גיט צו פֿרעכין אונ
זאלסטו גיט אנגקטן דען גאט דיין הער איז מיט דיר איבערעאל וואו
דוא גייסט: אונ ער האט גיזאנט מיין צארין זאל אנוועק גיין אזו וועל
איך בארוהיגן דיר: טוא אויס ציהען פון פאשליסונג זיין לייב צוא
לויבין דיין גאטען דורך אים ווערין גיקריינט זיין דיא צדיקים דען דוא
האקט פאר גאלטין גוטס אויף אים: וואס ביקטו גיבוקט זיין זייל וואס
טוקטו פרווען אויף אים האף צוא גאט דען ער וועט גאד לויבין אים
דאס ער זיין אן גיזכט העלפט אונ איז זיין גאט: אונ ער זאל שטעכטן
אויס אויף צפון זייט פון מזבח פאר גאט אונ זיא שפריינגן די קינד
פון אהרן דיא פֿהגים זיין בלוט אויף ארום דעם אפפער שטול: אן
דעם דאזיגן טאג טוט ער פאר געבין אויף אייך צוא רייניגן אייך פון
אלע אייערע זינד פאר גאט זאלט איר זיין ריין: אונ זיין אינגעווייד
אונ זיינע קינדען זאל ער וואשן אין וואסער אונ דער פֿהן זאל אים

הַמִּזְבֵּחַ עֹלָה אִשָּׁה רִית נִתְחַת לִי : חֲנוּן
 וְרַחוּם יי אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד : וַיְהִי יי מִשְׁגָּב
 לְדָךְ מִשְׁגָּב לְעֵתוֹת בַּצָּרָה : יָמִין יי רֹמְמָה יָמִין
 יי עֹשֶׂה חֵיל : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי נִתְסַדֶּיךָ כִּי מַעֲוָלָם
 הָמָּה : וַיַּעֲבֹר יי עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא . יי יי אֵל רַחוּם
 וְחֲנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת : כִּי יִפּוֹל לֹא
 יוֹטֵל כִּי יי סוֹמֵךְ יָדָיו : חֹזֶה מִלְּאֶךָ יי סָבִיב
 לִירְאוֹ וַיִּתְּלָצֵם : יִתֵּן יי אֶת אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ
 נֶגְפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אַחֵד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׂבָעָה
 דְּרָכִים יָנוּסוּ לְפָנֶיךָ : תִּתְּרֶם וְרוּחַ תִּשָּׂאם וְסַעְרָה

דעמפפין אויף דעם מזבח איין בראנד אפפער איז ער איין פייער
 אפפער איין זענפטאנער גרוץ צוא גאט : לייט זעליג אונ פארעמבהארציג
 איז גאט, עס גיווערט לאנג איידער ער ווערט אין צארין, אונ טוט
 פיל גינאד : אונ גאט וועט זיין איין שטארקייט צוא דעם פאר
 שטויסנעם, איין שטארקייט אין אייגע צייטן, דיא רעכטע האנט
 פון גאט איז ערהויבן דיא רעכטע האנט פון גאט טוט קרעפטגע
 זאכן : גידייג דייע דער פארמקייט גאט אונ דייע גינאד. דען פון
 אייביג וייען זייא : אונ גאט פאר איבער פאר אים אונ ער זאגט גאט
 איז איין גאט דער ערפארמונג אונ לייט זעליג. לאנגזאם צו ערזערנין
 אונ פיל וייען וייע גינאד אונ ווארהאפטג : ווען ער וועט פאלן וועט
 ער ניט גאנץ נידער גיווארפן דען גאט טוט אונטר לעהנען וייע הענט :
 גאטס ענגיל רוקט (רינגעלט ארום) אום דיא דאזיגע דיא זיך פאר אים
 פארקטין אונ טוט זייא שטארקין : גאט וועט געפין דייע פינט (וואס
 אויף דיר שטייען) גימארד פאר דיר אין איין וועג וועלן זייא אויס גיין
 צוא דיר אונ אין ויבין וועגן וועלן זייא פליהען פאר דיר : דו זאלסט
 זייא פאר שפך מין אונ דער ווינד זאל זייא אנוועק טראגן אונ דער

הַפִּיץ אֹתָם : וְאַתָּה הַגִּיל בִּי בְּקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 הַתְּהַלֵּל : וְהִתְעַנֵּג עַל יְיָ וַיִּתֵּן לָךְ מִשְׁאֲדוֹת לְבָבְךָ :
 בָּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ :
 בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחֹם וּפְרוֹשׁ בְּנָפּוּ
 יִקְחֵהוּ יִשְׁאַהֲוֶה עַל אֲבֵרָתוֹ : יִרְבֶּכְהוּ עַל בְּמַתִּי
 אֶרֶץ וַיֹּאכֵל תְּנוּבוֹת שָׂדֵי . וַיִּנְקֵהוּ דָּבֵשׁ מִסִּלְעַ
 וְשֶׁמֶן מִחֶלְמִישׁ צוּר : מִגִּדֵּל עֹזוֹ שֵׁם יְיָ בּוֹ יִרוּץ
 צִדִּיק וְנִשְׁתַּבַּח : עוֹרֵי צִפּוֹן וּבֹאֵי תִימָן הִפִּיתִי גְבִי
 יוֹלֹ בְּשִׁמּוֹ יִבֹּא דוֹרֵי לִגְנוֹ וַיֹּאכֵל פְּרֵי מִגְדָּיו :
 פִּתְחוּ שַׁעֲרִים וַיָּבֹא גֹי צִדִּיק שׁוֹמֵר אֲמוּנִים :
 וְקוֹי יְיָ יַחֲלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲכָר בְּנִשְׁרִים יִרְוּצוּ וְלֹא

שְׁמוֹנִים וַיִּגְדָּל זֶה וַיֵּא פֶּאָר שְׁפָרִיטִין : אִיז דּוּא זֶאָלְסֵט דִּיךְ פֶּרִיטֵן זִיט
 גָּאט מִיט דַּעַם גִּיהִילִיגְטִין פֿון יִשְׂרָאֵל וְעֶרְסֵטוֹ גִּירִיטֵט : אִיז דּוּא זֶאָלְסֵט
 דִּיךְ זַעַנְפִּטִיגִין מִיט גָּאט אִיז עַר נִוְעֵט דִּיר גַּעבִין אַלֶּע פֿאַנער פֿון דִּין
 הָאָרֶץ : גִּיפֶענְטִיט נִוְעֵסֵטוֹ זִין אִין דִּין קִימֵן אִיז גִּיפֶענְטִשׁ נִוְעֵסֵטוֹ
 זִין אִין דִּין אִוִּים גִּיין : אִזוֹ וַיֹּא אִין אַדְלֶער טוֹט עֶרְנוֹעֵקִין זִין נַעֲכֵט
 אִוִּף זִינַע יִנְנַע קִינְדֶּער טוֹט עַר שְׁוֹעֵפִין עַר טוֹט אִוִּף שְׁפָרִיטִין זִינַע
 פֿלִיגִיל עַר טוֹט נַעֲכֵטִין זִיִּיא אִיז טוֹט זִיִּיא מִרְאָנִין אִוִּף זִינַע פֿלִיגִיל :
 עַר מֵאֲכֵט אִים רִיטִין אִוִּף דִּיא הִוִּף פֿון דֶּער עֶרֶד אִיז עַר עֶשֶׂט דִּיא
 פֿרוֹכֵט פֿון פֿעלְד אִיז עַר מֵאֲכֵט אִים זִוִּיגִין הָאָנִיק פֿון פֿעלְזִין אִיז אִייל
 פֿון שְׁטאַרְקִין פֿעלְזִין : אִיין שְׁטאַרְקֶער טוֹרַעס אִיז דֶּער נֵאָמֵן גֵּאָטֶעס
 דוֹרֶךְ אִים לִוִּיט דֶּער צִדִּיק אִיז נִוְעֶרֶט גִּישְׁטאַרְקֵט : עֶרְנוֹעֵק דִּיךְ צִפּוֹן
 אִיז קוֹם תִּימָן טוֹא וַיִּיטֵן מִיין גֵּאָרְטִין זִיִּיא זֶאָלִין רִינַען זִין גִּיווִירֶךְ עַר
 זֶאָל קוֹמֵען מִיין פֶּרִיטֵט אִין זִין גֵּאָרְטִין אִיז זֶאָל עֶסֶן זִינַע זִינַע פֿרוֹכֵט :
 עֶפֶינְט דִּיא טוֹיטֶרִין אִיז זֶאָל אַרְבִּין קִימֵן דָּאס גִּיפֶענְטֶע פֿאַלֶּק דֶּער

יִגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִיעָפוּ : אִזּוּ יִבָּקַע בְּשַׁחַר אוֹרָה
וְאֶרְוֹכְתָהּ מִהֶרָה תִּצְמַח וְהָלַךְ לִפְנֵיהֶּ צִדְקָה
כְּבוֹד יְיָ יִאֲסָפֶהּ : וְנִחַךְ יְיָ תִּמְיֵד וְהִשְׁבִּיעַ
בְּצִחְצִחוֹת נַפְשָׁהּ וְעִצְמוֹתֶיהָ יִחַלְיִין וְהָיִיתָ כִּגֵּן
רוּחַ וּבְמוֹצֵא מִים אִשָּׁר לֹא יִבְזֹבוּ מִיָּמָיו : מִי
אֵל כְּמוֹהָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעֹזֵבֵר עַל פִּשְׁעֵה לְשִׁאֲרִית
נִחַלְתָּ לֹא הִחֲזִיק לְעַד אַפּוֹ בִּי חֲפִץ חֶסֶד הוּא :
יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה :
יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹמֵת בָּךְ : יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ : אֶתָּה סֶתֶר לִי מִצָּר

וואס היט דיא ווארהייט : אונ דיא וואס האפן צוא נאט פאר וועקסלן
איר קראפט זיין זאלן אויף גיין מיטן פליגל וויא דער אדלער זיין
וועלן לויפן אונ וועלן גיט שלאג ווערן זיין גיטן אונ ווערן גיט
מיד : דיא זעלבע טאל וועט ווערן נישטפאלטן אזו דער מארגן שטערן
דיין ליכט אונ דייןע היילונג וועט פאלד שפראצן אונ דייןע גירעכטיגקייט
וועט פאר דיר גיין דער כבוד פון גאט וועט דיר איין טאן : אונ גאט
וועט דיר מאכן רוען שטעטיגליך אונ וועט זעטיגן דיין לייב מיט
לויטערקייט אונ דיין גיבין וועט ער שטארקן. אונ דוא וועסט זיין אזו
איין גיטעטיגער באקטן אונ אזו איין קנאל דאס זייןע וואסר הערן גיט
אויף צוא פליסן : ווער איז גאט דיין גלייכנס דער וואס פאר טראגט
דיא וינד. איבער פארט דיא ווידער שפעניגקייט צוא דיא איבער פלייפונג
זייןע ערקטחיל. ער טוט גיט שטארקן אויף אייביג זיין צארן דען ער
פאנקרט גינעדיג צוא זיין : גאט דער וואס הייסט (צבאות) איז מיט
אונז איין שטארקייט צוא אונז איז דער גאט פון (יעקב) אייביג : גאט
דער וואס הייסט (צבאות) וואויל דעם סענטשין דער וואס פאר זיכערט
זיך אן דיר : גאט העלף. דער קינג זאל אונז ענטפערן אין דעם טאג

תַּעֲרֵנִי רָנִי פִּלְט תְּסוּבְּבִנִי סָלָה: ^{והשיך} פָּדָה נַפְשׁוֹ
 מִעֲבוֹר בְּשַׁחַת וְחִיתוֹ בְּאֹזַר תְּרָאָה: יי יִשְׁמְרֶךָ
 מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ: יי יִשְׁמֹר צִיאָתְךָ
 וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אם עומדים הכל אדם חשוב. יוספו ויאמרו הסופים אלו:

וְעַתָּה זֵיאת וַיִּגְעַן בִּי יֵאָדָם חָשׁוּב וְאַלֵּין זֵיאת דָּאם אוֹיֵךְ זֵאִינן:
 וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֵבֵי אֱלֹהִים:
 הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלֵחַ מִלְּאֵךְ לְפָנֶיךָ לְשִׁמְרֶךָ
 בְּדֶרֶךְ וּלְהַבִּיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִבֵּינֹתִי:
 וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לְפָנַי יי וְהַקְרִיבוּ בְּגִי אֶתְרֵן
 הַבְּהֵמָה אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְקָבְצוּ וַיִּבְרְעוּ
 יִרְחִין בְּמִים וְהַקְטִיר תִּבְחִין אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַ
 עוֹלָה אִשָּׁה יֵרִיחַ גִּיתוֹחַ לִי: וְנִפְּשׁ בִּי תִקְרִיב
 קָרְבַּן מִנְחָה לִי סוֹלֵת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיִצַק עָלֶיהָ
 שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה: וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יָרֵךְ
 הַמִּזְבֵּחַ צִפּוֹנָה לְפָנַי יי וְזָרְקוּ בְּגִי אֶתְרֵן הַבְּהֵמָה

את

וְעַתָּה מִיר טוֹעֵן אִים אֵן רוֹבִין: דוא בִּיזט אִיין פֶּאָר בְּאַרְבֵּינְעִים צוא מִיר
 פֶּון לִייד. דוא וְאַלְקֵט מִיר הִיטִין. אִיין גִּיזאַנג פֶּון אַנְטֶרִינגֶן וְאַלְקֵט דוא
 מִיר אִיִּיבִיג אַרום רִינגֶלען: לִיז אִוִּים זִיין לִיִּב פֶּון אִיבֶּער צוא פֶּאָרִין
 אִין דֶּער גְּרֹב אונ זִיין נִשְׁקָה זאל זַעֲהֶען אִיין לִיבֵט. גֵּאט זאל דִּיך
 הִיטִין פֶּאָר אַלֶּעס בִּיזִין. עַר זאל הִיטִין בִּיין לִיִּב: גֵּאט זאל הִיטִין בִּיין
 אִוִּים גֵּאנג אונ בִּיין קוֹמֶען פֶּון אִיזֶנְדֶּר בִּיז אִיִּיבִיג:

אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : זֹאת מִשְׁחַת אֶהְרֹן
 וּמִשְׁחַת בְּנָיו מֵאִשֵּׁי יְיָ בַּיּוֹם הַקָּרִיב אֹתָם לְכַהֵן
 לַיְי : וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו וַיִּרְחֹץ
 אוֹתָם בַּמַּיִם : וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת הַכֹּהֲנֹת וַיַּחְגֹּר
 אוֹתוֹ בְּאַבְנֵיט וַיִּלְבֹּשׂ אוֹתוֹ אֶת הַמְּעִיר וַיִּתֵּן עָלָיו
 אֶת הָאֶפֶד וַיַּחְגֹּר אוֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֹד
 לוֹ כֹּז : וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת תַּחֲשֵׁן וַיִּתֵּן אֶל תַּחֲשֵׁן אֶת
 הָאוּרִים וְאֶת הַתּוֹמִים וַיִּשֶׂם אֶת הַמִּצְנֶפֶת עַל
 רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוֹל פָּנָיו אֶת צִיץ
 הַזָּהָב וְזָר תְּקוּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה :
 וַיַּצֹּק מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אֶהְרֹן וַיִּמָּשַׁח
 אוֹתוֹ לְקָדְשׁוֹ : וּבְנָסוּעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אוֹתוֹ
 הַלָּוִים וּבְחֻלּוֹת הַמִּשְׁכָּן יִקְיִמוּ אוֹתוֹ הַלָּוִים וְהִזֹּר
 הַקָּרֵב יוֹמֵת וְלֹא יִבְאוּ לִרְאוֹת כִּבְלַע אֶת הַקֹּדֶשׁ
 וּמָתוּ : וַיְהִי בְנִסּוּעַ הַזֶּה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְיָ
 וַיַּפּוּצֻנוּ אוֹיְבֶיךָ וַיִּנּוּסוּ מִשְׁנֶאֱךָ מִפְּנֶיךָ : וּבְנִיחָה
 יֹאמֶר שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל : רָאִה נָתַן
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת הָאָרֶץ עֲלֶיהָ רֵשׁ כַּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם לֵךְ אֵל תִּירָא וְאַל תַּחַת :
 אַעֲבֹרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן הֵחָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבֵּנוּן : הֲלֹא

הוּא כְּמוֹס עִמָּדִי חֲתוּם בְּאַצְרוֹתַי : יָדִיר יִי
 יִשְׁכּוֹן לְבַטָּח עָלָיו חֹפֶף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין
 כְּתָפָיו שָׁכֵן : וּמִרְדְּכִי יֵצֵא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבוֹשׁ
 מַלְכוּת תִּכְלֹת וְחֹר וְעֵמֶרֶת זֶהֱבָה גְדוּלָּה וְתַכְרִיךְ
 בּוּץ וְאַגָּמֶן וְהָעִיר שׁוֹשָׁן צִהְלָה וְשִׁמְחָה :
 שָׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ
 כְּנָפִים לְאַחַד בְּשָׂתִים יִכְסֶּה פָּנָיו וּבְשָׂתִים
 יִכְסֶּה רַגְלָיו וּבְשָׂתִים יַעֲוֹפֶף : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לֵבָן אֲחֻלָּק לוֹ בְּרָפִים וְאֵת
 עֲצוּמִים יַחֲלַק שֶׁלֹּל תַּחַת אֲשֶׁר הָעֵרָה לַמּוֹת
 גִּבְשׁוֹ וְאֵת פִּשְׁעִים נִכְנָה וְהוּא חֲטָא רַבִּים נִשְׂא
 וְלִפְּשָׁעִים יִפְגִּיעַ : וְהָיִיתָ עֹמֶרֶת תִּפְאָרֶת בְּיַד
 יִי וְצִנִּיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ : בְּהַר מְרוֹם
 יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּלֶנּוּ וְנִשְׂא עֲנָף וַעֲשֵׂה פְרִי וְהָיָה
 לְאֶרֶז אֲדִיר וְשִׁכְנוֹ תַּחְתּוֹ כֹּל צֶפֶר כָּל כָּנָף
 בְּצֵל רְלִיזְתּוֹ תִּשְׁבּוֹגָה :

הרי כ"ו פסוקים כמנין סס ה"ה ז"ה :

אֲדַנִּי בָּם בִּקְדָּשׁ אֵת כָּל גְּבוּזָה יִרְאֶה :

'אֵלֶיָּה 'בִּיעֲדָן 'גִּן 'יְחֻדָּד 'תִּכְבֵּל 'צִדְקָתוֹ :

'קִשּׁוֹב 'רִצָּה 'עֲתִידֵינוּ 'שְׁמוֹר 'טָהָר 'נִשְׁמָתוֹ :

'נֶאֱדָר 'נִפְזָר 'דְּבָרָךְ 'יֵאִירוֹ 'פְּבוֹד 'שִׁכְחוֹ :

'בְּרוֹב 'טוֹבָךְ 'רֹעֵהוּ 'צִדְקָתְךָ 'מְרוֹם 'גִּדּוּלְתְּךָ :

מעבר יבך

"חסין קרב" בְּרִצּוֹן טוֹב נֶפֶשׁ עֲלֵהוּ :
 "יִדְעֵהוּ" גְדוּלַתָּךְ לַחֲזוֹת פֶּאֶרְךָ זִיו קְדוּשָׁתְךָ :
 "שְׁבִי קְרוֹב וּמְטִיב צִנָּה יְשׁוּעַת תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעַף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ :
 יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דוֹדֶיךָ

מִיּוֹן : אֵל אֱלֹהִים יְיָ דָּבָר וַיִּקְרָא אֶרֶץ מְמוֹזַח
 שְׂמֵשׁ עַד מְבוֹאָ : מְצִיּוֹן מְכַלֵּל יוֹפֵי אֱלֹהִים
 הוֹפִיעַ : שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד : יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים : יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים : יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ
 יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

דָּלָה עִמָּךְ מִיִּשְׁחַת . מוֹשֵׁל רוּם וְתַתַּת : וְאִם
 הִקְשִׁינוּ עוֹרְךָ . תְּחַדֶּיךָ אֵל תִּרְךָ : הִפְק
 חֲמִלְתִּיךָ . לְעַם דּוֹפְקֵי דִלְתִּיךָ : כִּי אַתָּה יְיָ
 אֲדוֹנֵינוּ . וְאַלֶּיךָ תִּלְוִיזוֹת עֵינֵינוּ : שְׁלַח נָא מַלְאָכֶי
 חֲתוּן יֵצֵאוּ נָא לְעוֹמֶתוֹ . וְשָׁלוֹם בּוֹאֵךְ יֹאמְרוּ
 בְּקוֹל אֶחָד בְּבִיאָתוֹ . יְבִיאֻהוּ לְגֵן עֲדֵנֶיךָ וְשֵׁם
 תִּהְיֶה יִשְׁבְּתוֹ . וַיִּתְּעֵדן בְּאֶזְרְךָ וְשִׁים כְּבוֹד
 בְּנוֹחַתוֹ . וְאֹרֶךְ חַגְנוֹ לְפָנֶיךָ יִהְיֶה סִתְרוֹ וְסוּכָתוֹ :
 וְתַתַּת צֵל כְּנָפֶיךָ תִּנָּח לוֹ אֶת מַחֲצֵתוֹ : בְּעֶזְרְתְּךָ
 אֵל מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעֹנֹת עֲמוֹ וְעֶדְתוֹ :

וְנִסְתִּים לַפִּיחַ הַחֲלוּטוֹת . וְכָל הַעַם הַעוֹמְדִים שָׁם בְּשַׁעַת יִצְחָק נִשְׁמָה קוֹרְעִים בְּחִיָּה
 מִקּוֹם מִהַכָּד . וְלֹוּמְרִים בְּקוֹל בּוֹכִים :

סען עפֿינט דיא פֿענצטער . אונ אלע דיא וואס זינען אין חדר בייא
דער נשמה אויס גיין מוזין זייא קריעה בייסין אונ זאגן דאס :

יִי נָתַן וַיִּי לָקַח. יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה
יִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בְּיַי אִמָּת: הַצּוֹר
תָּמִיד פִּעֵלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה
וְאֵין עוֹל צַדִּיק וַיִּשָּׁר הוּא: וְהֵלֶךְ לִפְנֵיהֶם צִדְקָה
כְּבוֹד יִי יִאֲסָפֶה: תִּשְׁכַּב בְּשָׁלוֹם וְתִישָׁן בְּשֶׁלֶם.
עַד כִּי יבֹא מְנַחֵם מִשְׁמִיעַ שְׁרוֹם:

וְיִהְיֶה נֹעֵם יִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בִּזְנוּת
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בִּזְנוּת:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיזִין בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלַזֵּן: אִמֵּר לִי
מַחְסִי וּמַצִּילִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי: כִּי הוּא
יִצִּילֵךְ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מְדַבֵּר חֲזוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּךְ
לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה צָנָה וְסוֹחֶרֶה אִמָּתוֹ:
לֹא תִירָא מִמַּעַר לִיָּלָה מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מְדַבֵּר

יִי נָתַן גָּאט האט גיגעפֿין (די נשמה) גאט האט ווידר גינאָן . עס זאל
גילויבט זיין דר גאָן פון גאט: גילויבט ביזטו גאט אונזער גאט
קיניג פון דער גאנצע וועלט דער ווארהאפטֿיגער ריכטער: גאנץ זינען
דעם באשעפערס ווערק דען אלע זינע וועגן זיין גריכטליך. ער איז
אין ווארהאפטֿיגער גאט ער טוט קיין אויפֿגעבט . גירעכט אונ רעכט
פארמיט איז ער . אונ עס זאל פאר דיר גיין גירעכטיגקייט . דער כבוד
פון גאט זאל דיר איין מאן . דוא וועסט לינין טיט פֿריד . אונ וועסט
שלאפֿן טיט פֿריד ביז עס וועט קומן כּשִׁים וואס וועט מאַכן הערין פֿריד:

בְּאֶפֶל יִהְיֶה מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים : יִפּוֹל מִצְדָּה
 אֶלֶף וּרְבָבָה מִיְמִינָה אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְטֹחַ וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה : כִּי אַתָּה יי
 מִחֲסֵי עֲלִיזוֹן שִׁמְתָּ מִעֲזֻנָּה : לֹא תִאֲנֶה אֵלֶיךָ רָעָה
 וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲבָה : כִּי מֵלֵאבִיו יֵצֵא לָךְ
 לְשׁוֹנָה בְּכָל דְּרָבִיךָ : עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה כֹּהֵן
 תַּגּוּף בְּאַבְן רִגְלָה : עַל שֹׁחַל וּפֶתֶן תִּתְרוֹךְ
 תִּרְמוֹם כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ
 אֲשַׁבְּיֵהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי : יִקְרָאֲנִי וְאַעֲנֶהוּ עֲמוֹ
 אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאַבְרָהוּ : אֶרְךָ יָמִים
 אֲשַׁבְּיֵעֵהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

וכשמנחין אותו על הארץ יראו שם חין כחונת שלו נקי שלביסוכו כחונת נקי ולא
 יניחו חסד מרחסותיו כד וכסת כי חס חסן או חסן או חס דבר שאינו מקבל טומאה ויאמרו:
 ווען מען וויל דעם מת אויף דער ערד לייגן, זאל מען זעהען אויב
 ער איין ריינע העמד טראגט. און ווען גיט מען אים אן טאן: און
 מען לייגט אים צו קאפין שמוציא אדער איין שטיין און גיט אנדערס:

בֵּית יַעֲקֹב לָבוּ וְנִלְכָּה בְּאוֹר יי : אֵל אֱלֹהִים
 יי דְּבַר נִיִּקְרָא אֶרֶץ מִמּוֹרָח שְׁמֵשׁ עַד

מבוא

בית יעקב דאס הויז גיזינד פון יעקב איר זאלט גיין און פיר וועלן
 גיין אין דעם לייבט פון גאט: גאט דער דער דר מעכטיגער
 דער וואס רעט און רופט דיא וועלט פון אויף גאנג דער זון פון איר
 אונטער גאנג: ער זאל קומען מיט פריד גיין זאלן ווען אויף איר
 גילענער: דען ערד גינט דוא און צו דער ערד טוסטו זיך ווירד קענין:

מבואו : יבא שלום ינוחו על משכבותם : כי
עפר אתה ואל עפר תשוב :

הנושאים המטה יאמרו בהליכתן ויהי נועם וגו' יושב בסתר וגו' :
דיא לייט וועלכע די מטה מראגן זאלן זיי אין גיין זאגן (ויהי נועם :

סדר פדיון נפש

פוסקים בעד החולה ק"ס מטבעות לצדקה ואומרים בקשה זאת :

רבנו יצר עולם עשה למען שמוטיה הקדושים והטהורים
לפדות על ידי מטבעות פסס מממונו של החולה פכ"פ
את נפשו וצדק נא מחשבתו הטובה למעשה טוב ולה יי
החסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו הנגר נא חסדיה על
כדת דינה והמתק גבורות קשות ודין קשה ע"י פלא עליון
אשר שם ההקדים גדולים והרחמים גמורים והפשוטים בלי
שום תערובות ורושם דין פלס. ויבבשו נא רחמיה את בערה
מעלנו ומעל החולה פכ"פ אשר נתן מממונו ומבספו לפדות
נפשו ממות : ובכן יהי רצון מלפניה יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שיעלה לפניה לרצון פדיון נפש האדם הזה וצדק
לפניו יתלה להליץ בעדו וללמד עליו סניגוריא ולהסתים
ולחתום פי מקטרגים עליו ולא יועילו מעשיהם וקטרוגם כלל
וכלל : ואתה יי צבאות תתור נא תתירה מתחת פסא כבודך
לקבל עתירתה בעת הזאת אשר אני מעתיר בעד החולה פכ"פ
נקיים בו מקרא שפתוב וצדקה תציל ממות. כן צדקה קתיים.
שתציל ממות נפשו ותצלה מכל רע מדבר מהרב מרעב
ומשחית וככל צרה וצוקה גיגון ואנחה ואל התנהו בנפש
אויביו אויבים פנימיים ואויבים חיצוניים. ומכל גגע ומתלה
הוציאהו ותחלימהו ותבריאהו ותפארהו רפואה שלימה רפואת

הגוף ורפואת הנפש. תחונגהו ותפדהו מרת שחת ותאמר
מצאתי כופר ותבטל מהחולה הזה פנים ומכל עמך ישראל
כל גזרות קשות ורעות בללות ותמורות ותגזור עלינו ועלי
גזירות טובות ותבשרנו בשורות טובות ישועות ונתחמות
ותפקדנו בפקודת ישועה ורחמים פי לה ארון הסליחות
והרחמים. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
על חטאתינו לביען שמך. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לקנך
י צורי וגואלי : פרוץ י לעולם אמן ואמן :

ואם חלילה לעשות עוד פדיון על אופן אחר עיין בעבודת הכורסא שער ה' :

נוסח החסיד המנוח מוהר"ר וואלף לוי זצוק"ל

הא לך הנוסח אשר יסד המנוח והחסיד האלוף בתורה ומסובל במצות
איש אלהים מוהר"ר וואלף לוי מפרנקפורט דמיין אשר לו
שם בגדולים. גדולים מעשי ידיו להתפאר בהם ליוצר נשמתו ערן :

קודם כל דבר נריך החולה לבקש מחילה מכל מי שהוא חוטא כנגדו. וימחול נ"כ
לכל מי שחטא כנגדו בין בדבור ובין במעשה. ויעול ידיו וילבש ארבע כנפות
שלו. וגם החגורה ויאמר ה' אלוקים אמת וכו' :

פריער זאל דער חולה מהילה בעמין פון אלע מענטשין וואס ער האט
קענין זיין חוטא גיוועזן. אויך זאל ער אלע מענטשין דיא
וואס האבן קענין אים חוטא גיוועזן אלעס מוחל זיין. עס זיי גישעהן
דורך איין מעשה אדער מיט ביידן אדער מחשבת אונ זאל זיך דיא
הענד וואשן אונ זיין ארבע כנפות אויך איין גארטיל אן ציהען אונ
זאל דאס זאגן :

י אלהים אמת ותורתו אמת ומשה נביאו

גאט פרוץ הוא איז אמת. זיין תורה איז אמת. אונ זיין נביא משה
בפינו איז אמת : אויך אלץ וואס דיא נביאים האבן גזאגט איז

אָמַת . וְכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אָמַת . וְכָל דְּבָרֵי
 חֲכָמִים אָמַת . וְאֲנִי מֵאֱמִין בָּהֶם בְּאַמוּנָה
 שְׁלָמָה . וְגַם בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ . וְגַם אֲנִי מֵאֱמִין
 שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים
 בְּעוֹלָם הַבָּא . וְגַם עוֹשֵׁי רָע יִימָר לְרָשָׁעִים
 בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם . וְגַם שִׁיחִיהַ תַּחֲנוּת הַמֵּתִים בְּעַת
 שִׁיעָלָה רָצוֹן הַבוֹרָא בְּרוּךְ הוּא . וְגַם אֲנִי מֵאֱמִין
 בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קֹדֶמוֹן
 לְכָל הַקְדוּמִים רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ
 וְהוּא נִצְחִי וְאַחֲרוֹן לְאַחֲרוֹנִים : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד : וְהֵן הֵן הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי מְקַבֵּל עָלַי מֵעַתָּה
 וּלְעוֹלָם בְּכַנִּיכָם עֲרִים אֱמִין :

אָמַת : אונ אלץ וואס אונזערע חכמים האבין גיזאגט איז אמת : אונ
 איך גלויב דעריין מיטן גאנצן הארצין : איך דאס משיח וועט קומען .
 אונ דאס הקב"ה פאצאלט די צדיקים דעם גוטן לויז פאר זייערע גוטע
 מעשים בעולם הבא . אונ דאס דיא רשעים מוזן ציידן זייער עונש אין
 זעלפיגן עולם . איך גלויב איך אז תחית המתים וועט זיין צוא דער
 צייט אלס עם הקב"ה פאר לאנגט דאס זאל עם גישעהען . אונ איך
 גלויב אויף ריכטיג דאס גאט ב"ה איז פאר אלע אנפאנג , אפער ער
 האט קיין אנפאנג , ער וועט אויך זיין גאך אלעס ענד : שמע
 ישראל יי אלהינו יי אחד . דאס איז וואס איך בין אויף מיר מקבל
 פון איצונדער אן ביז אויף אייביג פאר אייערין בייא זיין

איר עדים :

חית

הַאֲדָרֶת וְדֹאמֹנָה לְחִי עוֹלָמִים : הַבִּינָה
וְהַבְּרָכָה לְחִי עוֹלָמִים : הַגָּאוּת
וְהַגְּדֻלָּה לְחִי עוֹלָמִים : הַדְּעָה וְהַדְּבוּר לְחִי
עוֹלָמִים : הַהוֹד וְהַהֲדָר לְחִי עוֹלָמִים : הַנֶּעַד
וְהַתִּיקוֹת לְחִי עוֹלָמִים : הַנֶּזֶק וְהַזֹּהֵר לְחִי
עוֹלָמִים : הַחֵיל וְהַחֹסֶן לְחִי עוֹלָמִים : הַטָּכָם
וְהַמֹּזֵהר לְחִי עוֹלָמִים : הַיְחוד וְהַיְרָאָה לְחִי
עוֹלָמִים : הַכֶּתֶר וְהַכְּבוֹד לְחִי עוֹלָמִים : הַלֶּקַח
וְהַלְּבוֹב לְחִי עוֹלָמִים : הַמְּלוּכָה וְהַמְּמַשְׁלָה לְחִי
עוֹלָמִים : הַנּוֹי וְהַנֶּצֶח לְחִי עוֹלָמִים : הַסְּגוּי
וְהַסְּגָב לְחִי עוֹלָמִים : הַעֲזִיזָה וְהַעֲנוּה לְחִי עוֹלָמִים :
הַפְּדוּת וְהַפֶּאֶר לְחִי עוֹלָמִים : הַצָּבִי וְהַצֶּדֶק
לְחִי עוֹלָמִים : הַקְּרִיאָה וְהַקְּדוּשָׁה לְחִי עוֹלָמִים :
הַרְוֵן וְהַרְוּמֻת לְחִי עוֹלָמִים : הַשִּׁיר וְהַשְּׁבַח
לְחִי עוֹלָמִים : הַתְּהִלָּה וְהַתְּפִאָרֶת לְחִי עוֹלָמִים :
יְגִדֵּל אֱלֹהִים חֵי וַיִּשְׁתַּבַּח : גִּמְצָא וְאִין עֵת אֵל
מְצִיאֹתוֹ : אַחַד וְאִין יְחִיד בְּיַחְדּוֹ .
נַעֲלָם וְגַם אִין סוּף לְאַחֲדוּתוֹ : אִין לֹא דְמוּת
הַגּוֹף וְאִינוֹ גּוֹף . לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ :
קְדֻמּוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא . רֵאשׁוֹן וְאִין
רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נֹצֵר :

יִזְרָה גִּדְּלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שְׁפַע נְבוֹאָתוֹ נִתְּנָה. אֵל
 אֲנָשֵׁי סְגוּלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל
 כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַכִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ: תוֹרַת
 אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נָבִיא נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
 לֹא יִחַדֵּף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים
 לִוְלָתוֹ: צוּפָה וַיִּזְדַּע סִתְּרִינוּ. מַכִּיט לְסוֹף דְּבַר
 בְּקִדְמוּתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֲסִיד כְּמַפְעֵלוֹ. יִתֵּן
 לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ הַיָּמִין
 מִנְּשִׁיחָנוּ. לְפָדוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ: מֵתִים
 יִתֶּיָּה אֵל בְּרוּב חֲסִדוֹ. בְּרוּךְ עַדִּי עַד
 שֵׁם תִּהְלָתוֹ:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ: בְּמִרְם כָּל יַצִּיר נִבְרָא:
 לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחֶפְצוֹ כָּל. אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ
 נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹת הַכָּל: לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי. לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית: וְלֹא הָעוֹז וְהַמְשַׁרָּה:
 וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי: וְצוּר חֲבִלִי בְּעֵת צָרָה:
 וְהוּא נָסִי וּמַנּוּס לִי. מְנַת כּוֹסֵי בַּיִם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ
 אֶפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישׁוֹ וְאַעִּירָה: וְעַם רוּחִי
 גְּבִיתִי. אֲדַנִּי לִי וְלֹא אִירָא:

גם הזנו פה חפלה שמונה עשרה קנדה לחולה שאין לו כח להאריך כ"כ בהפלה
ש"ע חרובה חזי יחמר מקודם שלשה זרכות ראשונות מהחלה ש"ע עד האל הקדוש
ואח"כ הפלה הבינו :

כי לשם יי אקרא הבו גודל לאלהינו :

אדני עיפתי תפחת ופי יגיד הנהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם

אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא

אל עליון גומל הקדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות

ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

בעש"ה וקברנו לחיים נלקך חפץ בחיים וכתבנו בכפר חתים למענה

אלהים חיים :

מלקך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי כגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע :

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך

נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו

לישני עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלקך במית

ובחיה ומצמים ישועה :

בעש"ה מי כמוך אב ברחמים וזוכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה מתיה

המתים :

אתה קדוש ושקד קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :

ברוך אתה יהוה האל הקדוש : בעש"ה המלקך הקדוש :

הבינו יי אלהינו לדעת דרכיך . ומול את

לבינו ליראתיך . ותסלח לנו .

להיות גאולים . ורחיקנו ממכאובינו . ודשינו

בְּנֵאֻת אֶרֶץ : וּבְנֻצֹתֵינוּ מֵאֶרֶב תִּקְבֵּץ :
 וְהִתְנַעַם עַל דַּעְתָּךְ יִשְׁפֹּטוּ : וְעַל הַרְשָׁעִים
 תִּגְיֶה יְדִיךָ : וַיִּשְׁמְחוּ צְדִיקִים בְּבִנְיָן עִירָךְ :
 וּבִתְקוֹן הַיִּבְלָה : וּבְצִמִּית תִּקְרָן לְדוֹר עֲבָרָה :
 וּבְעֲרִיבֵת נָר לָבֵן יֵשִׁי מְשִׁיחָךְ : מָרָם נִקְרָא
 אֶתָּה תַעֲנֶה : בָּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רצה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
 לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל
 בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
ותחזינה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּחַיֶּה הַמְּחַיֶּה לְצִיּוֹן :

מוזרים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נוֹרָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
 הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךְ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם. הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ וְחֶמְדָּתְךָ כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ :

ועל כּוֹלֵם יִתְפַּרֵּךְ וַיִּתְרוּמָם שְׁמֶךָ מִלִּגְנוֹת תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :
 בְּשִׁית וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וכל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּתְּלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
 יִשְׁנֻעֲתֵינוּ וְעִזֹּרֵתֵנוּ סֶלָה : בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב שְׁמֶךָ
 וְלָךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת :

שנים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כּוֹלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת

חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָהּ : כספר
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

בְּעֵשֶׂת^ה **בְּסִפְר** חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשְׁלֹם :

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
אֲדוֹן לְכָל הַשְׁלֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָהּ : כספר בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם :

אֲדָרְתִּי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׂפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי גִפְשִׁי
תְּדוּם וְנִפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תְּהִיָּה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גִּפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הִפֵּר
עֲצָתָם וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבְתָּם : עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ .
עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוּשָׁתְךָ . עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ . לִמְעַן יִהְיֶה צֶדֶק יְדִידְךָ
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי : יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ :

ת ו ש ל ב ע

בעפאר די „טהרה“ זאגט מען:

רבונו של עולם חמול על פלוני בן פלונית הַמֵּת הַלָּז
 שֶׁהוּא בֶן אֲבֵרָהִם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב עֲבָדֶיךָ וְתַנּוּת
 נִפְשׁוֹ וְנִשְׁמָתוֹ עִם הַצַּדִּיקִים כִּי אֵתָה מְחִיָּה הַמֵּתִים
 וּמִמֵּית חַיִּים. בָּרוּךְ אַתָּה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַחַטָּאִים
 וְלַעֲוֹנוֹת מִמֵּתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּתַחֲנוּנֵינוּ: וּבְכֵן יְיָ
 רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּסַּב
 מִלְּאַבֵּי רַחֲמִים * לְפָנֵי הַמֵּת שֶׁהוּא עֲבָדֶךָ בֶּן אֲמִתָּה:
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַשְׁכִּיל אֵל דָּל
 מַלְטָהוּ מִכָּל צָרָה וּמִיּוֹם רָעָה וּמַדִּינָה שֶׁל גִּיהֶנֶם:
 בָּרוּךְ אַתָּה גְּדוֹל הַחֶסֶד וּבַעַל הַרַחֲמִים ב: בָּרוּךְ אַתָּה
 הַעֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו לְעֲבָדָיו וּלְיִרְאֵי שְׁמוֹ: בָּרוּךְ
 פּוֹדֶה עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִמִּינֵי פּוֹרְעָנוֹת בְּרַחֲמִים י: וּבְכֵן
 יְיָ רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּזְכֹּר
 זְכוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שֶׁבְּשָׂרוּ וְיִתְּיָה פְדִיּוֹן לֹו מִשְׁרַפַּת
 גִּיהֶנֶם וְתַחֲלִיצָהוּ. בָּרוּךְ אַתָּה פּוֹרֵת הַבְּרִית בְּרַחֲמִים י
 בְּרַחֲמִים ה: כ"ט וּיְסִיף וַיֹּאמֶר בְּרַחֲמִים הַסֵּתֵר וְהַעֲלֵם פֶּשְׁעֵי
 הַמֵּת הַזֶּה עֲבָדֶךָ מִשְׁרַפַּת אֵשׁ תַּחֲלִיצָהוּ שֶׁהוּא צָרִיךְ
 לְרַחֲמֶיךָ י הַרְבִּים: וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ טוֹב וְסֹלֵחַ לְכָל
 קוֹרְאֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה גְּדוֹל הָעֶצָה וְרַב הָעֲלִיָּה
 בְּרַחֲמִים י עִם רַגְלֵי צַדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן יִדְרוּךְ כִּי מְקוֹם

תפלות לבני חברא קרישא

יִשְׂרָאֵל הוּא רִגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר: בְּרוּךְ אַתָּה הַנוֹתֵן
 רַחֲמִים גְּדוֹלִים וְרוֹב תַּחֲנוּנִים לְמִתֵּי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אָמֵן
 כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ווען מען נעמט אַרונטער די טויטען=דעקע זאגט מען:

וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵל הָעוֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים
 הַצּוֹאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ רְאֵה הָעֶבְרִית
 מַעֲלִידָה עֹנָה וְהַלְבֵּשׂ אוֹתָהּ מַחֲלָצוֹת:

ווען מען פאנגט אָן מטהר=זיין זאגט מען:

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו מִי אַתֶּם
 מְטַהְרִין וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם אֲבִיכֶם שְׂבָשְׁמִים
 שְׁנֵאמַר וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וּמְטַהְרִים כּוֹל
 טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמְכַל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: וְאָמַר
 מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ מַה הַמְקֵנָה מְטַהֵר אֶת הַטְּמָאִים אֵף
 תְּקַדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

מַעֲיֵן גָּנִים בְּאֵר מִים חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן: אִם
 רָחַץ יְיָ אֶת צוֹאת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת דְּמֵי יְרוּשָׁלַּיִם
 יְדִיחַ מִקְרָבָהּ בְּרוּחַ מְשַׁפֵּט וּבְרוּחַ בָּעֵר: וְזִרְקָתִי
 עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וּמְטַהְרִים כּוֹל טְמֵאוֹתֵיכֶם
 וּמְכַל גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

תפלות לבני הברא קדישא

ביים וואשן דעם מת זאגט מען:

רֵאשׁוּ כְּתָם פִּזוֹ קִנְזוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב:
 עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל אֶפְיָקִי מִים רוֹחֲצוֹת בְּחֶלֶב
 יוֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת: לָחָיו כְּעֶרְוַת הַבּוֹעִים מְגִדְלוֹת
 מְרַקְחִים שְׁפָתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפוֹת מוֹר עוֹבֵר: יָדָיו
 גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתְּרִשִׁישׁ מַעֲיו עֲנֹשֶׁת שֵׁן מְעַלְפֶּת
 סְפִירִים: שׁוֹקוֹ עֲמוּדֵי יֶשַׁע מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פִזוֹ
 מְרֵאחוֹ כְּלָבָנוֹן בְּחוֹר פְּאֶרְזִים: חִבּוֹ מִמַּתְקִים וְכָלוֹ
 מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בָּנוֹת יְרוּשָׁלָּיִם:

ווען מען טוט אָן דעם מת די „תכריכים“, זאגט מען:

שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּי תִגַּל נַפְשִׁי בְּאַלְהֵי כִי הַלְבִּישְׁנִי
 בְּגָדֵי יִשַׁע מְעִיל צִדְקָה יַעֲמָנִי כְּחָתָן יִכְתֵּן
 פֶּאֶר וְכִכְלָה תַעֲדָה בְּלִיָּה: וְאוֹמֵר יְשִׁימוּ צִנְיָף מְהוֹר
 עַל רֵאשׁוֹ וַיְשִׁימוּ הַצִּנְיָף הַמְהוֹר עַל רֵאשׁוֹ וַיִּלְבִּישׁוּהוּ
 בְּגָדִים וּמִלֵּאָדָּ יְיָ עוֹמֵד: כִּי בְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה וְכִגְנָה
 זְרוּעֶיהָ הַצִּמְחָה בֶּן יְיָ אֱלֹהִים יַצְמִיחַ צִדְקָה וְתִהְיֶה נֶגֶד
 כָּל הַגּוֹיִם: וְנִחַד יְיָ תְּמִיד וְהַשְׁבִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נַפְשֶׁךָ
 וְעֲצֻמוֹתֶיךָ יִחְלִיץ וְחַיִּיתָ כִּגְן רוּחַ וְכִמּוֹצָא מִים אֲשֶׁר
 לֹא יִכְזָבוּ מִיָּמָיו:

ווען מען לעגט דעם מת אריין אין ארון, זאגט מען:

וְלֹא יָבוֹאוּ לִרְאוֹת כְּבֻלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ:

הִנֵּה מִטַּתוֹ שֶׁלֹּשְׁלֹמֹה שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ
 מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֶם אֶחָזִי חֶרֶב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה
 אִישׁ חֲרָבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחֶד בַּלִּילוֹת: יְבָרְכֶךָ יי
 וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּתְּנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיְשִׁים לָךְ שָׁלוֹם: יִלְכּוּ יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי בֵּית חוּדוֹ
 וְרֵיחַ לוֹ כִּלְבָּנוֹן: רְאִיתִי וְהִנֵּה מְנוּרַת זָהָב כְּלָה וְגִלָּה
 עַל רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה גִירוֹתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה
 מוֹצָקוֹת לַגִּירוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ: וְשָׁנִים זֵיתִים עָלֶיהָ
 אֶחָד מִימִין הַגִּלָּה וְאֶחָד עַל שְׂמָאלָהּ:

כִּי אֶתָּה חֵר הַגִּדּוֹל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיא אֶת
 הַקָּאָבֵן הָרֹאשָׁה תִּשְׁוֹאוֹת חֵן חֵן לָהּ: וְעַתָּה יִגְדֵּל
 נָא כַח אֲדָנִי כְּאֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ לְאֹמֵר: וְאוֹלָם חַי אֲנִי
 וַיִּמְלֵא כְבוֹד יי אֶת כָּל דָּאָרֶץ:

ווען מען טראָגט דעם ארון ארויס, זאָגט מען:

וּבְנִסּוֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אוֹתוֹ הַלָּוִים וּבִתְחִנּוֹת הַמִּשְׁכָּן
 יִקְרִימוּ אוֹתוֹ הַלָּוִים וְהוֹרֵה הַקָּרֵב יוֹמֵת: וַיְהִי
 בְּנִסּוֹעַ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיִּפּוּצוּ אוֹיְבֶיךָ
 וַיִּנּוּסוּ מִשִּׁנְאֶיךָ מִפְּנֶיךָ: כִּי מִלְּאֶכָיו יֵצֵאת לָךְ לְשִׁמְרֶךָ
 בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן
 בְּגִלָּה: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַחֲרֶיךָ:

יְי אֵישׁ מְלַחֵמָה יְי שִׁמּוֹ: יְי יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם
תַּחֲרִשׁוּן:

אויפ'ן בית=עולם מאַכט מען זיבען „הקפות“ און ביי יעדער
„הקפה“ זאָגט מען:

וַיְהִי נָעַם יְי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ.
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יְתָלוֹנָן: אָמַר לְיִי מַחֲסִי
וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצְלָךְ מִפֶּתַח
יְקוֹשׁ מִדְּבַר חַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו
תִּחְסֶה צָנָה וְסִתְרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָתָה
מִחֵץ יַעֲרֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפְלֵ יִהְיֶה מִקְטֵב יִשׁוּד
צָהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֱלֹף וּרְבֻכָּה מִיְמִינֶךָ אֱלִיף: לֹא
יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה:

נאך דער קבורה זאָגט מען:

אֲסִיפֹת שְׁלוֹם תִּהְיֶה אֲסִיפֹתוֹ:
רְבִיצַת שְׁלוֹם תִּהְיֶה רְבִיצָתוֹ:
מְחִיצַת שְׁלוֹם תִּהְיֶה מְחִיצָתוֹ:
שְׁכִיבַת שְׁלוֹם תִּהְיֶה שְׁכִיבָתוֹ:
הִגָּה מְכוּן. הִגָּה מְלוֹן. הִגָּה מְנוּחָה.

יבא שְׁלוֹם יבא שְׁלוֹם יבא שְׁלוֹם יְנוּחַ עַל מְשֻׁכְּבוֹ:
 מִלֵּאבִי חֶסֶד הַמְּמוֹנִים עַל שְׁעָרֵי הַחֶסֶד הֵם
 יֵצְאוּ לְקִרְאָתוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם בְּאֶה: מִלֵּאבִי רַחֲמִים
 הַמְּמוֹנִים עַל שְׁעָרֵי הַרַחֲמִים הֵם יֵצְאוּ לְקִרְאָתוֹ
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁלוֹם בְּאֶה: מִלֵּאבִי חֵן הַמְּמוֹנִים עַל
 שְׁעָרֵי חֵן הֵם יֵצְאוּ לְקִרְאָתוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁלוֹם בְּאֶה:
 וְאַתָּה יְיָ לֶקֶץ וְתַנּוּחַ וְתַעֲמוֹד לְגוֹרְלֶךָ לֶקֶץ הַיָּמִין:
 בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה יְיָ אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל
 פָּנִים וְהִרְפֹּת עַמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְיָ דִּבֶּר:
 יִחְיוּ מִתִּיבָה נִבְלָתִי יְקוֹמּוֹן הַקִּיצוֹ וְרִנְנוֹ שְׁכֵנִי עֶפְרַיִם
 מִלֵּ אֲזוֹרוֹת מִלֵּךְ וְאָרֶץ רַפָּאִים תִּפְיֹל: וְהוּא רַחוּם
 יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב
 כָּל חַמְתּוֹ: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יְהִי הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ
 אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמָלָא
 כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

מען זאגט, ויהי נועם ביז, בישועתי.

קדיש יתום אחר הקבורה.

יתום וקהל יתגדל ויתקדש שְׁמָה רַבָּא בְּעִלְמָא דְּהוּא
 עֲתִיד לְאַתְחִדָּתָא וְלֹאֲחִיָּא מִתִּיָּא וְלֹאֲסָקָא לְחִיָּי

עֲלֵמָא. וְלִמְבִּנֵי קִרְתָּא דִּירוּשָׁלַם וְלִשְׁכָּלָל הִיכְלָה
בְּגִוְהָ. וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא וְלֵאֲתַבָּא
פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרָהּ. וַיִּמְלִיךְ קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָה:

יתום בְּתִיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
קהל ויתום יִהְיֶה שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וְלְעָלְמֵי
עֲלֵמָא:

יתום יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְעָלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא
וְנַחֲמַתָּא דְאַמִּירָן בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

קהל אָמֵן. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
יתום יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קהל אָמֵן. עֲזָרֵי מַעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
יתום עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

פרק יז קול אומר בן אדם קרא הקריאה הזאת תמיד

מקומות רבו מספר מנינו בדברי חכמים כי יש לאדם הנדיק לשמוח שמחה רבה ביום מיתתו כי יודע ה' ימי תמימים ונחלתם לעולם תהיה. ושמת הנדיק הוא מרכבה לשכינה גם אחר המות כנודע ממדרגות חנוך ואלהיו מרכבת האבות. הנה אמרו בכתובות פ' הנושא מה מחוק שחוק סימן יפה לו. והנה טוב מאד זה מות. ובפ' תרומה דף קמ"ט רשב"י פי' בזה. ואמרו במדרש ובגמרא וירושלמי פ"ג דע"א. בשעת סלוקן של נדיקים הקב"ה מראה להם מהן שכן ונפשם שבעה והם ישינים. וכחב בעל העקדה בשער כ"ג שראיית מתן שכר ביום המיתה מחייב מחמיותו אל קבול השכר כמו שזכרנו חמה יראו בעולם קודם זריחת השמש כן השכר להיות מזומן להם לכן יחייב הראותו ביום המיתה. והבדלשי כתב שבסור המסכים העצמיים אשר שם האל בדריאותו מחוברים לנפשו המועים המיתה השגתו ישיגו בהכרח מה שהיה נעלם מחסלה. ולפי האמת הראות השכר כמוך למיתה אינו אלא כדי שספרד בלא עשר כדכחב הרב האלשיך בפ"י מאמר זה. וגרסינן בכתובות פרק הנושא (קד.) א"ר יוס' בן שאול בשעה שהנדיק נפטר מן העולם אומרים מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע נדיק פלוני בא אומר להם יבא בשלום ונדיקים יוצאים לקראתו ואומרים לו יבא שלום ינחו על משכבותם. עוד שם ג' כחות של מלאכי השרת יוצאות לקראתו אחת אומרת לו בא בשלום וכו'. ואמרי' במס' שנה (קנב:) על גופן של נדיקים הוא אומר יבא שלום ינחו על משכבותם ועל נשמתן הוא אומר והיתה נפש אדוני נרודה וגו'. וגם נראה גדולת הנדיקים ביום מיתתן מרבה בר נחמני שהכריע בין הישיבה של מעלה ולא היה כדאי הכרעתו אלא בשם דתח נפשיה שלחיה כי לא בשמים היא הולך ההכרעה מאחד ממקבלי החורה בעודו חי ברם היה סמוך למיתה כי אז חוסף רוחם ומשם נראה שהספד הוא ז' ימים דלא גפל פסקא מן שמיא לכו לבחיתם לשלום. כדאי' פ' הסוכר את השועלים. ונראה ג"כ טוב השפון לנדיקים ממ"ש רבי אבהו ואני אמרתי לריק יגעתי וריק בגימטריא ש"י והיה אומר כי היה סבור להחזיק ב"ש עולמות שעהיד הקב"ה להנחיל לכל נדיק אך עתה מלכד י"ש עולמות היו מראים לו עידון חלח עשר נהרי אפרסמוגא דכיא הננושכים מחוך עמודי חור שבמדה הכתר. וי"ש הם בחכמה ושם בחיות עולם התהו שאין צו הסגה כלל. והרגיל בשוהא דרצקן יבין מהו ריק ותהו והכל שאמר כאן ר' אבהו. גם נראה שכר הנדיקים ממה שאמרו הג' נדיקים אחרים שכל אחד מהם אמר פסוק א' בשעת סלוקו ובהכרעה מקומות אחרים בגמרא ובמדרשים. ובזהר פ' ויחי כתוב ונדיקי אית להו למחדי צומא דמסתלקי מן עלמא. וכי לאו יקרא עלאה איהו דמטרוניתא אחת לאוכלא לון להיכלא למחדי ביה כל יומא. דקב"ה לא השתעשע אלא בנשמתהון לנדיקא ואשתערוהא דרחימו דישראל לגבי קב"ה נשמתהון לנדיקא לתהא מהערי לון דאינון אהיין מוטערא דמלגא מסערא דדכורא ואשתערוהא דא משא לנזקא מבערא דדכורא וכו'. ולכן יוס פטירתם של נדיקים נקרא הלולא כדחזינון בעובדא דר' יצחק בפ' הל' כשאביו א"ל שהיו עתידים ללאת לקראתו י"ב נדיקים ובהם ג' ימים שהיו מחקנים מקום כבודו באורות עליונים והאריך שם להודיעו גדול הכנה מקום רשב"י בעולם ההוא יעייין משם ובסוף אמר לו דכהלולא רבא דר' שמעון בן יוחאי תהא מחקן פהוריה. הנה כי מיתת הנדיקים היא חופה עליונה

עליונה שלהם. ואמר רשב"י בתחלת אדרת האזינו כי נזה שיביאו לו רבי יצחק שהיה ערב לו להביאו עמו אמר לרבי אלעזר בנו ה'מא לרבי יצחק דיסדר מלוהי ויחייב לגבאי זכאה חולקיה. וכמה פעמים אמר. זכאה חולקי יומא דין. הנה כי יום שמחה וחדוה לנדיקים ועל זה נאמר יקר בעיני ה' המוהה לחסידיו. ועיין מדרש רבה בפרשה ט' על פסוק והנה טוב מאד שהפליג לדבר בטובות יום המוהה וטובות היסורין. וכן אמרו בפרק ואלו מגלחין כי הקב"ה חומד נפשות ושמה בהן ככלה חדשה. רובב ערבות שהוא מקום שבו חתעדן הנשמה כדמשמע מחוך דברי ההקפות שנסדרו לפנינו בחג הוא שש ושמה בזה אליו נפש נקי נדיק. וכן אמר בלמה בחכמהו וחוכה במוחו נדיק. ואפי' לפי דברי הפילוסוף יוכרח טובות יום המוהה שהם חלקו המאמרות באמרה שהם חלקי המציאות לעצם ומקרה. וחלקו המקרה לחשע קראו חוכה עברה מאמרות. מאמר ראשון הוא עצם. מאמר שני נקרא מאמר ההנה. והשלישי מאמר המנצ. והרביעי מאמר שיפעל וכו' ואין לנו להאריך בדברים שזו מלבם רק נשכיל שהם אמרו במאמר האנה שהוא ראשית כל התנועות בהתחלתן וכל תנועה חורה על חסרון המהנועע כמו שהמנוחה מורה על שלימותו והגעתה תכליתו. הנה האדם במוחו שהוא נח מהרגשותיו מורה על כי הגיע לתכליתו. ולהלכיד לב הקוראים להיות חמיד בה' מצטחם ובפרט ביום המיתה בחרתי להגיע פה מה שהוגד לאלוף הדור מהרר"ק קאר"ו. וג"כ שההכס גלאנע" צפירוש איכה הנקרא קול בוכים רמז מנו קאת בכל מקום בפרטותו יתבאר כתר גדולת הנדיקים בעולם העליון ובה הוגד אליו :

פרק יח אחר שנביל שבת שלשים לאחר שנת שי"ן נאמר לו כי ידבק בה' ותמיד יסדר המשניות ובה יגדיל השם שבתו שבתו וחוכה כאשר היה באמת נאמר לו ובחר כל דין אויב לאחוקדא על קדושת שמי שזה יום מיתהו כזכר. וכל חובך ועויותך ישתארו בנורה. והשתלק מתמן כעמר נקי. ויפקון כל נדיקא דבגנתא דעדן לקראתך ויקבלון יחד בכמה שיראן וכמה הושבחון וידברוך קדמיהון כחתן דמהלך בראש וכולהון מגוין יתך עד דתמטי לחופה דילך והא' אזדמנו לך שבעה חופות זו לפנים מזו ושבעה חופות אחרתין זו למעלה מזו ובחופה פנימאה ועילאה שבע נהרן דאפרכמונא ותמן מתקן לך כורסייא דדהבא שבע דרגין וקביעין בה כמה מרגלאן ואזנין דיקר דלית להו טימי ולעילא מן כורסיא הליא כהרא דדהבא וקביעין בה מרגלאן ואזנין דיקר והא' כל נדיקא ילוון יתך וישורכו קמך עד דתמטי לחופה קדמאה והמן ילצשון יתך לבושי דיקר. וכן בכל חופה וחופה עד שביעאה. ובחר יעלון יתך לחופ' עילאי וילצשון יתך לבושי דיקר עד דכד תעייל בחופה בחראה ישתכחו עליך י"ד לבושי דיקר ויקומון תרי נדיקים מאינון דמלוין יתך ויקושון חד לימיך וחד לשמאלך כשוכנינא לחסן ויסקון יתך לבושי לכורסיא. ובעידן דתשרי למיסק ילצשון לבוש דיקר על י"ד לבושי דעלך ככוונא דיסתכחו עלך ט"ו לבושי דיקר ובהא יותיבו יתך בכורסייא. ויסבון כהרא דהליא ויחתון יתה בצנצנא ויחייב על כורסי מלכותא והני תרין נדיקים דהוו לך שוכנין יתיבון חד מימיך וחד משמאלך וכל אינון נדיקא יתיבון סחור סחור שקלו וטרו עמך במילי דאורייתא אלין נפקין ושאר כל נדיקא עאלין ושקלי וטרו עמך במילי דאורייתא וכן עד דישראל מאה ושמיים יומין דוגמא בהראותו אח' עושר כבוד מלכותו וגו' ובחר כן תעביד לכל נדיקא דבגנתא דעדן משתייא דאורייתא שבעה יומין דוגמא ובמלאת הימים וגו' שבעה ימים בחצר גנת ביתן המלך דהיינו גנתא דעדן דאיהו דוגמא שושן בחצר גנת ביתן המלך משום דבגיתין אינון אגריך חצר גנת ביתן המלך וכל חוך שבעה יומין

חדרוש אנה בלחודך במילין. לאורייתא דאליפת בהאי עלמא דאליפתך בהון
 ובהר כן יקומון כל לדיקא דנגהא דעזן וידברון יתך קדמיהון כחון וכו'
 יתך ומדברין בהרך וקלחון אדברין קמך ומכרזי קמך ואמרו פנו מקום לבס'
 קדישא דמלכא עלאה והבו יקר לדיוקנא דמלכא קדישא וכולאו מזמרינ ומ
 דמטו עמך לאחר ד"ג נהרי אפרסמונא ואח טביל בקדמאה והכי מהעדי מינך
 מאינון דאח לבים וכן בחנייתא וכן בכולאו עד דכד אח טבילת ב"ג הא אח
 י"ג לבושין. ובהר כן הא נהר דיגור נגיד ונפיק והטבול ביה ויחעדי מינך
 וכד הסהלק מינך לבושא דא הא מזמנין לבושין דיקר חיורין ואלבשון יתך
 רבא זמין לאסקא נשמחך קמי קוב"ה ומכאן ואילך לית רשו לגללה דעין לא רש
 זולתך יעשה למחכה לו. הא רזין חלין שדרי מלכא קדישא וכל מהיב
 לאודעווקר בנין דהחזיק גרמך בהאי דרגא ולא הבא לידי חטא חפי' בהרבור.
 לו פעם אחרה דמחיבהא דגליה לקבל מחיבהא עילאה והוסיף להודיעו ש
 שלומדים למטה יש דוגמאם למעלה בשמים. ובהר נראה ג"כ מבורר בדרושי
 בזהר שלה. כמה רזין חית לאפקא ממלין חלין בסוד לבושים ראשונים ושניים
 הנדיקים וששננין להון ובהר השמור להם בעולם הנשמות וטביהם להחזיק ע
 שחיה לה כח וחיל לקבל שכרה השמור לה לפנים מהפרגוד כי רב הוא. ע
 דרב חסדא כשהלך לבית עלמו חזל רב יוסף ברבי ובה חמן על קבריה בליל
 בנו קבריה חדווחא רבהא דכחות כחות דמחכנשין ואמרין ניזיל לחדווחא הלולא
 דרב חסדא ואפי' מלאכי השרה מחכנשי למחדי בהדיה. שמע דהוו אמרין מ
 בהדי דילן דלעי באורייתא בההוא עלמא. אמר ליה ברי זיל מהבא וקאים
 דזכאה חיהו מאן דאחי ותלמודיה בידיה דהא חפי' מלאכי השרה לא יכלי למקרי
 זיל ואימא ליה לרבי חגי דיגמור תלמודיה דהא ביום פלוני ייתי הכא. אדה
 משהעי בהדיה סלקוהו לרב חסדא למחיבהא עלאה. קם רב יוסף ברבי וחוי
 אמרו ליה אלמלא רב יוסף אח ראוי היית לעונש. אמר להו בנין נערא דאבא
 חמן ובמעית כל האי. ואם חסהל בעין השכל בטעם ההקפות שיבאו לפניו
 משה עלוי הנשמה ושכרה אחרי שנהקרה קרבן ע"י מיכאל השר הגדול כי
 מהעלית ואורה יהל כאור השמש בגבורתו עד כי זוכה לשמש ברקיע ערבות
 ברוך אשר חלק מכבודו ליראיו ואוי ואבוי למאכז עזמו לדעת ומוציא כל ימי
 הון לאחרים ואולי לבושא אלמנחו. ואמרו בפ' הרומה דף קנ"ו על פתוריהן
 שאכילת הנשמות היא דוגמת אכילת מלאכי השרה הנזונים מבח החסד. ול
 לאכול על שלחן אברהם אבינו ע"ה מרכבה לחסד אל ומעין אותו המזון אכלו
 במדבר כדדרשו על פסוק לחם אצירים אכל איש. ושם פירשו מהו המזון הזה
 שם דף קכ"ז פירש מה הם הי"ש עלמין דכסופא ועשור שלהם הוא שם אל'
 בשערי אורה. ושם דף קכ"ז אמר כי ענג נשמחין דלית להו גופא בהאי עלמא הו
 אפרסמונא דכיה ונשמחין דסלקין ואיה להו גופא בהאי עלמא ינקי מנהירו
 שהוא מלכוה ואפרסמון בינה והדרוש שם רחב. ובהר בפ' מקץ שאחר עברת
 בנהר דיגור שוב חין לה דין כלל. אברי עין הזוכה לראות כל אלה :

Presented to the
LIBRARY of the
UNIVERSITY OF TORONTO
by
SAM SIMCHOVITCH

BM
675
M7A2919
1900zX
c. 1
ROBA